

Komünist Manifesto 150 Yaşında

DÜNYA İŞÇİLERİ

BİRLEŞİN

18. sayfada

AYLIK SİYASİ GAZETE Şubat-Mart 1998 Yıl:3 Sayı: 25-26 Fiyatı: 150.000 TL (KDV Dahil) UK: £1 Dayanışma Fiyatı 500.000 TL.

Genel grev'den genel direniş'e İş, ekmek, özgürlük mücadelesi

Başyazı

KSG İKİNCİ YILINDA

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesi bu sayısı ile birlikte 2. yılını da tamamlamış oldu. Yayına başladığımız iki yıl içerisinde Kuzey Kıbrıs halkının Ada'da hüküm süren emperyalist sistem ve onun yerli uzantısı egemenlere karşı demokrasi ve özgürlük mücadelesi giderek tırmanmaktadır. Bu ortam, Kıbrıs sosyalist hareketinin bir an önce siyasi ideolojik ve örgütsel birliğini dayatmaktadır.

15 Ocak 1998 tarihinde başlayan ve 1 Şubat 1998 tarihine kadar devam eden öğretmenler grevi Kıbrıs sosyalist hareketinin alması gereken derslerle doludur.

17 sendikanın oluşturmuş olduğu ve Kuzey Kıbrıs işçi, emekçi hareketinde önemli bir nirengi noktası olması beklenen Sendikal Muhalefet Platformu (SMP) grevi maalesef bu beklentiye cevap veremedi. Sendika yöneticilerinin, kendilerini SMP'yi oluşturmaya iten objektif şartların, emperyalistlere ve onların yerli uzantısı yönetime, emperyalist sistemin Ada halkına dayattığı sömürü, baskı ve teröre karşı bir demokrasi ve kurtuluş mücadelesi olduğunu kavramamaları veya kavramak istememeleri SMP'nin sonunu getirdi. Bu sendika patronları var olan kokuşmuş sistemin bir parçası olmaya devam kararı aldılar. Egemenlerin güdümünde, onların uşakları tarafından yönetilen Kamu - Sen ve Kamu - İş sendikalarının, Kuzey Kıbrıs sendikal hareketine ihanetleri ve egemenlerin zor kullanarak Güç - Sen'in eylemlerini yasaklamaları yetmezmiş gibi, SMP'yi oluşturan sendikaların yöneticilerinin kaypaklıkları Kuzey Kıbrıs halkının demokrasi ve özgürlük mücadelesi açısından affedilemez.

Öğretmen Sendikaları, KTÖS ve KTOEÖS, Kıbrıs emekçi halkının susamış olduğu demokrasi için mücadelenin onurlu öncüleri olarak grevlerini ve eylemlerini sürdürme kararındadırlar. Bu sendikalara ve grevci ve eylemci öğretmenlere her türlü destek verilmeli ve katkı yapılmalıdır. Burada vurgulanması gereken önemli nokta, greve katılmayan diğer SMP sendikalarının tabanlarının bu grevi desteklemeleridir. Kitleler, sisteme boyun eğen ve onunla bütünleşen sendika yöneticilerini, bu hareketleri ile mahkum

(devamı 2. sayfada)

1998 mali yılı protokol görüşmelerinde hükümetle uyuşmazlığa düşen sendikalar 15 Ocak tarihinde bir günlük uyarı grevi ve miting organize ettiler. Miting ve grev büyük ses getirdi. 16 Ocaktan itibaren de süresiz grev kararı alan bu sendikalar, hükümetin kritik sektör olan iki işyerinde (sivil havacılık ve gümrükler) grevi yasaklaması sonucu dağınıklığa düştüler. Bu dağınıklık memur sendikalarının süresiz genel grevden

çekilmesine yolaçtı. KTÖS ve KTOEÖS süresiz genel grev kararını sürdürme kararını uygulamaya koydu. 13 gün süresiz genel grev büyük bir başarıyla uygulandı. Grevler sürerken coşkulu mitinglerle mücadele ülkeye ve uluslararası örgütlere duyuruldu.

Bayram tatili ve Şubat tatili nedeni ile okulların tatile girmesi nedeniyle grevler askıya alındı. Tatil içerisinde uzlaşmaz tavrını (devamı 3. sayfada)

Ötüken ve Alasya'nın çalışanlara ihanetlerinin belgesi

İki senede ne değişti Sn. Ötüken, Sn. Alasya ?

Ne değişti ki, iki sene önce "fakirleşen ücretliden fedakarlık beklenemez" diye, imza atmayıp eylem yapmışken, bu yıl daha da fakirleşen ücretliyi imza atıp satmaktan çekinmediniz ?

Çalışanlar bu ihanetin hesabını mutlaka soracaklardır!

Özgür ile YUTRSEVER BİRLİK HAREKETİ'ni konuştuk

Kıbrıs sorunu çözülmiyorsa Orta Doğu petrolünü denetimi altında tutmak için yarışan güçler anlaşamadıkları için çözülüyor. sayfa 12

KTÖS GENEL SEKRETERİ VAROL ÖZTÜĞ İLE

'ÖĞRETMEN DİRENİŞİNİ KONUŞTUK sayfa 11

"Toplumlaraarası Görüşmeler Öldü" Yaşasın Barış ve Birleşik Kıbrıs Uğruna Toplumlaraarası Görüşmeler

"..... gerisi bizi ilgilendirmiyor"

AB'nin birliğe üye olacak ülkeler listesine Türkiye'yi almaması, buna karşılıklı "Kıbrıs Cumhuriyeti" sıfatıyla Kıbrıslı Rumlara üyelikte öncülük tanınması ile başlayan kriz ilginç boyutlara ulaştı.

AB'nin bu kararına bozulan TC hükümetinin bakanları "kahramanlık" demeleri ile birbirleriyle yarışırken, KKTC yetkilileri de bu yarışta geri kalmamak için ellerinden geleni artlarına koymuyorlar.

"Toplumlaraarası görüşmeler öldü" kararıyla başladı bu yarış. Gazetelerde bol bol okuduğumuz ölüm ilanlarını andırarak bu açıklamaların sahibini merak ediyormusunuz? Tabi ki, "aile reisi" mize aitti. Ölüm ilanları aile reisleri tarafından veriliyor mu, geleneksel olarak?

Aslında bu ilan çok geç kalmış bir ilandı. "Toplumlaraarası görüşmeler" dedikleri gerçekte Denktaş ile Kıbrıs Rum başkanlarının (Klerides diyemiyoruz, çünkü geçmişte o değildi, ileride de onun olacağının garantisi yok, ama Denktaş geçmişte de vardı, şimdi de var, önümüzdeki dönemde de olacak) yaptığı, hiçbir dönemde, "toplumlaraarası görüşme" değildi. Yani, "toplumlaraarası görüşmeler" daha doğduğu ilk günden ölmüştü, ama ilan yıllar sonraya nasip oldu her nedense.

Toplumlaraarası görüşmeler bundan ibaret değildir tabi ki. Sözde liderlerimizin anlamamak üzere anlaşmalar yaptıkları bu görüşmeler dışında kendi inisiyatif ve uğraşlarıyla görüşmeler başlatan, bu görüşmelerinde ortak

görüşler üreten, deklarasyonlara ortak imza atan; "Barış içinde ortak ülke istiyoruz" şiarıyla, binlerce insanın katılıp desteklediği "BARIŞ FESTİVALİ" düzenleyen 32 Rum-Türk örgütünün "toplumlaraarası görüşmeler"i ölmedi. Aslında Denktaş ve adamlarının bu "ölüm ilanı"nın hedefinin 32 Rum-Türk örgütünün görüşmelerini engelleme çabası olduğunun çok iyi farkındayız.

Denktaş, "toplumlaraarası görüşmeler öldü", "gerisi bizi ilgilendirmiyor" diyor...

Biz de diyoruz ki "barış içinde ortak bir ülke uğruna yürüttüğümüz görüşmeler devam edecek, gerisi bizi ilgilendirmiyor."

İlçeleşmek Kimi-Neyi Kurtaracak ?

KSG (Güzelyurt)- Yaklaşık dört yıldır çalışmalarını sürdüren Güzelyurt-Lefke İlçeleşme Komitesi, gerçekten de gözle görülür bir gelişme kaydetti. Dönem dönem bölge merkezlerine asılan pankartlarla, siyasilerle yapılan görüşmelerle halkın da haberdar olduğu bu çalışma büyük bir ihtimalle önümüzdeki seçim döneminde komitenin siyasilerden aldığı sözler doğrultusunda gerçekleşecek.

Güzelyurt-Lefke İlçeleşme Komitesinin çeşitli açıklamalarında bölgenin geleceğinin ilçeleşmeye dayatıldığı dikkati çekiyor. Komiteye göre, bölgedeki üretimin azalması, yaşam refahının günden güne düşmesi mecliste bölgenin bir üyesi olmamasına yani milletvekili temsilciliğinin bulunmamasına bağlıdır. Sözde bölge kendi hakkını mecliste vekil bulundurarak savunabilecek ve olumsuz gidişata bir dur diyebilecektir.

Gönül isterdi ki komitenin bu iyimser bakış açısını destekleyen maddi dayanaklar olsun. Ne var ki Güzelyurt-Lefke bölgesi Kıbrıs'tan kopuk bir parça değildir ve son derece doğal olarak Kuzey Kıbrıs'ı etkileyen hızlı 'geriye sürüklenişten' nasibini alacaktır.

Yurdumuz taşıma suyla dönen değirmendir. Üretim kaynakları teker teker kurutulmaya; doğal kaynak ve

güzellikleri hızla harcanmaya; ahlaki yozlaşma büyümeğe; ekonomik bunalım derinlere inmeye devam edecektir.

Mecliste temsil edilmeye gelince: Meclis bugün halkın istek, duygu ve düşüncelerinden tamamen uzaktır. Mecliste lüks içinde yaşayanların halkımızın haklarını, çıkarlarını savunmak gibi bir niyeti olsaydı, meclisin işlevsizliğini ve sadece TC'den gelen emirleri uygulamakla yükümlü olduğunu halka açıklar boş vaatlerle işgal ettikleri koltuklar ve hak etmeden aldıkları yüklü maaşlardan vaz geçebilmeyi de bilirlerdi.

Kısacası, ilçeleşmek bölgedeki ekonomik gerileyişi olumlu bir akışa çeviremeyecektir. İlçeleşmeye karşı olmamakla beraber, özellikle seçimlerin bu kadar yakın olduğu bir dönemde boş ümidlere kapılmamak gerektiğinin önemini kavramak gerekir.

EMEK Ailesi'nin Başı Sağolsun
SUNA KESKİN'i Kaybettik

Saraylar saltanatlar çöker
Kan susar bir gün zulüm biter
Menekşeler de açılır üstümüzde
Leylaklar da güler
Bugünlerden geriye
Bir yarına gidenler kalır
Bir de yarınlar adına direnenler

KIBRIS TA
SOSYALİST
gerçek

Başyazı

(1. sayfadaki devam)

etmişlerdir.

Kıbrıs işçi hareketinin motoru olması gereken sendikaların, kaypak ve bürokrat zihniyetli, küçük burjuva önderliklerden kurtarılması gerekmektedir. Bunun yolu da sosyalistlerin sendikalarda ciddi bir siyasi - ideolojik ve örgütsel mücadeleye girmeleri ve önderlikleri ele geçirmeleri ile olasıdır. Emperyalist sistemden kurtuluş mücadelesinin öncü motoru sendikaların bu devrimci sorumluluklarını yerine getirmelerinin başka yolu yoktur.

Biz SKH ve KSG olarak, Kıbrıs sosyalist hareketi içerisindeki görevlerimizin ve sorumluluklarımızın 1. sayımızdan beridir farkında olduğumuzu ortaya koyduk. Yine 1. sayımızdan beridir yaptığımız çağrıyla 2 yıl sonra birkez daha tekrar ediyoruz. Tüm sosyalistler, devrimciler, ilerici geliniz, sosyalist hareketin siyasi - ideolojik birliğini, sosyalist ve devrimci örgütlenmeleri gerçekleştirelim. Sendikaları, demokratik kitle örgütlerini sosyalist hareketin rayına oturtalım.

ADANIN ANALARI

Türk veya Rum ana olmanın
hemen hemen hiçbir önemi yoktur
Bağımızı bir daha koklamayacağım
Yaseminimizi bir daha
koklamayacağım
Oğlumuzun gülümsemesi nerde
Kocamızın, sevdiğimizizin?

Türk veya Rum ana olmanın
hemen hemen hiçbir önemi yoktur
Git ve çocuklarımıza konuş
Torunlarımıza, torunlarımızın
torunlarına
Kalbimizdeki çiçeği alsınlar
Yaseminlerimizi bıraksınlar
Çiçek açsın
Bağımızı bıraksınlar yeşersin

Angeliki Michael
26.11.97

AYIN İNCİLERİ

- * Polis TC'li bir şahsı ajan olarak kullanıp 4 yıl önce banka soyma operasyonu organize etmiş. (Kıbrıs Gazetesi- 21.02.98)
Bunda şaşılacak ne var? Bu ülkede TAŞERONLARLA daha neler organize edildi bir düşünün.
- * Denktas, Kıbrıs pasaportları olan Türklerin bu pasaportlarını en kısa zamanda hükümete teslim etmelerini istedi.
Bu çağırışı yapan Denktas, parlamentonun kapısına dikilip, girip çıkanlarının ceplerini öncelikle kontrol etmelidir.
- * Eğitime büyük önem verdiğini söyleyen Serdar Denktas, halk eğitiminden ne anladığını ortaya koydu.
BOL PAVYON, BOL KUMARHANE, ÇOCUKLARIN EĞİTİMİ BAHANE.

Küçücük Kıbrıs'ta Askeri Bir Üs Daha

24 Ocak tarihinde tamamlanan Baf Askeri Hava Üssü, Rum Savunma Bakanlığı'na, sonra da Rum Milli Muhavız Ordusu Komutanlığı'na teslim edildi. Yunanistan eski başbakanı Yorgo Papandreu'nun ismi verilen Baf Askeri Hava Üssü'nün Mart ayında resmen hizmete gireceği bildirildi.

Baf Hava Üssü "ortak savunma sahası doktrini" çerçevesinde Yunan Hava Kuvvetlerinin kullanımına verilecek. Yunan uçakları, havaalanını iniş-kalkışlarda kullanacağı gibi buraya üstlenebilecek de.

Bilindiği üzere Kuzey'de inşa edilmiş olan Geçitkale Hava Üssü de aynı amaçlarla TC tarafından kullanılıyor. Ada, sadece yerli uşakların değil efendilerinin de güvenliği

açısından sıkı bir şekilde silahlandırılmış, böylece hem olası bir savaşta kendi konumlarını güçlendirmişler hem de ustalarına Ortadoğu'nun kontrolünde daha uygun koşulları yaratmışlar.

Yıllardır hem Güney'deki hem de Kuzey'deki egemenler "sözde" barış görüşmeleri yaparken diğer yandan da hızla silahlanmadı mı? Egemenler Kıbrıs halkına kan, gözyaşı ve zulümden başka birşey getirmeyeceğini defalarca kanıtlamadı mı? Kıbrıs işçileri ve emekçileri kendi ülkesine egemen olmadığı sürece yarattığı artı üretim hastane, eğitim ve hayat standartlarının geliştirilmesi yerine silaha yatırılacaktır. Kıbrıs'ı yeni savaşlardan ancak Kıbrıs işçi ve emekçileri kurtarabilir.

Genel grev'den genel direniş'e
İş, ekmek, özgürlük mücadelesi

(1. sayfadın devam)

değiştirdiğini ve görüşmelere başlanabileceğini ortaya koyan hükümetle sendikalar görüşmelere başladı. Başbakan, Başbakanyardımcısı, Maliye Bakanı, Eğitim Bakanı'yla bir dizi görüşmeler yapıldı. Kamuoyu önünde yapılan bu görüşmelerde hükümet bir dizi taahhütte bulunmasına rağmen son görüşme olan 18 Şubat tarihinde tüm önerilerini geri çekerek gerçek yüzünü gösterdi. Bu

tavırla hükümet öğretmen sendikalarının direncini kırmak için zamana oynadı. Veliyi ve grevden doğan parasal kesintileri öğretmene karşı silah olarak kullanmak isteyen hükümet, sendikaların yeni yaklaşımları sonucu bu silahları yitirdi. Sendikalar genel grevden genel direnişe geçti. Öğretmenin genel direniş mücadelesinin, genel grevler gibi başarıya ulaşacağından şüphemiz yoktur; çünkü öğretmenler

sadece 3-5 kuruş için mücadele etmediklerinin bilincindedir. Direniş, sendikacılığın varoluşu ve ülkenin demokrasisi içindir. Bu direnişe, emeğe saygısı olan tüm sendikalar, veliler, halkımız omuz vermelidir. Bu direniş emeğin direnişidir.

KIBRIS'TAN
KISA
KISA

SİGORTALILAR NİHAYET...

Sosyal Sigortalılar nihayet çekilen 9 günlük çilenin sonunda ödendiler.

Bir süreden beri her ay maaşlarını almakta büyük zorluklarla karşılaşan sosyal sigortalılar, devletin parayı başka yerlere aktarmasıyla Ocak ayında da aynı sorunları yaşadılar. Sigortalılardan gelen yoğun eleştiriler üzerine sıkışan devlet karşılıksız çek dağıtmakta geç kalmadı.

Her ne kadar da karşılıksız çek kesmek yasak ve suç sayılsa da, bunun yüce devletimiz için geçerli olmadığı bir kez daha kanıtlandı.

TC EGEMENLERİNİN GERÇEK YÜZÜ

Her otuz yılda açıklanan İngiliz gizli belgelerinin Kıbrıs'ta ilgili belgesi kamuoyunda büyük yankı uyandırdı. Açıklanan belgelere göre, 1967 yılında Türkiye'ye adada üs karşılığında Kıbrıs'ın Yunanistan'a bağlanması önerildi.

Glaftos Klerides'in de doğruladığı belgelere göre; 1967 yılında, Yunanistan'da Cuntanın iktidarda olduğu bir sırada, Türkiye'ye Kıbrıs'ta Dikelya üssünü kiralama karşılığı ENOSİS'i kabul etmesi önerildi. Ancak Türkiye'nin kiracılığı reddedmesi ve üssün tamamen kendi egemenliğinde olmasını istediği için ada üzerinde yapılan pazarlık sonuçsuz kaldı.

Açıklanan belgelerle 74'de TC'nin Kıbrıs'a yaptığı askeri hareketin Kıbrıslı Türkleri kurtarmak değil, TC'nin kendi stratejik konumunu korumak ve güçlendirmek olduğunu bir kez daha göstermiştir.

KAÇAK ET

Gazi Mağusa'daki bir soğuk hava deposunda birbuçuk ton kaçak et bulundu. Rum kesiminden getirildiği belirlenen etlere el koyan gümrük müdürlüğü ekipleri bazı soğuk hava depolarını mühürledi.

Sık sık karşılaşmaya başladığımız bu haberler bizi kaygılandırırken bir çok soruyu da beraberinde getiriyor. Kaçak etlerin ne kadarına el konuldu?, Sınır ticareti ile köşeyi dönenlerin çok olduğu biliniyor, yoksa sınırdaki sıkı denetim sadece sınıf kardeşlerini ve ülkesinin diğer yarısını görmek isteyen yurttaşlar için mi var?

KIBRIS'TA
SOSYALİST
gerçek

SENİNDİR

OKU - OKUT

ELEŞTİR

KATKI YAP

BİR YAYIN
BİR BELGE

(24. sayıdan devam)

Haklar ve Özgürlükler Bülteni,
Özel Sayı 3, 1995

DEVLETİN ÖLDÜRME ÖZGÜRLÜĞÜ

**Avukatların Katliamla İlgili Yaptığı
Açıklama ve Suç Duyurusu
Olayla İlgili DKÖ'lerin ve
Sendikaların
Tepkileri**

Belge 1:

"Terörle Mücadele Şubesi Ekipleri elde ettikleri bir ihbarı değerlendirerek... (operasyon adresi)'ndeki hücre evine operasyon düzenlediler. İçeride bulunan teröristlerin polis teslim ol çağrısına ateş ederek karşılık vermesi üzerine çıkan çatışmada... (katledilen insanların sayısı) terörist ölü olarak ele geçirildi. Evde yapılan aramada... adet tabanca, bol miktarda patlayıcı ve patlayıcı yapımında kullanılan malzeme ile... ele geçirildi. Her katliamdan sonra polisin basında okuduğumuz prototip açıklaması böyledir. Ama bu açıklama kalıbına rağmen polis her seferinde acemice hazırladığı senaryolarla kendi kendisini yalanlıyor.

Karşılıklı çatışma dendiğine göre katledilen insanların da silahları olmalı ve onlar da silah kullanmış olmalı. Birçok eylemin faili olarak lanse edilen bu insanların silah kullanmada da uzman olarak gerekir.

Kaldı ki, hiç uzman olmaya da gerek yok. İçerideki insanlar rastgele bile ateş etmiş olsalar birkaç polisin de yaralanması gerekiyor.

Bu iddialar karşısında polis bazen kendisini "aklamaya" çalışıyor. Ama becermiyor. Örneğin 25 Mart 1993'de Bahçelievler'de yapılan katliamdan sonra bir polis memurunun içeriden açılan ateş sonucu kolundan yaralandığı açıklaması yapıldı. Bu yaralanmanın kanıtı olarak da basına sırtı yırtılmış bir çelik yelek gösterildi. Yelekteki bu yırtık eğer kurşun nedeni ile olmuşsa yeleği giyenin ölmüş olması gerekiyordu. Oysa polis memurunun kolundan yaralandığı açıklanmıştı. Ama çelik yeleğin kola giyilmediğini herkes biliyor. "Teslim ol çağrısına ateşle karşılık verdilerler" deniliyor. Sanki insanlar kurşuna dizmek için böyle bir çağrıda bulunmak yetip artmaktadır. İşin bir diğer boyutu ise katledilen insanlara isabet eden kurşunların çoğu belden yukarısı hedeflenerek ateş edilmiştir.

Şengül ve Uğur'un katledilmesinin tanığı Ergül UZUNDİZ yalanlıyor bu kez de polisi: "O gün her zamanki gibi okuldan çıkıp Moda'daki eve gittik. Evde Uğur, Şengül ve ben vardık biryandan sohbet edip diğer yandan yemek hazırlıyorduk. Sofraya oturmuş çay içerken birden kapı çalındı. Bu saatte hiç kimseyi beklemiyorduk. "Kim o?" diye sordu bir arkadaş, "açın kapıyı" diye bir ses geldi. Evin çatısından da bir giriş yeri vardı. Oradan da sesler gelmeye başladı. Sonra "açık kapıyı yoksa kırarız" diye bağırma başladılar. Polis olduklarını söylemediler. Polis olduklarını bile söylemiyorlar, bırakalım teslim ol çağrısı yapmayı.

Terörle Mücadele Şubesi Ekipleri elde ettikleri bir ihbarı değerlendirerek... deniliyor. Yalan, polis yalan söylüyor. Her seferinde bu insanlar eve girer girmez mi ihbar yapıyor? Hangi ihbar? İhbar yapılır yapılmaz hemen organize olup nasıl operasyon düzenliyorlar?

Evde yapılan aramada... adet silah ele

geçirilmiştir. Şengül ve Uğur'un katledilmesinin ardından da aynı açıklama yapıldı. Prototip açıklamanın boş bırakılan yeri "üç adet silah ele geçirilmiştir" şeklinde düzenlendi. Yine yalan söylüyorlar. Her zaman katledilenlerin eline tutuşturulan sialhlı fotoğraflar da yoktu. "... adresindeki hücre evine operasyon düzenlediler" diye devam ediyor açıklama. Uğur ve Şengül'ün katledildiği evin adresi şöyledir: KADIKÖY BAHARİYE CAFERAĞA MAHALLESİ, HALİSEFENDİ SOKAK, İHSANBEY AP.3. KAT. Tüm komşularına ilgilenen herkes sorabilir. Tüm komşular ve çevredekiler bu evin bir öğrenci evi olduğunu söyleyeceklerdir. Şengül ve Uğur öğrenciydi ve her gün okullarına gidip geliyorlardı. Kaldı ki katledilen insanlar örgüt üyesi olabilirler. Suç işlemiş olabilirler. Suç işleme niyetinde olabilirler. Tüm bunlar onların katledilmelerinin gerekçesi olamaz. Polis bu nedenlerin arkasına sığınarak katliam düzenleyemez. Polis ne savcı ne yargıç ne de infaz memurudur. Kesinleşmiş bir yargı kararı olmaksızın hiç kimseyi suçlu adledemez. Polis sadece polistir.

"Hukuk kuralları sınırları içinde kalarak ve meşru bir zeminde operasyonlar gerçekleştirilmiştir." deniyor. Hangi hukukun sınırları içinde kalınarak? Polis Vazife Selaviyetleri Yasası'nın 16. maddesine sığınıyorlar. Oysa 16. madde polise silah kullanma yetkisi veriyor. Katliam yapma yetkisi değil. Yoksa katliamlar sonrası topladıkları 50-60 alkışçı mı katliamın meşruluğunu belirleyen? 50-60 hatta yüzlerce alkışçı, şakşakçı bulunabilir, her zaman. Engizisyon mahkemelerinde de seyirciler vardı gladyatör döğüşlerinde de. Nazi Almanyası'nda binler alkışlıyordu katliamları. Ama tarih engizisyonu da, ortaçağ derebeylerini de, Nazi vahşetini de mahkum etmiştir. Çünkü bunlar tarihin yüz karasıydılar.

Bugün bu alkışçıların halk desteği olarak sunulması ve TV. kanallarında "Haber" olarak gösterilmesi ise "acizlikten" başka bir şey değildir. Bu operasyonlarda görev alanlar TCK'nın 450. maddesinde tanımlanan Taamüden Adam öldürme Suçunu işlemişlerdir. Bu operasyonları yönetenler "Kimden, niçin ve nasıl destek (alkış) alırlarsa alsınlar, yargılanmalı ve hesap vermelidirler. Bunlara verilen destek hangi odaktan gelirse gelsin "halkın" adalet duygusunun yanında hiçbir öneme sahip değildir.

Belge 2:

Kadıköy Cumhuriyet Savcılığı'na
sunulmak üzere
İstanbul Cumhuriyet Savcılığına
SUÇ DUYURUSUNDA
BULUNANLAR/ Seyit Ali YILDIRAN,
Yazgüllu YILDIRAN

Çağdaş Hukukçular Derneği İstanbul Şb.
Yönetim Kurulu, Diğer Avukatlar.

TEBLİGAT ADRESİ/Atatürk Bulvarı,
Caylan Palas Ap.No:154 D.7 Aksaray/
İstanbul

SUÇ DUYURUSUNDA
BULUNULANLAR/İstanbul Emniyet
Müdürlü: Necdet MENZİR

Kadıköy Emniyet Müdürlü Operasyona
katılan görevli polis memurları

SUÇ/Taammüden adam öldürmek

SUÇ TARİHİ/30 Nisan 1993

KONU/ Müvekkillerimizin yakınları
Şengül YILDIRAN ile Uğur Yaşar KILIÇ
30 Nisan 1993 günü gecesi saat 23.30
sıralarında Kadıköy Emniyet Müdürlüğü'ne
bağlı güvenlik güçlerince öldürülmüşlerdir.
Ölümlerin çatışma sonucu olduğu
yönündeki İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nün
açıklamalarının aksine maktüllerin
yakalandıktan sonra tasarlanarak
öldürüldüğünü ortaya koymaktadır. Bu
nedenle sanıkların belirlenerek haklarında
TCK'nun 450/4 maddesini ihlal ettikleri
savıyla kamu davası açılması istemidir.

Açıklamalar

1. Müvekkillerimiz Seyit Ali
YILDIRAN ile Uğur Yaşar KILIÇ 30 Nisan
1993 günü saat 23.30 sıralarında Kadıköy
Emniyet Müdürlüğü'ne bağlı görevlilerce
düzenlenen bir operasyon sonucu
öldürülmüştür.

İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nce yapılan
açıklamada "yasadışı DEVSOL örgütüne ait
eve yapılan operasyonda evdekiler polisin
teslim ol çağrısına ateş ile karşılık verince
silahlı çatışma başladı. Çatışma sonucu iki
kişi ölü olarak ele geçirildi" denilerek
katliamın üstü örtülmeye çalışılmıştır.

2. Olay gününden bu yana gelişen olaylar
ve operasyon yapılan evde bulunan ve sağ
olarak kaçan Ergül UZUNDİZ'in yaptığı
açıklamalarda da görüleceği üzere polis
yetkililerinin yaptıkları açıklamalar
gerçekleri yansıtmamakta, aksine
tasarlanarak işlenmiş korkunç cinayeti
gizlemeye yönelik açıklamalar olduğu ortaya
çıkarmaktadır. Aşağıda sıralayacağımız
bulgular bu iddialarımızı kanıtlar nitelikte
olup polisin cinayet gerçekleştirdiği
yönündeki kuşkularımızı güçlendirmiştir.

a/ Olay sırasında evde bulunan Ergül
UZUNDİZ gerek bizlere gerekse de basına
yönelik anlatımlarında evde sohbet edip çay
içerken kapının çalındığını, "kim o" diye
sorulduğunda "açın kapıyı yoksa kırarız"
şeklinde bağırma sesi duyduğunu, gelenlerin
polis olduğunu anlamaları üzerine camdan
atladıklarını bu arada evin taranmaya
başlandığını, kendisinin kaçarak
kurtulduğunu, diğer iki arkadaşının kaçacakları
yönde 2 bina sonra çatıların bittiğini, kaçacak
başka yer olmadığını, polislerin bunu bilerek
sağ yakalamak yerine her ikisini de
öldürdüğünü açıkça ifade etmiştir.

b/ Her iki maktül de öğrenci olup, olay
günü okuldan eve gelmişlerdir. Ev bir hücre
evi değil, öğrencilerin kaldığı bir ev olup çatı
katıdır. Polis evi ve evde kimlerin olduğunu
çok iyi biliyor olmasına rağmen gece yarısı
operasyon yapması kuşkularımızı
artırmaktadır.

c/ Gerek evde ve gerekse de
öldürüldükleri yerde çatışmayı doğrulayacak
hiçbir bulguya rastlanmamıştır. Böyle bir
bulgu olsa dahi emniyet görevlilerinin sağ
yakalama konusunda gerekli özeni sarf
etmeleri gerekir. Polis Vazife ve selahiyetleri
Yasası her ne kadar polise silah kullanma
hakkı veriyor ise de; bu hakkın kullanılması
konusunda polisin gerekli hassasiyeti
göstermesi gerekir. Fakat görülen o ki polis
bu yasanın arkasına sığınarak her gün yeni
infazları gerçekleştirmektedir.

d/ Maktüllerden Uğur Yaşar KILIÇ 18
Nisan 1993 günü gözaltına alınmış ve 20
Nisan 1993 günü serbest bırakılmıştır. Yani
maktüllerin aranan kişiler olduğu bir başka

söyleyişle şüpheli kişiler olduğu iddiaları da
doğru değildir.

e/ Evde silah veya örgütsel döküman
bulunduğu yönünde de herhangi bir delil
bulunmamaktadır.

f/ Operasyonun Kadıköy Emniyet
Müdürlüğü'ne bağlı sivil ekiplerince
CMUK'na uygun bir şekilde yapılması
gerekirken, bunlar dahi yapılmamış, iki insan
alelacele katledilmişlerdir.

Yukarıda açıkladığımız deliller ve Ergül
UZUNDİZ'in açıklamaları evde silahlı
çatışmanın olmadığını çatışma koşullarının
dahi bulunmadığını, muhtemelen sağ
yakalandıktan sonra ölümlerin tasarlanarak
meydana getirildiğini ortaya koymaktadır.

3. Mevcut suç delillerine Cumhuriyet
Savcılığı bizzat el koymalı ve olması
kuvvetle muhtemel bulunan polisin delilleri
karartması engellenmelidir.

Olay gününden bu yana gelişen olaylar
bazı delillerin yok edilmek istendiğini,
polisin bu yönde çaba içerisinde
bulunduğunu göstermektedir. Yukarıda
belirttiğimiz nedenlerle sanık olarak
yargılanması gereken kişilerin kendi
aleyhlerine olan suç delillerin ortadan
kaldırması, yeni deliller yaratması ve
delillerde değişiklik yapması olasılığı son
derece fazladır. Bu kişiler doğal olarak
soruşturmayı saptırma gayreti içinde
olacaklardır. Sanık aynı zamanda soruşturma
görevi yapmaktadır. Bu yanıltır ve bir an
önce polisin ev üzerindeki denetimine son
verilmelidir.

Delillerin karartılma ihtimaline karşı,
olayın yaşandığı ev de en kısa zamanda
savcılığımız tarafından yeniden uygulanmalı
keşif yapılması ve bizim de bu keşif sırasında
hazır bulunmamızın sağlanması
istemindeyiz.

4. Olay sırasında maktüllerin üzerlerinde
bulunan elbiseler, atış mesafesinin tayini
konusunda önemli suç delillerini
oluşturmaktadır. Bu nedenle elbiselerin
kaybolma ihtimali gözönünde tutularak,
elbiselerin emanete alınması gerekmektedir.

İSTEM/Yukarıda açıkladığımız
nedenlerle;

-Müvekkillerimizin yakınlarının sağ
yakalanmaları olanaklı iken, polisin yetki
sınırları aşarak maktüllerin öldürülmesine
neden oldukları açıktır.

-Maktüllerin üzerlerinde bulunan
elbiselerin bulunarak elbiselerin bulunarak
savcılık emanetine alınması

-Olay sırasında kullanılan tüm silahların
savcılık emanetine alınarak, gerekli
incelemenin Adli Tıp Kurumuna
yaptırılması,

-Olayla ilişkin bilgi ve görgüsü bulunan
Ergül Uzundiz isimli şahsın can güvenliği
sağlanarak anlatımlarına başvurulması.

-Olayın meydana geldiği ev üzerinde
polisin denetiminin kaldırılması.

Yapılacak bir uygulamalı keşifte müşteki
vekilleri olarak bizlerin de evde inceleme
yapmamıza olanak tanınması istemindeyiz.

-Soruşturmanın taleplerimiz
doğrultusunda yapılmasını vekaleten
saygıyla dileriz. 21.5.1993

Çağdaş Hukukçular Derneği İst. Şb.
Yönetim Kurulu: Başkan Ali Rıza Dizdar,
Üye Av. İbrahim Ulut, Üye Av. Mehmet Ali
Kırdök, Üye Av. İltan Gün, Üye Av. Mert-
Er Karagülle, ÇHD Genel Sekreteri Av.
Hasan Girit.

-SÜRECEK-

ABD Emperyalizmi Yeni Katliamlar Peşinde

Saddam Hüseyin'in biyolojik, kimyasal silahlar üretmeye devam emesini gerekçe gösteren ABD körfeze büyük yığınak yapmaktadır. Saddam'ı yaratan emperyalizm, Saddam'ı bahane ederek 1991'de olduğu gibi bugün de Irak halkını vurmak için hazırlığını sürdürüyor.

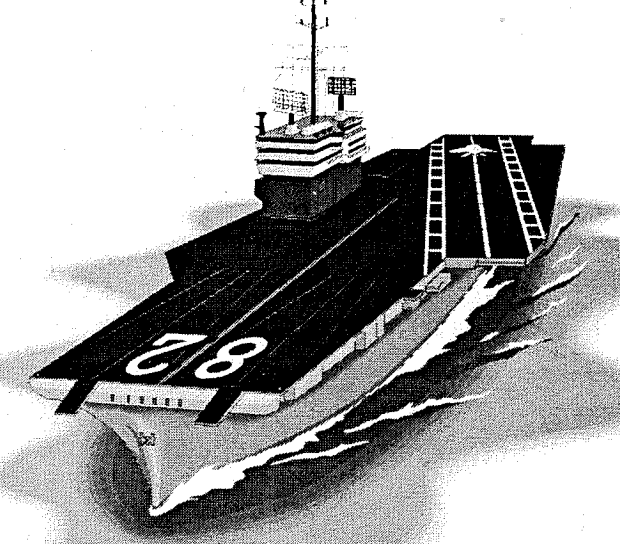
1991 yılındaki ABD ve Batı'nın saldırısı Irak halkına çok pahalıya mal olmuştu. onbinlerce Iraklı'nın dünyanın gözü önünde katledilmesi hala belleklerde.

Saddam Rejimini bahane eden başta ABD ve Batı, aslında Ortadoğudaki zengin petrol yataklarının kontrolünü, Kafkaslar ve Orta Asya petroleri ve doğal gazının geçişini kontrol etmek için bu yola başvuruyor.

Bu gerçekler ortada iken emperyalizmin uşaklığını yapan başta TC medyası ve ülkemizdeki bir grup medya ABD'nin saldırganlığını meşru kılmaya çalışıyorlar. Yaptıkları yorumlarda ABD'nin saldırgan ve terörist yüzü gizlenmeye çalışılıyor.

TC'nin ABD politikalarındaki rolü gittikçe artıyor. TC'nin İsraille ortak bölgesel güç oluşturmaları Ortadoğu Halklarına karşı ileri saldırı karakolu yaratma gayretidir.

Bütün Ortadoğu Halkları ve Dünya Ortadoğu Halkları ve Dünya Emekçileri ABD ve uşaklarının bu terörist saldırısını kınamamalı ve tavır koymamalıdır. Emperyalist çakallara karşı durulurken, çakalların bölgedeki uşaklarını

da deşifre edilmeli. Saddam'ında bu uşakların birisi olduğu gerçeğini unutmamak gerekir.

Tüm demokratik örgütler, sendikalar, bireyler ABD'nin saldırgan tavrına karşı Irak Halkı'nın yanında tavır koyalım.

KISA - KISA

BASINA VE KAMUOYUNA

9 yıllık Kamu Emekçileri Sendikal Mücadelesini bir çırpıda yok etmeyi amaçlayan "Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu" tasarısı Meclis alt komisyonuna gelmiş bulunmaktadır.

Sayırsız bedeller pahasına yürüttüğümüz Grevli-TİS'li sendikal mücadelemiz bu yasa ile birlikte büyük bir tehlike ile karşı karşıyadır.

Memura %30 maaş artışı çok görenlerin kendilerine milyarlık koltuklar yaptırdığı bir meclis, bizlerin, emekçi halkın temsilcisi olmaktan uzaktır. Böyle bir meclisten, hak vereceğini ummak aymazlıktır.

17.01.1998 Cumartesi saat 11:00'de Beyoğlu İstiklal Caddesi, KESK önünde, kamu emekçilerine dayatılan, kölelik yasasını protesto etmek, 24 Ocak'ta Ankara'da yapılacak mitinge çağrı yapmak, amacı ile basın açıklaması yapılacaktır. Ayrıca, temsili Milletvekili koltuğu yakılacaktır.

Basın mensuplarını, Kamu Emekçilerini basın açıklamamıza çağırıyoruz.

DEVİRİMCİ MEMUR HAREKETİ

ENDONEZYA'DA HALK İSYANDA

Kapitalist - emperyalist sistemin büyük bir buhran yaşadığı Güney Doğu Asya ülkelerinde, egemen sınıfların bunalımı işçi - emekçi halk kitlelerinin omuzlarına yıkma girişimleri halkın şiddetli tepkisiyle karşılaşta.

Ekonomik krizin etkilediği Endonezya'da da faşist Suharto hükümeti krizden çıkış çaresi olarak temel gıda maddelerine %300 zam yapmak ve sayısı 8 milyona varacak olan çalışanı işten atmak yolunu tuttu. Emekçi halk ve işçi kitleleri bu uygulamalar üzerine yollara döküldü ve isyana varan gösteriler yapıldı. Başkent Jakarta'ya binlerce asker ve 17 bin polis taşındı. Asker ve polise vur emri verildi. Çıkan çatışmalarda beş kişi polis tarafından vurularak öldürüldü. Diğer kentlerde de çıkan olaylarda iş yerleri ve araçlar tahrip edildi, polislin saldırısı sonucu göstericiler yaralandı.

10 Mart tarihinde, Endonezya Meclisi'nin devlet başkanını seçmek için yapacağı seçim sırasında gösterileri engellemek için askeri tedbirler alınıyor. Ayrıca, halkın öfkesini dindirmek ve yeniden seçilerek faşist iktidarı sürdürürebilmek için, Suharto'ya, IMF ve Dünya Bankası bir milyar dolarlık acil yardım gönderme kararı aldı.

Türkiye'de "Demokratik Eğitim Kurultayı" Gerçekleştirildi

KSG (Özel)

Bir yıllık yoğun katılım ve özveriyle Eğitim-Sen, 2-6 Şubat tarihleri arasında Ankara'da Demokratik Eğitim Kurultayı'nı gerçekleştirdi. Kurultaya Türkiye'nin her yanından yüzlerce eğitim emekçisi delegeler katılarak ülkenin eğitim sorunlarını tartıştı.

Bu kurultaya Avrupa'nın her yanından öğretmen sendikaları, Eğitim Enternasyonal yetkilileri ve ülkemizden KTÖS ve KTOEÖS temsilcileri de katıldı. Kurultayda 5 gün boyunca ön raporlar tartışıldı. Çağdaş, bilimsel, demokratik bir eğitimin tüm yönleri ele alındı.

Yüzbinin üzerinde üyesi bulunan Eğitim-Sen, TÖS, TÖB-DER geleneğinin yaratıldığı mücadeleci ruhun daha da berraklaştığı bir görünümle bu kurultaydan da alınının akıyla çıktı. Faşizm postallarıyla ezilmeye çalışan Türkiye Eğitim Emekçileri büyük bedeller ödeyerek bağımsız, demokratik Türkiye için yürümeye devam ediyorlar.

Bu mücadeleci gelenek ülkemiz eğitim emekçilerine de örnek olmalıdır. Eğitim-Sen Türkiye'de eğitim işkolunda çalışan hizmetlisinden, öğretmenine, profesörüne kadar tek çatı altında örgütlenmeyi başarmıştır. Bu deneyim KTÖS ve KTOEÖS yetkililerine iyi bir örnek ve tecrübe olmalıdır.

DEK'in raporlarını ileriki sayılarımızda yayımlamak arzusundayız. Çünkü ülkemiz eğitimine bakışta önemli bir perspektif oluşturacağına inanmaktayız. Bu amaçla gazetemiz Eğitim-sen'i bu çabalarından dolayı kutlamaktadır.

Afrika'da Yeni Talan

KSG(Londra)-

Güney Afrika'da apartheid rejiminin amansız savunucuları sadece kapitalist-emperyalist şirketler değildi. Bunun yanında tarımla uğraşan bir dizi büyük kır kapitalistleri de vardı. Bunlar desteklerini açıktan açığa Neo-Nazilere veriyorlardı ve Nelson Mandela ile Afrika Ulusal Kongresi'ne (ANC) büyük bir tehlike oluşturmaktaydılar.

Güney Afrika'da genel oy hakkından sonra Mandela ve Neo-Nazi kır kapitalistlerinin temsilcisi General Viljoen bir anlaşmaya vardı. Bu anlaşma ile Mandela, ırkçı-beyaz büyük kır kapitalistlerine Afrika'nın verimli tarımsal alanlarının sömürülmesi konusunda yardımcı olacak, bunun karşılığında da Neo-Naziler Mandela hükümetine sorun

yaratmayacaklar.

Mandela, bu anlaşma çerçevesinde, bu faşist kapitalistlere Kongo ve Zambiya'da toprak sağlarken, Mozambik hükümeti ile de anlaşma imzaladı. Bu anlaşma uyarınca, kapitalistlerin Mozambik'e döviz getireceği ve yerel köylülerin korunacağı ileri sürüldü. Temmuz 1997 tarihinde, Kuzey Mozambik'in Niassa yöresine giden bu kapitalistler, ellerinde Mandela ve Mozambik hükümetinin imzalarını taşıyan haritalarla iş başı yaptılar. Buradaki köylülerin topraklarına el koymaya ve onları kır proleterleri haline dönüştürmeye koyuldular. Fakat Mozambikli köylüler kapitalistlerin bu saldırılarına boyun eğmeyerek, sorunu Mozambik yetkililerinin kapısına taşımayı başardılar. Yöre valisi köylülerin baskısına boyun eğerek

beyaz büyük kır kapitalistlerinin toprak dağıtımını askıya aldı.

IMF ve Avrupa Kalkınma Bankası Mozambik köylülerine azıcık krediyi çok görürken, faşist büyük kır kapitalistlerine kredi vermek için can atıyor. 1995 yılında 900 yerel küçük çiftçinin oluşturduğu birliğin bütün yetiştirmesine kredi vermeyen IMF, bu kapitalistlerin bütün yetiştirme projelerine olumlu baktığını açıkladı.

Mozambik, Zambiya ve Kongo'da yerel kabilelere ait olan bu verimli toprakları sömürmek, yöre halkını köleleştirmek ve Afrika'da yeni apartheid yönetimler yaratılmak için çalışıldığını söyleyen köylüler, apartheid'ten kurtulmak için büyük mücadele veren Mandela'nın bu politikasını şaşkınlıkla karşıladılar.

LONDRA MEKTUBU

KSG-LONDRA
Kavramlar
Ve Seçim
Hazırlıkları
S. AKÇA

Kıbrıs'ın Kuzeyinde seçim hazırlıklarının hızla ilerlediği bu günlerde, solcu oyları toplamak için CTP, TKP ve YKP liderliği kolları sıvadı. 'Sosyalizm' kelimesini programında yakın geçmişe kadar kullanmaktan kaçınan CTP, programına sosyalizmi katmayı bile göze aldı.

Sayı Hasan Erçakıca CTP liderliğinin ne kadar sosyalist olduğunu vurgulamak, kendi düşüncelerinin Gorbachev ve Prof. Murat Belge ile ne kadar uyum içinde olduğunu göstermek için bir makale yazdı ve kavramları anlamak için sosyalistleri incelemeye davet etti. (bkz. Sayfa 5 Yenidüzen 11.1.98)

Evet biz sosyalist kavramların iyice öğrenilmesinden, incelenmesinden ve UYGULANMASINDAN yanayız. Gorbachev'in Perestroika'sı ve Glasnost'unun ne anlama geldiğini sayın Erçakıca'dan öğrenmeye gerek yoktur. Çünkü Erçakıca işçi ve emekçilerin kurtuluşunu burjuva reformlarla olacağını ve Sovyetler Birliğinde sosyalizm adına son 40 yılda yapılan uygulamaları ve sosyalist anavatanı yıkan bu siyaseti savunan ve bu noktada iflas eden bir siyaset adamıdır. Sosyalist kavramları gerçekten iyice öğrenmek istiyorsak, bilimsel sosyalizmin kurucularını ve önderlerini iyice incelemiz şarttır. Bu kavramların işçi düşmanı burjuva ajanlar tarafından günümüzde nasıl çarpıtıldığını görmemiz ve bunları günümüze doğru bir şekilde uygulamamız gerekir. Bunun başka yolu yoktur.

Emperyalizm ve hakim sınıfların baskısı altında inleyen Kıbrıslı işçi ve emekçilerin kurtuluş arayışı içerisinde olduklarını kim bilmez ki?... Bu yüzden değildir ki onbinlerce Kıbrıslı, Avrupa'nın yollarını tuttu ve yurt dışında da baskıya maruz kaldı ve kalıyor... İçin için kaynayan bu durumu kendi seçim potasında eritmek isteyen Kıbrıs'taki sol partiler, bilinçsiz işçi ve emekçilere hayal bileti satmaya başladı bile...

Bu hayal bileti satan bir parti de CTP'dir.

CTP liderliğine göre "...CTP yukarıdaki ilişkiler ışığında ezen-ezilen, sömüren-sömürülen, yöneten-yönetilen gibi eşitsiz ilişki biçimlerinin ortadan kalktığı, çoğulcu bir toplumsal yapılanmayı savunan; demokratik hak ve özgürlüklerin toplumsal yaşamı belirlediği yurttaşların örgütlü, katılımcı bir anlayışla yönetime katıldığı ve onu paylaştığı bir sivil toplum düşüncesinden hareket eden çağdaş, demokratik ve özgürlükçü sosyalist bir partidir..." (Sayfa 2, 13 Ocak 1998, Yenidüzen)

Evet, yanlış okumadınız... CTP liderliği sosyalizmi savunuyor! Sosyalizmin ne olduğunu çok iyi bilen CTP liderliği, diğer yandan da ezen-ezilen, sömüren-sömürülen, yöneten-yönetilen gibi eşitsiz ilişki biçimlerini amansız koruyucusu ve büyük emperyalistlerin kulübü olan AB'ye de can atıyor, ezen-ezilen, sömüren-sömürülen, yöneten-yönetilen gibi eşitsiz ilişki biçimlerini tüm çıplaklığı ile sergileyen piyasa ekonomisini 'liberal sosyalizm' olarak göklere çıkarıyor. KKTC'de büyük burjuvazi ile kol kola hareket eden TC'nin ve Kolordu komutanlığının izni olmadan, ve seçimlerle pek birşey yapılamayacağını çok iyi bilen CTP liderliği, yığınları bu konuda eğiteceğine ve emperyalizmden kurtulmaya yönlendireceğine, emperyalist seçim planları ile sosyalist sivil toplumun kurulabileceğini vaaz veriyor.

İşildayan herşey elmas değildir!
İşildayanın cam mı olduğunu dikkatlice incelemeliyiz. Bunu yapmadığımız oranda da
(devamı 13. sayfada)

Emperyalizm ve Cezayir Katliamları

KSG- Londra

Ve en sonunda Avrupa Birliği, Cezayir'e delege göndererek orada yeralan katliamları incelemeye karar verdi...

İyi de... Basına sürekli olarak yansıyan Cezayir katliamları son altı yıldan beri zaten devam etmektedir. Kadın, çocuk, ihtiyar, suçlu ve suçsuz demeden tüm köylüler kılıçtan geçiriliyor. Cezayir askeri rejimi, dinci muhalefeti suçlarken, dinci muhalefet de hükümeti suçluyor.

Uzun zamandan beri cereyan eden bu katliamlar neden diğer katliamlar gibi geniş bir şekilde kamuoyuna yansımıyor? Niye AB bu olaya şimdi el atmaya karar veriyor?...

Bu durumu daha iyi anlayabilmek için Cezayir'in içinde ve dışında yer alan çıkar çatışmalarına yakından bakmak gerekir.

Cezayir'de baskılardan kurtulmak isteyen halk, kendine alternatif siyasi bir güç aradı ve bunu da demagogiler kullanan dinci kesimde buldu. Dinci kesim, tıpkı Hitler faşizmi gibi yığınların en acil sorunlarına değiniyor ve yığınlar arasında İran türü yönetimle rahatlayacakları demagogjisini yayıyor. Dinci kesim sürekli güç kazanırken, batılı emperyalistlere sadık olan hükümet ise sürekli güç kaybediyor.

Aslında çatışmaların odak noktası Cezayir petrolü ve doğalgazının kimin tarafından kontrol edileceğidir. Batılı emperyalistler mi yoksa İran ve İran rejimine sadık olanlar mı?

Verilerle duruma bir göz atalım...

AB doğalgazının %25'i Cezayir'den gelmektedir. Fransa, İtalya ve İspanya, Cezayir doğalgazına büyük

ölçüde dayanmaktadır. Cezayir çölünde büyük petrol ve doğal gaz kaynakları olduğu ortaya çıktı. İngiliz petrol şirketleri BP ve Lasma Cezayir'deki doğal gaz hafızalarına üç milyar sterlin yatırıyor. Böylece, doğal gaz ve petrol kaynaklarının kontrolünde tutanlar, AB'deki ana hammadde kaynağını istediği gibi kontrol edebiliyor.

Ortadoğuda bu petrol çatışması çok açık görünürken, Cezayir'de bu durum hasır altı edilmeye çalışılıyor. Gerek dinci faşistler, gerekse batılı faşistler dünya ve Cezayir kamuoyunu şirin görünmeye çalışıyor.

Dincilerin katliamları, askerin ve hükümetin finanse ettiği vurucu timlerle karşılık bulmakta... Tıpkı Türkiye'de Susurlukta olduğu gibi... Bir yandan dinci faşistler, biryandan devlet-mafya işbirliği Cezayir'de muhaliflerini yok etmek için katliamlar düzenliyor.

İyi de, uzun yıllar sessiz kalan AB bu duruma niye şimdi el atsin?

Soğuk savaşın sona ermesinden sonra emperyalist metropoller, 'insan hakları' gibi deklarasyonlar kullanarak birbirlerine karşı rekabet ediyor ve değişik alanlarda rakibine karşı üstünlük kazanmaya çalışıyor.

Petrol ve doğal gaz hammadde kaynakları üzerinde kontrolü olmayan ve İranla ilişkileri geliştirmek isteyen Alman emperyalizmi bu kaynakları kontrol eden ve elinden çıkarmak istemeyen ABD ve İngiliz emperyalizmine karşı diğer AB ülkelerini harekete geçirdi. Cezayir'e delege göndermek istemeyen AB ülkeleri, Alman emperyalizminin ısrarlarını en sonunda kabul etti ve 20 Ocak 1998'de Cezayir'e delege göndermek zorunda kaldı.

Cezayir'deki katliamların içyüzü burada, petrol kavgasında yatıyor.

Londra "Eğitim Kurultayı" Yapıldı

KSG (Londra) - Anatolia Center, Türkçe Pazar Okulu ve Öğretmen Dünyası'nın ortaklaşa düzenlediği Londra Eğitim Kurultayı 8 Şubat 1998 tarihinde Londra'nın Leyton bölgesinde yapıldı.

Almanya, Türkiye ve Londra'daki eğitimcilerin konuşmacı olarak katıldığı Kurultay'da, anadilde eğitim ve Türkçe konuşan çocuk ve gençlerin sorunları tartışıldı. Murat Metin'in açılış konuşmasından sonra söz alan İhsan Zağlı, Almanya'da anadil eğitimi ile ilgili tecrübelerini aktardı. Bunun yanında AB'de sürdürülen tartışmalarda aktif rol alınması gerektiğini vurgularken, anadil eğitimi politik partilere taşınmanın gerekliliği üzerinde durdu.

Celâl Aydemir dilin önemini anlattıktan sonra, Almanya'da dincilerin eğitime nasıl el attıklarını anlattı. Almanya'daki verilere göre 6-16 yaş gurubunun %65'inin Kur'an kurslarına katıldığını ve bu çocuklara nefret aşılandığını belirten Aydemir, Alman devleti ile camilerin el ele çalıştığını da vurguladı.

Öğretmen Dünyası'ndan Zeki Saruhan, Türkiye'deki eğitimi anlatırken, T.C. ordusuna övgülerini de esirgemedi. Kürtlere, Türkiye'de anadillerinde eğitimin yasaklandığını görmezlikten gelen Saruhan, T.C. ilkelerini savunarak, T.C. hakim sınıflarının yanında yer aldığını açıkça sergiledi.

Londra'da uzun yıllar eğitim araştırması yapan Kıbrıslı Türk Aydın Mehmetali, "Londra'da Türk Çocuklarının Başarısızlıklarının Nedenleri" adlı konuşmasında Türkçe konuşan (daha fazla Kıbrıslı Türk) çocuklarının başarısızlıklarını Londra devlet arşivlerine dayanarak anlattı. Türkçe konuşan (fazlası Kıbrıslı Türk) çocukların etnik azınlıklar içerisinde 'en alttakiler' olduğunu belirten Aydın Mehmetali, verilerde bugün artık Türkçe konuşan

topluma yer verilmediğini de söyledi. A. Mehmetali başarısızlıkların nedenini "aile isteği ve beklentileri", "çocukların beklentileri", "pozitif rol kişilerin yokluğu", "okul atmosferi", "öğretmenlerin beklentileri" şeklinde açıkladı. Eğitimde pozitif ve negatif etkenleri de anlatmak isteyen A. Mehmetali zaman darlığı nedeniyle bunu anlatmadı.

Daha sonra söz alan Cahit Baylav, Londra'nın Hackney bölgesinde anadil eğitimi üzerine gözlemlerini anlattı. Haftasonu anadil okullarının yararlı olduğunu belirten Baylav, T.C. devletinin müdahalelerinin negatif rol oynadığını vurguladı. "T.C.'den gelen öğretmenlerin Türk milliyetçiliğini aşılama misyonları var" şeklinde konuşmasına devam eden Baylav, Londra'daki okullarda Türkçe dersleri vermek için gelen ve bölge belediyelerine hiçbirşeye mal olmayan öğretmenlerin teftiş edilmediğini ve bunların birçoğunun Türkçe yerine dinci ve milliyetçi propaganda yaptığını açıklayan Baylav, ailelerin daha aktif rol almaları gerektiğini de vurguladı. Türkçe konuşan gençlerin 'gettolaşmaya' yüz tuttıklarını ve kendi dar çevrelerinden çıkamadıklarını belirten Baylav, gençlerde hedefsizliğin yaygın olduğunu ve bunun da gençleri suç işlemeye ve uyuşturucu kullanmaya sevk ettiğini konuşmasına ekledi. Baylav, ayrıca, Londra'da var olan dernekleri bu olumsuzluklara el atmaya çağırdı.

Bir Londra Pazar Okulu'nda öğretmenlik yapan Sevtap Genç, dilin canlı olduğunu ve Avrupa'daki Türkçenin kendine ait özellikler geliştirdiğini ve İngiltere'de verilecek eğitimin de toplumun ihtiyaçlarını karşılayıcı olması gerektiğini vurguladı.

Kıbrıs Batmayan Uçak Gemisi Olarak Kullanılmayı Sürdürüyor

Son aylardaki gelişmeler, adamız Kıbrıs'ın jeo-stratejik konumu nedeniyle emperyalizmin hedef tahtası olmayı sürdürdüğünü göstermektedir. 1974 yılında Yunan faşist darbesi ve onu izleyen Türk askeri işgali ile ikiye bölünen adamız, doğrudan NATO'nun etki alanı içine çekilmiş oldu. Kıbrıs Cumhuriyeti'nin bağımsızlık, egemenlik ve toprak bütünlüğünü sözümona garanti etmiş olan üç NATO ülkesi, yani İngiltere, Türkiye ve Yunanistan, adanın bölünmesi ve askerileştirilmesi karşısında sorumluluklarını yerine getiremediler. Yunanistan darbe yapıp, yasal Makaryos hükümetini devre dışı bırakmak isterken, Türkiye güya buna engel olacaktı diye askeri müdahalede bulundu. Adanın %37'sini işgal edip, buradaki Kıbrıslı Rumları güneye sürdü. Anadolu'dan getirdiği 100 bini aşkın yeni nüfus ile kuzeyin demografik yapısında önemli değişiklikler gerçekleştirdi. 1960'dan beri ada üzerinde egemen askeri üsler bulunduran İngiltere ise, olanlara seyirci kalarak, böl-yönet politikasının bu kez Türkiye tarafından uygulanmasına onay verdi.

Şu anda ada üzerindeki askeri duruma bakacak olursak şu tablo ortaya çıkmaktadır:

KUZEY'DE ASKERİ DURUM

Sayıları 40 bine yaklaştığı söylenen Kıbrıs'taki Türk silahlı kuvvetleri ve sayıları bilinmeyen subay ailelerine ek olarak, Kıbrıs Cumhuriyeti kuruluş anlaşmalarına göre adada bulunan 650 kişilik Türk Alayı personeli vardır. Mecburi askerlik yasası çerçevesinde görev yapan Kıbrıslı Türk gençlerinin sayısı da 4300 olarak verilmektedir. Kıbrıs Türk Güvenlik Kuvvetleri'nde görevli Türkiyeli subay sayısı hakkında herhangi bir bilgi elde edilememiştir. Eğitilmiş 50 yaşın altındaki yedekler ise 26 bin kişi kadardır.

Askeri araç olarak 300 tane ABD malı modern M-48A5 tankı, 200 tane M-113 ve M-59 zırhlı personel taşıyıcısı, çeşitli silahlar, havan topları ve uçaksavar silahlar, 8 uçak, 12 helikopter ve 6 sahil botu vardır.

Ercan (Timbu) sivil havaalanına ek olarak, askeri amaçlı Geçitkale (Lefkonuk) Havaalanı, Ağırdağ-Kırmı yanındaki yardımcı pist, Girne Deniz Üssü, Mağusa Limanındaki askeri gemilere kolaylıklar sağlayan düzenlemeler ve diğer askeri tesisler bulunmaktadır.

TC devletinin Kıbrıs toprakları üzerindeki askeri güçleri için, 1990 yılında 328 milyon dolarlık bir harcama yaptığı (savunma bütçesinin %10'u) kaydedilmiştir. Halen yılda 510 milyon dolar harcama yaptığı hesaplanmaktadır. Bu para ABD tarafından TC'ye verilen askeri yardımın üzerinde bir miktardır.

Türkiye'nin Kıbrıs'ın kuzeyinde kendi askerinin denetiminde tuttuğu topraklarda oluşturduğu ve uluslararası topluluk tarafından yasadışı olduğu için kabul görmemiş olan KKTC devletiçi, sadece kendisi tarafından tanınmakta olup, Türkiye burjuvazisine bir yandan bölgede askeri üstünlük ve diğer avantajlar sağlarken, öte yandan da ekonomik yarar sağlamaktadır.

ASKERİ İŞGAL ALTINDAKİ EKONOMİK SÖMÜRÜNÜN BOYUTU

Sadece 1987 ile 1996 yılları arasındaki 10 yıllık dönemde, Kıbrıslı Türklere ekonomik yardım adı altında gönderilen 395.4 milyon dolar, bunun beş katı tutan mal satımı ile geri alınmıştır. Bir başka deyişle, Türkiye ticaret ve sanayi burjuvazisi, Türk Kıbrıslılarla yapmış oldukları alışverişten 2 milyar 7 milyon 200 bin dolar karlı çıkmıştır. Örneğin 1996 bütçesi gerçekleşme rakamlarına göre, Türkiye'nin 1996 yılında KKTC bütçesine katkısı 7 trilyon 367 milyar TL (89.7 milyon dolar) olurken, bunun 6 trilyon 119 milyar 642 milyon TL'si (74.5 milyon dolar) doğrudan ekonomiye enjekte edildiği ve geriye kalan bölümünün ise savunma harcamalarına gittiği açıklanmıştır.

GÜNEYDE ASKERİ DURUM

9200 erkek ve 500 kadından oluşan 9700 kişilik Rum Milli Muhafız Ordusu personeli, 9050 piyade, 300 hava ve 350 deniz gücü olarak görevlendirilmiştir. 650 Yunanlı subayın bu orduda yönetici olarak çalıştığı bilinmektedir.

Buna ek olarak 1960 Kuruluş Anlaşmalarına göre 950 kişilik bir de Yunan Alayı vardır. Yunan Alayında 81 ve 107 MM havan topları, 90 ve 106 mm tanksavar silahlar ve Milan füzeleri bulunmaktadır. Bunların dışında 2 Yunan Komando Taburu'nun da bulunduğu söylenmektedir. Eğitilmiş yedekler 88 bin kişi kadardır. Rum Milli Muhafız Ordusu'nun idamesi için her yıl 200 milyon Kıbrıs Lirası'ndan fazla para harcanmakta, S-300 gibi yeni silah sistemlerinin alımı için de milyonlarca dolar heba edilmektedir.

Askeri araç olarak 52 Fransız malı AMX-30B-2 tankı, 120 EE-R ve 28 EE-3 tipi Brezilya malı zırhlı araç ve çeşitli zırhlı personel taşıyıcılar, 4 savaş uçağı, 8 helikopter ve 5 sahil koruma botu vardır.

Larnaka sivil havaalanına ek olarak, sivil amaçlar için kullanılan Baf hava alanı, son zamanlarda askeri hava üssüne dönüştürülmüştür. Ara bölgede kalmış olan Lefkoşa Uluslararası Havaalanı ise 1974 savaşıdan beri kullanılmamakta olup, BM Barış Gücü'nün denetimindedir.

ARA BÖLGE DE TEHLİKELİ

180km uzunluğundaki ateşkes hattı üzerinde 17 bin kadar mayının döşenmiş olduğu sanılmaktadır. 110 mayın tarlasından 39'u BM denetimindeki ara bölgede yer alırken, 71 tanesi de ara bölgenin 500 metre kadar yakınındaki yerlerde yerleştirilmiş bulunmaktadır.

1964'den beri adada görev yapmakta olan BM Barış Gücü askerlerinin sayısı da halen 1197 olup, bu görevin maliyeti yılda 45 milyon dolar tutmaktadır.

EGEMEN İNGİLİZ ASKERİ ÜS BÖLGELERİ

Bunlara ek olarak 1960 Garanti ve İttifak Anlaşmalarına göre, ada üzerinde iki askeri üs bulundurma hakkı elde eden İngiltere'nin, Dikelya ve Ağrotur'daki Egemen İngiliz Üs Bölgelerinde 1500'ü Kraliyet Hava Gücü (RAF) ve 2300'ü de Kara Gücü olmak üzere 3800 İngiliz askeri vardır. Adanın en yüksek tepesi üzerinde bir ufukötesi radar bulunduran İngiltere, doğa koruma alanı olarak ilan edilmiş bulunan Akama bölgesinde ise askeri tatbikatlar gerçekleştirmekte ve bölge halkının tepkisine neden olmaktadır. ABD'ye ait iki adet U-2 casus uçağı da 1974 öncesinden beri Ağrotur'da konuşlandırılmış bulunmaktadır.

YENİ ÜSLER, YENİ TEHLİKELER

Görüldüğü gibi adamız Kıbrıs, emperyalist güçler ve onların yerli işbirlikçileri tarafından yoğun bir şekilde militarize edilmiş ve patlamaya hazır bir barut fıçısına döndürülmüştür.

Kıbrıs Rum tarafının Rusya'ya sipariş verdiği 30 adet S-300 füzesinin adaya getirilip konuşlandırılması ve bunun yaratacağı tehlikeler, Türk tarafının artan meydan okuma tehditleri, durumu daha da karmaşık bir hale getirmektedir.

Rumlar, Baf askeri havaalanını Şubat 1998'de yapılacak Cumhurbaşkanlığı seçimlerinden sonra açmaya hazırlanırken, Türkiye de işgali altında tutmaya devam ettiği Kıbrıs'ın kuzeyindeki topraklar üzerinde yeni militarist projelerin gerçekleştirilmesi için çalışmaktadır. Türk Genel Kurmayı tarafından hazırlanan iki yeni projeye göre, Gemikonağı ve Mağusa boğazında iki büyük deniz üssü inşa edilecek, üçüncü projeye göre ise, Geçitkale Havaalanı büyük bir hava üssü şeklinde donatılacaktır. Anımsanacağı gibi, Geçitkale Havaalanı'na, NATO'nun 25-27 Şubat 1990 tarihlerinde harita üzerinde gerçekleştirilen bir tatbikatında "aktif ve öncü görev" verildiği basın haberlerine yansımış, Toros-2 1997 tatbikatı sırasında da Türk Hava Kuvvetlerine bağlı F-16'lar tarafından kullanılmıştır.

Bu arada Türk silah sanayicilerinden bir grup, Kıbrıs'ın işgal altındaki kuzeyinde "Türk milli silah sanayi yatırımlarının bir halkası"nı kuracakları açıklamışlardır. Geçen Ocak ayı ortalarında bölgemize gelen Çarmıklı Holding ve Yurtan Yönetim Kurulu yetkilileri, buradaki askeri olanakları Türkiye'dekilerle "sanayi, silah ve arazi işbirliği halinde" nasıl birleştireceklerini araştırdıklarını

açıklamışlar ve askeri yatırımlar yapmayı planladıklarını duyurmuşlardır.

DOĞU AKDENİZ'DE KURULAN YENİ ASKERİ DENGELERDEKİ YERİMİZ

Doğu Akdeniz sularında Aralık 1997'de yapılan ve 5 gemi ile bin bahrivelinin katıldığı ABD-İsrail-Türkiye askeri tatbikatları da bölgemizde, ABD emperyalizminin çıkarlarına hizmet edecek yeni askeri dengelerin kurulmakta olduğunu göstermektedir.

İsrail, Türk Hava Kuvvetleri'nin modernizasyonuna katkıda bulunurken, İsrail Merkava tanklarının Türkiye'de yapımına başlanması planlanmaktadır. İsrail-Türkiye stratejik ittifakı çerçevesinde Kıbrıs'ın kuzeyindeki egemen askeri ve sivil güçler de, kendilerine düşen rolü almakta gecikmeyecektir. Nitekim UBP'nin yayın organı Birlik gazetesinde üçlü Amerikan taksim planını lanse etmeye çalışan Fuat Nalcıoğlu, 6 Ocak 1998 tarihli köşesinde şunları yazmıştır:

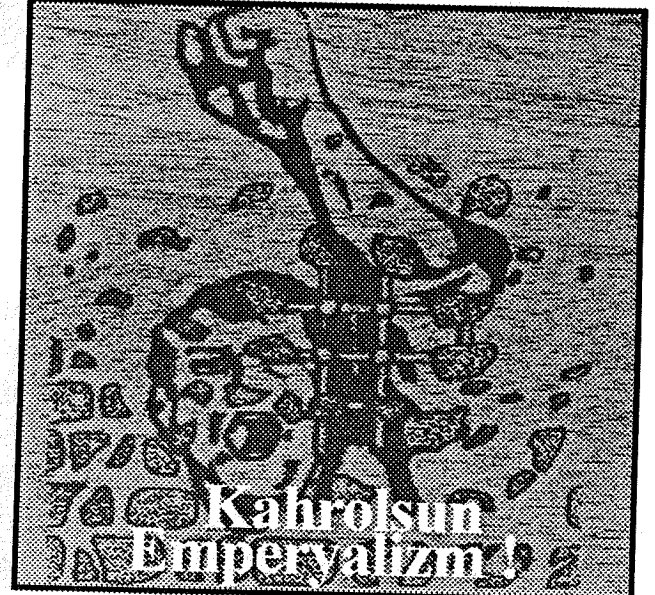
"Türkiye, ABD, İsrail askeri ortak tatbikatı başlamıştır. Ülkemizin de içinde olduğu Doğu Akdeniz'de yapılan bu askeri tatbikat, bizleri de yakından ilgilendirmektedir. Başlatılan bu işbirliği, gelecekte biz KKTC'yi de içine alacak olan bir işbirliğidir. ABD'nin bölgemizde en stratejik konuma sahip ve de en yakın müttefikleri olan Türkiye ve İsrail ile başlattığı bu askeri işbirliği, 2000 yüzyılına damgasını vuracak olan bir işbirliğidir..."

Bu yıldan itibaren Kıbrıs sorunu da yol ayrımına doğru gitmektedir. Avrupa Birliği ya Türkiye'yi de bu yıl içinde tam üyelik için adaylığa kabul edecek ve her şey planlandığı gibi gidecektir. Üç bölgeci Kıbrıs Taksim edilecek, KKTC olarak biz de, Türkiye, ABD, İsrail ortak cephesinin içinde yer alacağız. Ülkemiz Doğu Akdeniz'in en stratejik ülkelerinden biridir. Biz beğensek de, beğenmesek de ülkemizin pozisyonu budur. Kafkasya'da, Doğu Avrupa'da ve Orta Doğu'da kurulmakta olan yeni yapılanmadaki yerimizi mutlaka alacağız. Bu kaçınılmazdır."

ACİL GÖREV NE OLMALIDIR?

Yukarıda çizilen genel tablo, bölgemizin barışsever halkları açısından hiç de iç açıcı değildir. Arap Birliği ülkeleri bu üçlü tatbikatları kınarken, Kıbrıslı bir Rum yetkili de şu açıklamayı yapmıştır: "Gelişmeleri izlemekteyiz. Tatbikatların Kıbrıs'la herhangi bir ilgisi olmadığı hakkında bize güvence verilmiş ve kurtarma amaçlı oldukları söylenmiştir; ama sürekli olarak soykırım ve insan hakları ihlallerine ilişkin kayıtları bulunan Türkiye gibi bir ülkenin de bu tatbikatlara katılması, olayın insancılığı ile bağdaşmamaktadır."

Kıbrıslı Türk ve Rum yurtseverlere düşen acil görev, adamızın tamamen askersizleştirilmesi (demilitarizasyonu), yabancı askeri üs ve tesislerden arındırılması, Kıbrıs Cumhuriyeti'nin halkının ve topraklarının federal bir çatı altında yeniden birleştirilmesi ve yeni Federal Kıbrıs Cumhuriyeti'nin bağımsızlık, egemenlik ve toprak bütünlüğünü sağlamak yolunda kitleleri bilinçlendirip, anti-emperyalist mücadele cephesine kazandırmasıdır.

KTÖS GENEL SEKRETERİ VAROL ÖZTUĞ İLE 'ÖĞRETMEN DİRENİŞİ'Nİ KONUŞTUK

**ÖĞRETMEN
ONURUNU
CİNETMEYECİZ**

KSG : Öğretmen grevinin başlama nedenleri nelerdir?

V. Öztuğ : 1982'de kamu çalışanlarının maaşları eşel-mobil sistemine bağlandı. O günün sendikacıları maaşların enflasyon karşısında korunacağı iddiası ile ikna edildi. Gerçekte amaç, sömürü düzenini korumak için sendikaları güdükleştirip, pasifize etmektir. Düzenin sahipleri 1986'da zamanın T.C. başbakanı Turgut Özal'la işbirliği yaparak sömürüye ve Kıbrıs Türkü'nü köleleştirme gayretlerine hız verdiler.

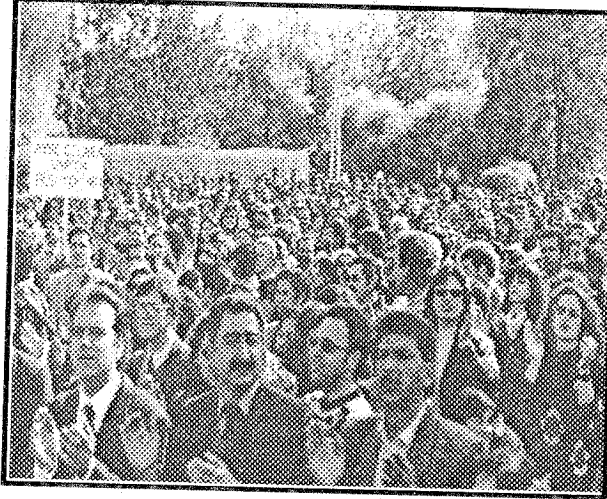
Örgütlü mücadelenin gerilemesi ve 1990'dan itibaren toplumsal muhalefetin zayıflama sürecine girmesi egemenlerin ekonomik, siyasal ve militarist baskıları artırmasına fırsat yarattı.

Sendikaların zaafiyetlerinden cesaret alan hükümet 1998 bütçesini hazırlarken kamu çalışanlarının bütçeden alması gereken payın %25'ini sermaye kesimleri ile onların işbirlikçilerine aktardı. Bu rakama D.P.Ö.'nün 1997 HP hesaplamalarında çalışandan gasbettiği %17'yi de katınca çalışanların emeğinin nasıl çalındığı ortaya çıkıyor.

Bu noktada, hızla eritilen Kıbrıs Türkü'nün direncini artırmak, sendikacılığı tekrar ayağa kaldırmak ve çalışanların ekonomik haklarını aramak için mücadele kaçınılmaz idi. 16 sendikanın işbirliği ile kurulan SMP ile mücadeleye başlandı. Hükümetin anti-demokratik tavırları ve Kamu-Sen'in işbirlikçi tutumu sonucu çalışanlar hiçe sayıldı ve bütçede öngörülen maaş artışları çalışanlara dayatıldı. Bu durum, SMP'yi süresiz genel grev kararı almak zorunda bıraktı. 15 Ocak'ta yapılan 1 günlük uyarı grevi ile muhteşem mitingin akşamında yapılan toplantıda, kamu sendikaları yılların yarattığı yıpranmanın yarattığı zaafiyet nedeniyle süresiz genel grevden vazgeçtiler. Kıbrıs Türkü'nün direnci, sendikacılığın varlığı ve öğretmen hakları adına grev kaçınılmazdı, görev öğretmenindi. Bu görev bilinci ile öğretmen 16 Ocak 1998'de süresiz genel greve başladı.

KSG : Grev sürecini değerlendirir misiniz?

V. Öztuğ : Öğretmenin talebi özlük hakları ve öğretmen iradesine saygıdır. Sendikalarımız, Maliye Bakanı ile 16 Ocak 1998'de yaptığı görüşmede uzlaşma çok yakındı. 17'sinde durum değişti ve hükümet uzlaşma yerine iki öğretmen sendikasını yok etme arzusu ile politika değiştirdi.

Öğretmen hükümetin maksadını iyi çözümlendi ve kavgaya dört elle sarıldı. Bu büyük direnç karşısında hükümet gerilemek ve görüşme çağırılmasına yanıt vermek zorunda kaldı. Öğretmen haklarını almaya kararlıdır. Arzulanan sonuçları almadan mücadeleyi bitirmek mümkün değildir.

KSG : İki öğretmen sendikasının birliği açısından grev ne gibi sonuçlar doğurdu?

V. Öztuğ : 13 günlük süresiz genel grev bazı önemli kazanımlar sağladı. Bunlar, öğretmenin mücadele gücü, onuru ve iradesine olan düşkünlüğü ve iki öğretmen sendikasının işbirliğinin gücüdür.

Egemenlerin böl-parçala-yönet uğraşları bu defa boşa çıktı. Onların politikalarına alet olanlar deşifre oldu. İki öğretmen sendikasının birlikteliğinin büyük bir güç olduğu

ispatlandı. Bu güç sendikal geleceğe yön verecektir.

KSG : Ülke sendikal mücadelesi açısından grevi değerlendirir misiniz?

V. Öztuğ : 15-27 Ocak grevleri son yılların en ciddi ve önemli sendikal olayıdır. "Güç birlikten doğar" ilkesi anlamını bulmuştur. Bu grevler çalışanlara ve sendikacılara bir örnek olmalıdır.

Teslimiyetçi anlayışlarla sendikacılık yapılamayacağı anlaşılmıştır. Partilerin kurduğu güdük sendikalar yerine bağımsız, gücünü tabandan alan işkolu sendikalarının oluşturulması gerekliliği ortaya çıkmıştır.

KSG : Bu mücadelenin demokrasi boyutunu ortaya koyar mısınız?

V. Öztuğ : Demokrasi toplumsal iradenin yaşamın her alanına yansımalarıdır. Sendikalar ise demokrasinin en önemli parçasıdır. Bu anlayış ülkedeki ekonomik, siyasal ve kültürel politikalar oluşturulurken sendikaların (üyeleri adına) söz hakkı olduğu anlamını taşır.

Hükümet sendikaları demokrasi söyleminin argümanları gibi görür ve onların güdük, etkisiz kalması için elinden geleni yapar. Grev süresince bu anlayışı yaşadık. Sn. Başbakan'ın "grevdekilerle görüşmem" yaklaşımı anti-demokratik bir yaklaşımdır.

KSG : Sendikal ve sınıfsal mücadele açısından yeni perspektifleriniz nelerdir?

V. Öztuğ : Ülkemizde toplumsal irade işgal altındadır. Bu işgali kaldırmak için geniş boyutlu bir mücadele kaçınılmazdır. Emekçi kesimler örgütlenmeli, sendikalaşmalı ve güçbirliği yaparak sömürü ve köleleştirmeye dayalı sisteme karşı yoğun bir kavgaya başlatmalıdır. Kavgada kazanma güçler dengesine bağlıdır. Bu gerçek emekçi kesimlerin güçbirliğini zorunlu kılmaktadır. Emekçiler birleşmelidirler, birleşmek zorundadırlar. Yurtsever ve emekçilerin didişme lüksü yoktur.

KSG : Teşekkür ederiz.

Yunanlı Üreticiler Avrupa Birliği'ne Karşı

Şubat ayı ile birlikte Yunanlı köylüler, AB dayatması tarım politikasını reddetmek amacıyla eyleme başladılar. Tesalya Ovası Köylü Birliklerinin başını çektiği eylemler mitingler, yürüyüşler ve yol kapatmaları şeklinde gerçekleştirildi. Başta Atina-Selanik yolu olmak üzere birçok ana yola barikatlar kuruldu ve yollar saatlerce trafiğe kapatıldı.

AB'nin bu yıl başında kabul ettiği Ajanda 2000 adlı tarım yıkım paketi, Birlik ülkelerinin köylülerini dize getirip, tarımı büyük kapitalist işletmelerin egemenliğine bırakmayı amaçlıyor. Binlerce köylünün direnişi iki haftayı aşkın bir süre devam ettikten sonra Tarım Bakanının "yakıt fiyatlarını düşürme" vaadinden başka bir kazanım sağlamadan başarısızlıkla sona erdirildi.

Köylüler direnişe başlarken karşılarında, başını AB emperyalistlerinin çektiği çok geniş bir cephe buldular. PASOK hükümeti AB emperyalistlerinin politikalarından kesinlikle taviz vermeyeceğini açıkladı ve tavrında ısrar etti. Bu arada, taviz verirse diğer ezilen kesimlere "direnen kazanır" mesajının

verilmesini de kesinlikle istemiyordu. Hükümetin yanında muhalefet partileri ve medya da köylülere karşı çıktı. Hatta medya, yol kapatma eylemleri sırasında halkı köylülere karşı kışkırtıcı yayınlar yaptı. Direnişe siyasi önderlik yapması gereken Yunanistan Komünist Partisi bile, direnişin önderleri üyeleri olmasına rağmen, eylemleri tam olarak desteklemedi. İşçi sendikaları ve emekçi örgütleri de eylemlere duysız kaldılar. Şehirlerde

köylülere destekleyen ve onlara dayanışma ifade eden hiçbir eylem yapılmadı. Bunda sendika ağalarının ve bürokrasisinin büyük rolü vardır. 24 saatlik iki genel grevin gerçekleştirildiği, işsizliğe karşı kitlesel gösterilerin yapıldığı gençlik mücadelesinde kitleselliğin sağlandığı günlerde yollara dökülen onbinlerce köylü ile dayanışmak amacıyla şehirlerde ciddi bir eylemin yapılmayışı; işçi köylü muhalefetinin yüksek olduğunu, ancak bağımsız sınıf çizgisinin olmadığını gösteriyor.

Böylece yalnızlaştırılan eylemci köylüler eylemlerini sona erdirmek zorunda kaldılar. Tüm bu olumsuzluklara rağmen, işçi ve emekçi hareketlerinin yükselmesi, eylemlerdeki kitlesellik, bağımsız sınıf çizgisi savunan sendika şubelerinin varlığı ve direnişe hazır köylüler, Yunan emekçi halkının gelecekteki kurtuluş mücadelesi için umut veriyor.

BOLŞEVİZMİN STRATEJİK VE TAKTİK ÖNDERLİĞİ

KOMÜNİST ENTERNASYONALİN STRATEJİ VE TAKTİĞİNİN ESAS GÖREVLERİ

24. sayıdan
devam

1- İşçilerin Coğunluğunu Kazanma ve Onların Emekçi Kitleler Üzerindeki Hegemonyası Uğruna Mücadele Komintern'in Stratejisinin Esas Görevidir.

Komünist Enternasyonal'in diktatörlüğü uğruna muzaffer mücadelesi, her ülkede yığınlarla en sıkı bağları kurmuş, kaynaşmış, mücadele içinde çelikleşmiş, disiplinli ve merkezileşmiş bir komünist Partisinin varlığını şart koşar.

Parti, sınıfın en iyi, en bilinçli, en aktif ve en cesur unsurlarından oluşan işçi sınıfının öncüsüdür. Proletaryanın verdiği bütün mücadelelerde elde ettiği deneyimlerin biraraya toplanması partide cisimleşir. Devrimci teoriye, Marksizme dayanan parti sınıfın bütününün sürekli, genel çıkarlarını gündelik (pratikte- ÇN) temsil ederek, proleter iradenin ve devrimci proleter eylemin birliğini cisimleştirir. O, demir disiplin ve devrimci demokratik merkeziyetçilik düzeni ile kenetlenen devrimci bir örgüttür; parti proleter öncünün sınıf bilincine sahip olmakla, kendini devrime adamakla, proleter yığınlarla kesintisiz bir bağlantıyı sürdürmekle ve kitlelerin kendi deneyimleriyle sürekli yeniden sınanan ve berraklaşan siyasal önderliğinin doğruluğuyla bu duruma gelir.

Tarihi görevini -proletarya diktatörlüğünü kurmayı başarmak- yerine getirebilmek için, Komünist Partisinin aşağıdaki stratejik ana hedeflere yönelmesi ve bunlara erişmesi gerekir:

Kadın proleterler ve işçi gençlik dahil, kendi sınıfının çoğunluğunu kazanmak. Buna erişmek için, proletaryanın büyük kitle örgütlerinde (şuralar, sendikalar, işyeri meclisleri, kooperatifler, spor ve kültür örgütleri, vb.) Komünist Partisinin tayin edici etkisinin sağlanması gereklidir. Proletaryanın çoğunluğunun kazanılması açısından, sendikaların, proletaryanın günlük mücadelesiyle sıkı bir bağlantı içinde bulunan bu geniş kapsamlı kitle örgütlerinin kazanılması için yürütülecek sistemli çalışmanın özellikle büyük önemi vardır. Gerici sendikalarda çalışma-onların ustalıkla ele geçirilmesi, sendikalarda örgütlenmiş geniş yığınların güvenini kazanma, reformist önderlerin yönetici konumlardan indirilip defedilmesi-; devrimin hazırlık dönemindeki en önemli görevlerden biri burada yatmaktadır.

Proletarya diktatörlüğünün kazanılması için, proletaryanın geniş emekçi yığınlar üzerindeki hegemonyasının gerçekleştirilmesi de önkoşuldur. Buna ulaşmak için Komünist Partisi, kent ve kırsal yoksul tabakalarını, aydınların alt tabakalarını ve "küçük insanlar" denen unsurları, yani genel olarak küçük-burjuva tabakaları etkisi altına almalıdır. Partinin Köylülük arasında sahip bulunduğu etkinin korunmasına çalışmak özel bir önem taşır. Komünist Partisi kırsal nüfusun proletaryaya en yakın durumdaki tabakalarının, yani tarım işçilerinin ve kır yoksullarının desteğini garantilemelidir. Bunun için, tarım işçilerinin özel örgütlenmeleri, onların kır burjuvazisine karşı mücadelelerine her yönden destek sağlanması ve küçük ve çok küçük köylüler arasında enerjik biçimde çalışılması gereklidir. Köylülüğün orta tabakalarına gelince; (gelişmiş kapitalist ülkelerde) Komünist Partisi bunların tarafsızlaştırılmasını hedef alan bir politika izlemelidir. Finans-kapitalin boyunduruğuna karşı mücadelede bütün halkın temsilcisi ve en geniş halk yığınlarının önderi durumuna gelen proletaryanın bütün bu görevleri başarması, muzaffer bir komünist devrimin tartışmasız önkoşuludur.

Proletaryanın dünya ölçeğindeki mücadelesi açısından Komünist Enternasyonal'in en önemli stratejik görevleri, sömürge, yarı-sömürge ve bağımlı ülkelerdeki devrimci mücadeleye ilişkin görevlerdir. Bu mücadele için, sömürgelerdeki işçi sınıfı ve köylülüğün en geniş yığınlarının devrim bayrağı altında toplanması önkoşuldur ve bu devrim de ancak ezen ulusların proletaryasının ezilen halkların emekçi yığınlarıyla en sıkı biçimde, kardeşçe birlikte çalışmasıyla başarılabilir.

Komünist Enternasyonal, proletarya diktatörlüğü bayrağı

altında "uygar devletler" denen ülkelerde emperyalizme karşı devrimci örgütlerken, aynı zamanda sömürge, yarı sömürge ve bağımlı ülkelerde (örneğin Latin Amerika) emperyalizmin başvurduğu kaba kuvvete karşı gelececek her türlü hareketi destekler; köleleştirilmiş büyük ve küçük uluslara ve ırklara karşı uygulanan emperyalist zulme ve şövenizmin her türlüşüne (zencilere, "sarı ırk"tan işçilere karşı tavrı, anti-semitizm, vb.) karşı yoğun bir propaganda yürütür ve bu unsurların ezen ulusların burjuvazisine karşı verdiği mücadeleyi destekler.

Emperyalist ülkelerde komünist partiler, sömürgelerdeki devrimci kurtuluş hareketlerine ve genelde ezilen ulusların hareketlerine sistemli biçimde yardım etmelidirler. Aktif yardım ilk planda, ezilen ulusun mali, ekonomik veya siyasal bakımdan bağımlı bulunduğu ülkenin işçilerinin yükümlülüğüdür. Komünist sömürgelerin ayrılma hakkını açıkça tanımalı ve bu yönde, yani sömürgelerin emperyalist devletten bağımsızlığı yönünde propaganda yapmalıdır. Sömürgelerin emperyalizme karşı silahlı savunma (yani ayaklanma ve devrimci savaş) haklarını tanımalı, bu hakkın propagandasını yapmalı ve elindeki imkanlarla aktif destek sağlamalıdır. Komünist partiler bütün ezilen uluslara karşı aynı politikayı izlemelidirler.

Sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde ise komünist partiler, yabancı emperyalizme karşı sabırlı ve akıllı bir mücadele sürdürmeli ve bu arada emperyalist ülkelerin proletaryasına yakınlaşma ve onunla ittifak etme fikrinin propagandasını ihmal etmeden yürütmelidirler; (bu komünist partiler-ÇN) tarım devrimi sloganını açıkça ilan etmeli, bunun propagandasını yapmalı ve eyleme dökmelidir (ki, geniş köylü yığını feodal boyunduruğu kırmaaya yönelebilsin), ruhbanların, misyonerlerin vb. gerici Ortaçağ etkilerine karşı savaş açmalıdır.

Burada ana görev işçilerin ve köylülerin bağımsız örgütlenmesi (proletaryanın komünist partisi içinde, sendikalarda, köylülerin ise köylü birliklerinde, köylü komitelerinde ve devrim durumunda şuralarda) ve onların ulusal burjuvazinin etkisinden kurtarılmasıdır. Ulusal burjuvaziyle geçici uzlaşmalar, ancak eğer ulusal burjuvazi işçilerin ve köylülerin devrimci birliğini engellemiyor ve emperyalizme karşı gerçekten mücadele ediyorsa caizdir. (Komünist Enternasyonal Programı, Bölüm VI, Kısım 2.)

2- Komintern'in Taktiğinin Esas Görevleri

Komünist Partisi, taktik çizgisini saptarken, mevcut iç ve dış durumu, sınıf güçlerinin ilişkisini, burjuvazinin sağlamlık ve güçlülük derecesini, proletaryanın mücadeleye hazır olma düzeyini, orta tabakaların tutumunu, vb hesaba katar. Parti, mümkün olan en geniş yığınları bu mücadelenin mümkün olan en yüksek düzeyinde harekete geçirme ve örgütlenme zorunluluğundan yola çıkarak, sloganlarını ve mücadele yöntemlerini sozkonusu koşullara uygun biçimde belirler. Devrimci bir durumun olgunlaşması halinde parti, bir dizi geçiş sloganı saptar ve varolan koşullara uygun olarak, devrimci ana hedefine, iktidarın ele geçirilmesi ve burjuva-kapitalist toplum düzeninin yıkılması hedefine tabi kılacağı kısmi talepler öne sürer. İşçi sınıfının günlük taleplerini ve günlük mücadelelerini ihmel etmek, parti faaliyetini sadece bunlarla sınırlamakla aynı derecede hatalı, yapılmaması gereken birşeydir. Partinin görevi, günlük ihtiyaçlardan hareketle, iktidarı hedef alan devrimci mücadelede işçi sınıfına önderlik etmektir.

Egemen sınıfların örgütsüz, kitlelerin devrimci mayalanma içerisinde oldukları, orta tabakaların proletaryadan yana eğilim gösterdikleri ve kitlelerin mücadeleye ve kurbanlar vermeye hazır bulunduğu bir devrimci yükseliş durumunda, partinin görevi, kitleleri burjuva devlete karşı cepheden saldırıya yöneltmektir. Bu, basamak basamak yükseltilen geçiş sloganlarının propagandasını yaparak (işçi şuraları, üretimi işçilerin denetlemesi, toprak beylerinin toprağına zorla elkoyma hedefi güden köylü komiteleri, burjuvazinin

silahsızlandırılması ve proletaryanın silahlandırılması, vb.) ve parlamentodaki faaliyet dahil partinin ajitasyon ve propagandasının bütün dallarının tabi olacağı kitle eylemlerinin örgütlenmesi ile gerçekleştirilir. Bu tür kitle eylemleri: Grevler, gösterileri de kapsayan grevier, silahlı gösterileri de kapsayan grevier ve nihayet burjuvazinin devlet zorunda karşı ayaklanmayla birlikte genel grevdir. Mücadelenin bu en yüksek biçimi, savaş sanatına göre gerçekleştirilir; bir hareket planı, mücadele içindeki eylemlerin saldırgan bir nitelikte olması, proletaryanın sınırsız fedakarlığı ve kahramanca bir cesaretle davranması bunun önkoşullarıdır. Bu türden eylemlerin mutlak önkoşulu ise emekçi yığınların, en geniş kesimleri kapayıp harekete geçirebilecek biçimde oluşturulmaları gereken mücadele birliklerinde örgütlenmeleri (işçi ve köylü sovyetleri, asker sovyetleri, vb.) ve ordu ve donanma içerisinde devrimci çalışmanın yoğunlaştırılmasıdır.

Yeni ve daha keskin sloganlara geçerken, Leninizmin siyasal taktiğinin aşağıdaki temel kuralı ölçüt alınmalıdır: Parti, yığınları devrimci konumlara çekerken, parti çizgisinin doğruluğuna kendi öz deneyimleriyle inanmalarını sağlayacak biçimde, onlara rehberlik etmeyi bilmelidir. Bu kurala uyulmazsa, kaçınılmaz olarak yığınlardan kopulması, darbecilik ve komünizmin ideolojik bakımdan yozlaşarak "sol" bir doktrinerlik, küçük-burjuva "devrimci" maceracılığı haline gelmesi sonucuna ulaşılır. Eğer proletarya partisi devrimci gelişimin en üst noktasını, düşmana sert ve kararlı saldırı anını es geçer, bundan yararlanmazsa, bu da aynı ölçüde zararlıdır. Böyle bir fırsatı, ayaklanmaya yönelmeksizin kaçırmak, inisiyatif düşmana bırakmak ve devrimi yenilgiye sürüklemek demektir.

Eğer devrimci yükseliş durumu yoksa, komünist partiler, emekçilerin günlük sıkıntılarından yola çıkarak, kısmi sloganlar ve kısmi talepler öne sürmeli ve bunları Komünist Enternasyonal'in ana hedefleriyle bağlantı içerisine sokmalıdır. Fakat bu durumda partiler, devrimci bir durumun varlığını ön koşul alan başka bir durumda ise kapitalist örgütler sistemi ile kaynaşmanın sloganı haline gelen geçiş sloganları (örneğin üretimin denetlenmesine ilişkin slogan ve benzerleri) atmamalıdır. Bir dizi geçiş sloganı, devrimci bir durumun varolmasına köpmaz biçimde bağliırken, kısmi sloganlar ve kısmi talepler, doğru bir taktiğin mutlak koşullarıdır. Kısmi taleplerin ve geçiş sloganlarının öne sürülmesini "ilkesel" olarak reddetmek, aynı biçimde komünizmin ilkeleriyle de bağdaşmaz, çünkü bu türden bir taktik, pratikte partiyi pasifliğe mahkûm eder ve yığınlardan tecrit eder. Sermayeye karşı başarılı bir mücadelenin, yığınların sınıfsal olarak hareket etme ve geçirilmesinin ve reformist önderlerin teşhir ve tecritini sağlamanın aracı olarak Birleşik cephe taktiği, bu durumda bütün devrim öncesi dönem boyunca Komünist Enternasyonal'in uygulayacağı taktiğin temel bir ögesidir.

Birleşik cephe taktiğinin doğru uygulanması ve genelde yığınların kazanılması için, sendikalarda ve proletaryanın öteki kitle örgütlerinde kalıcı çalışmalar yapmak önkoşuldur. Salt kitlesel nitelikte olmasından ötürü bir sendikaya, hatta en gericisine bile üye olmak, her komünistin dolaysız yükümlülüğüdür. Sendikalarda ve fabrikalarda işçi çıkarlarını ısrarlı ve enerjik biçimde savunmak için akıllıca sürdürülecek kesintisiz bir çalışma ile, ancak reformist bürokrasiye karşı acımasızca mücadele etmekle, işçilerin mücadelesinde önderlik ele geçirebilir ve sendikalarda örgütlenmiş işçiler partiye kazanılabilir.

Reformistlerin bölme girişimlerine karşı komünistler, tek tek ülkelerde ve bütün dünyada sınıf mücadelesi temelinde sendikaların birliğini savunurlar ve Kızıl Sendikalar Enternasyonal'i'nin çalışmalarını her yönden desteklerler.

Komünist partiler her yerde işçi yığınlarının ve bütün emekçilerin günlük taleplerini savunur, burjuva parlamentolarının tribünlerini devrimci propaganda ve

(devamı sayfa 10'da)

ajitasyon amacıyla kullanır ve bütün kısmi görevleri hedefe, proletarya diktatörlüğü uğruna verilen mücadeleye tabi kılar; Komünist Enternasyonal partileri aşağıdaki şu ana konularda kısmi talepler ve kısmi sloganlar öne sürer:

Dar anlamda işçilerin çıkarlarını savunmak için -Siyasal mücadelenin sorunları (büyük sanayi anlaşmazlıkları, sendika ve grev hakkı, vb.) haline gelebilecek olan, ekonomik mücadele sorunları (tröst sermayesinin saldırılarına karşı savunma, ücret ve çalışma süresi sorunları, zorla uzlaştırma sistemi, işsizlik); doğrudan siyasal nitelikte sorunlar (vergi, pahalılık, faşizm, devrimci partilerin kovuşturulması, beyaz terör, genelde hükümetin politikası); nihayet dünya politikasına ilişkin sorunlar: Sovyetler Birliği'ne ve sömürge devrimlerine karşı tavır, uluslararası sendikal hareketin birliği için mücadele, emperyalizme ve savaş tehlikesine karşı mücadele ve emperyalist savaşa karşı mücadelenin sistemli biçimde hazırlanması.

Köylülük için kısmi talepler: bunlar, vergi politikası, köylülüğün ipotek borçları, tefeci sermayesine karşı mücadele, köy yoksullarının toprak ihtiyacı, kira bedeli ve ortaklık hakları vb. ile ilgilidir. Bu kısmi talplerden hareketle, komünist partisi, gittikçe daha üst düzeyde sloganlar atmalı ve sonuçta "büyük toprak mülkiyetinin istimalı" sloganı ve "işçi ve köylü hükümeti" (gelişmiş kapitalist ülkelerde proletarya diktatörlüğü ile geri ülkelerde ve sömürgelerin bir bölümünde ise proletarya ve köylülüğün demokratik diktatörlüğüyle eş anlamlı olarak) sloganına dek yükselmelidir.

Aynı biçimde, işçi ve köylü gençlik arasında (her şeyden önce Komünist Gençlik Enternasyonalı ve seksiyonları tarafından) ve kadınlar, kadın proleterler ve köylü kadınlar arasında da sistemli bir çalışma yapılmalıdır. Bu çalışma, bu tabakaların özel hayat ve mücadele koşullarından hareket ederek, onların taleplerini proletaryanın genel talep ve mücadele sloganlarıyla birleştirilmelidir.

Sömürge halklarının ezilmesine karşı mücadele komünist partiler, bizzat sömürgelerde, oraların özel koşullarına uygun talepler ileri sürmelidirler; şunlar gibi: Bütün ulusların ve ırkların tam hak eşitliği, yabancıların bütün ayrıcalıklarının kaldırılması, işçi ve köylü örgütleri için özgürlük, işgününün kısaltılması, çocuk emeğinin yasaklanması, tefeci borç anlaşmalarının iptali, kira ücretinin düşürülmesi ve ortadan kaldırılması, vergi yükünün hafifletilmesi, vergi boykotu, vb. Bütün bu kısmi talepler Komünist Partisinin aşağıdaki temel taleplerine tabi kılınmalıdır: Ülkenin tam bağımsızlığı ve emperyalistlerin kovulması, işçi ve köylü hükümeti, toprağın bütün halka verilmesi, sekiz saatlik işgünü, vb.. Emperyalist ülkelerde komünist partiler, emperyalist askeri birliklerin sömürgelerden çekilmesi için kampanyalar açmalı, ezilen ulusları kurtuluş mücadelelerinde desteklemek için ordu ve donanma içinde yoğun bir propaganda sürdürmeli, silah ve birlik naklinin engellenmesi için yığınları harekete geçirmeli, grevler ya da diğer kitlesel protesto eylemleri örgütlemelidirler vb. (Komünist Enternasyonal Programı, Bölüm VI, Kısım 2.)

3- İçinde Bulunduğumuz Aşamada Proletaryanın Faşizme Karşı Birleşik Cephesi İçin Mücadele

İşçi sınıfı ve onun bütün kazanımları için, bütün emekçiler ve onların en temel hakları için, barış ve halkların özgürlüğü için faşizmin getirdiği muazzam tehlike karşısında Komünist Enternasyonal'in VII. Kongresi, içinde bulunduğumuz aşamada uluslararası işçi hareketinin en önemli, en acil görevinin işçi sınıfının birleşik mücadele cephesinin kurulması olduğunu açıklar. Sermayenin saldırısına karşı, burjuvazinin gerici tedbirlerine karşı, faşizme karşı, tüm emekçilerin, siyasi görüşlerine bakmadan tüm hak ve özgürlüklerini elinden alan bu en berbat düşmanına karşı başarılı mücadele, işçi sınıfının çoğunluğu kapitalizmi devirme ve proleter devrimin zaferi için ortak bir mücadele platformunda birleşmeden önce, hangi örgüte üye olursa olsun işçi sınıfının bütün kesimlerinin eylem birliğinin kurumasını emrediyor. Ama tam da bu nedenle komünist partileri, değişen durumu hesaba katmak ve çeşitli siyasi akımlara mensup emekçi örgütleriyle hem işletme, yerel, bölgesel ve ülke çapında, hem de uluslararası çapta ortak eylem konusunda anlaşma sağlayarak birleşik cephe taktiğini yeni tarzda uygulamakla yükümlüdürler.

Komünist Enternasyonal'in VII. Kongresi bu noktadan hareketle, komünist partilere, birleşik cephe taktiğini uygulamada aşağıdaki kuralları kendilerine kılavuz almalarını önerir:

1) İşçi sınıfının dolaysız iktisadi ve siyasi çıkarlarının savunulması, onların faşizme karşı savunulmaları, çıkış noktası olmalı ve bütün kapitalist ülkelerdeki işçilerin birleşik cephesinin esas içeriğini oluşturmaktadır. Geniş kitleleri harekete geçirebilmek için kitlelerin günlük ihtiyaçlarından ve gelişmenin mevcut aşamasında kitlelerin mücadele yeteneğinin derecesinden çıkan sloganlar atılmalı ve mücadele biçimleri uygulanmalıdır. Komünistler, kendilerini sadece proletarya diktatörlüğü için mücadele çağrıları yapmakla kalmamalı aksine kitlelere, kapitalist yağma ve faşist zorbalıktan kendilerini koruyabilmeleri için bugün ne yapmaları gerektiğini söylemelidirler. İşçi örgütlerinin ortak eylemleriyle kitleleri

bir program temelinde öyle talepler etrafında seferber etmeye gayret etmelidirler ki, bu talepler, buhranın sonuçlarını gerçekten hakim sınıfların sırtına yıkmaya hedefi gütmeli, bu taleplerin gerçekleştirilmesi uğruna verilen mücadele faşizmi dezorganize etmeli, emperyalist savaş hazırlıklarını güçleştirmeli, burjuvaziye zayıflatmalı ve proletaryanın mevzilerini güçlendirmelidir.

İşçi sınıfını, değişen şartlarda mücadele biçimlerinin ve yöntemlerinin hızla değişmesine hazırlayarak, hareketin geliştiği ölçüde sermayeye karşı savunmadan saldırıya geçişi örgütlemek ve ülkenin belirleyici sendikalarının mutlaka katılmasının sağladığı siyasi kitle grevini örgütlemeye yönelmek gereklidir.

2) Komünistler bir an için bile kendi kitlelerini komünist aydınlatma, örgütlenme ve seferber etme bağımsız faaliyetlerini ihmal etmeden, işçilerin eylem birliği yolunu kolaylaştırmak amacıyla sosyal-demokrat partiler, reformcu sendikalar ve diğer emekçi örgütleriyle proletaryanın sınıf düşmanlarına karşı uzun ya da kısa vadeli anlaşmalar temelinde ortak eylemler düzenlemeye çalışmalıdırlar. Burada esas dikkat, tek tek yerlerdeki, yerel anlaşmalar temelinde alt örgütler tarafından yürütülen kitle eylemlerinin geliştirilmesine yöneltilmelidir.

Komünistler, anlaşma şartlarına sadakatle uyarken, ortak eylemlerin, birleşik cepheye katılan tek tek kişiler ya da örgütler tarafından baltalanmasını anında teşhir etmeli ve anlaşma çiğnendiği takdirde derhal kitlelere seslenmeli ve bozulan eylem birliğini yeniden sağlama mücadelesini durup dinlenmeksizin sürdürmelidir.

3) Proletaryanın birleşik cephesini gerçekleştirme biçimleri, işçi örgütlerinin ve somut durumun şartlarına ve niteliğine göre değişik olmalıdır. Örneğin, işçilerin somut olaylardan çıkarak, tek tek bazı talepler için veya ortak bir platform temelinde duruma göre kararlaştırılan ortak eylemleri; tek tek işletmelerde veya sanayi dallarında düzenlenen eylemler; hem yerel, bölgesel, ülke çapında ve uluslararası çapta düzenlenen eylemler; işçilerin ekonomik mücadelesini örgütlemek, işsizlerin çıkarlarını savunmak, siyasi kitle eylemleri yürütmek, faşist saldırılara karşı ortak bir öz savunma örgütlemek amacıyla düzenlenen eylemler; mahkumları ve ailelerini desteklemek amacıyla ve sosyal gericiliğe karşı mücadele alanında düzenlenen ortak eylemler; gençliğin ve kadınların çıkarlarını savunmak için, kooperatif, spor ve kültür alanında düzenlenen eylemler; emekçi köylülerin taleplerini desteklemek amacıyla düzenlenen eylemler vb.; işçi birliklerinin ve işçi-köylü birliklerinin (İspanya) kurulması, "İşçi partileri" veya "işçi-köylü partileri" (ABD) şeklinde kurulan sürekli koalisyonlar vb. bu gibi biçimlerdir.

Komünistler, birleşik cephe hareketini bizzat kitlelerin meselesi olarak geliştirebilmek için işletmelerde, işsizler arasında, işçi mahallelerinde, köyde ve kentte yaşayan sıradan insanlar arasında birleşik cephenin seçilmiş (faşist diktatörlüğün hüküm sürdüğü ülkelerde harekete katılan en itibarlı unsurlardan seçilmiş) partilerüstü sınıf organlarının kurulmasına çalışmalıdırlar. Pek tabii ki birleşik cepheye katılan örgütlerin yerini almaması gereken ancak bu tür organlar, örgütsüz geniş emekçi yığınlarını birleşik cephe hareketine çekebilirler, kitlelerin sermayenin saldırısına ve faşizme karşı mücadeleye inisiyatiflerini geliştirebilir ve bu temelde birleşik cephenin geniş bir işçi aktifinin yaratılmasına katkıda bulunabilirler.

4) Sosyal-demokrat önderlerin, işçileri, günlük çıkarlarını savunmak uğruna verdikleri mücadeleden saptırmak ve birleşik cephenin kurulmasını baltalamak amacıyla geniş çaplı "sosyalist" tasarılar (de Man planı vb.) ortaya atıkları her yerde bu tasarıların demagogik karakterini açığa çıkarmak ve iktidar burjuvazinin elinde kaldığı sürece sosyalizmi gerçekleştirmenin mümkün olmadığı emekçilere kavratmak gerekir. Bununla birlikte, bu tasarıların içerdigi ve emekçilerin en acil talepleriyle birleştirilmesi mümkün olan tek tek tedbirler, sosyal demokrat işçilerle birlikte birleşik cephe halinde kitle mücadelesini geliştirmek için hareket noktası olarak yararlanılmalıdır.

Sosyal-demokrat hükümetlerin (ya da sosyalistlerin de katıldığı koalisyon hükümetlerinin) işbaşında olduğu ülkelerde böyle bir hükümetin siyasetini sadece propaganda yoluyla teşhir etmekle yetinmemek, bilakis geniş yığınları, sosyal-demokratların platformlarında, özellikle iktidar olmadan veya henüz hükümete katılmadıkları dönemde gerçekleştireceklerini vadettikleri en acil pratik sınıf taleplerinin uygulanması için mücadeleye seferber etmek gereklidir.

5) Sosyal-demokrat parti ve örgütlerle ortak eylemler, hiçbir şekilde, sınıf işbirliğinin ideolojisi ve pratiği olan reformizmin, sosyal-demokrasinin ciddi, sağlam temellere dayanan bir eleştirisini ve sosyal-demokrat işçilerin komünizmin ilkeleri ve programı hakkında sabırla aydınlatılmasını dışalamaz, bilakis tam tersine, bunları daha da zorunlu kılar.

Komünistler, sağcı sosyala-demokrat önderlerin birleşik cepheye karşı öne sürdükleri demagogik itirazların anlamını kitleler önünde teşhir ederek ve sosyal-demokrasinin gerici kanadına karşı mücadeleyi güçlendirerek, reformist siyasete karşı mücadele eden ve komünist partisiyle birleşik cephe

kurmayı savunan sol eğilimli sosyal-demokrat işçiler, yönetici fonksiyonerler ve örgütlerle en sıkı işbirliğini sağlamalıdırlar. Sosyal-demokrasinin burjuvaziyle aynı kampta bulunan gerici kanadına karşı mücadelemiz ne kadar güçlü olursa, sosyala-demokrasinin devrimcileşen kanadına yardımımız o kadar etkili olur. Aynı zamanda komünistler, sosyala-demokrat partilerle birleşik cephe kurmak için ne kadar etkili bir mücadele verilerse, sol kamp içindeki tek tek unsurların aydınlanma süreci de o kadar hızlanır.

Birleşik cephenin pratikte gerçekleştirilmesi konusunda alınan tavır sorunu sosyal-demokrasinin çeşitli gruplarının gerçek durumunun esas göstergesi olacaktır. Birleşik cephenin pratikte gerçekleştirilmesi mücadelesi, lafta solcu görünen sosyal-demokrat önderleri, içlerinden kimin burjuvazi ve sağ kanat sosyal-demokratlara karşı gerçek mücadeleye hazır olduğunu ve kimin burjuvaziyle birlikte işçi sınıfı davasına karşı çıktığını fiiliyatta ispat etmek zorunda kalacakları bir duruma sokacaktır.

6) Seçim kampanyalarından, proletaryanın birleşik mücadele cephesinin daha da geliştirilmesi ve güçlendirilmesi yolunda yararlanılmalıdır. Komünistler, seçimlerde, bağımsız olarak ortaya çıkarak ve kitleler önünde Komünist Partisinin programını açıklayarak, sosyal-demokrat partiler ve sendikalarla (aynı zamanda da emekçi köylü ve zanaatkarların örgütleriyle vb.) birleşik cepheye gidilmesi için çaba harcamalı ve bu arada bütün çalışmalarını gerici ve faşist adayların seçilmesinin engellenmesi konusunda yoğunlaştırmalıdırlar. Komünistler, faşist tehlike karşısında seçimlerde, hem birleşik cephe hareketinin gelişmesi ve başarılarına, hem de mevcut seçim sistemine uygun olarak anti-faşist cephenin ortak platformu ve ortak listesiyle ortaya çıkmalı, ama bu arada da kendi siyasi ajitasyon ve eleştiri özgürlüğünü korumalıdır.

7) Komünistler emekçi köylülerin, şehir küçük-burjuvazisinin ve ezilen milliyetlerin emekçi yığınlarının mücadelesini proletarya önderliği altında toparlamaya çalışarak bu emekçi tabakaların, proletaryanın temel çıkarlarıyla aynı paralele düşen özel taleplerini savunarak proleter birleşik cephe temelinde geniş bir anti-faşist halk cephesinin kurulması yönünde çalışmalıdırlar. Emekçi köylüler, köylülüğün ana kitlesinin faşistler tarafından soyulması siyasetine karşı, yani tekelci sermayeye ve burjuva hükümetlerin sömürücü fiyat politikasına karşı, dayanılmaz vergi yüküne, kira bedeline, borç yüküne karşı ve köylü mülkiyetinin zorla satışa çıkarılmasına karşı ve mahva sürüklenmiş köylü yığınlarının devlet tarafından desteklenmesi için seferber etmek özellikle önemlidir. Şehir küçük-burjuvazisi, aydınlar ve memurların bulunduğu her yerde çalışan komünistler, bu tabakaları, artan vergi yüküne ve pahalılığa karşı, tekelci sermaye tarafından, tröstler tarafından sömürülmelerine karşı, faiz köleliğine, belediye ve devlet memurlarının işten atılmasına ve ücretlerinin düşürülmesine karşı mücadeleye yönelmelidirler. İlerici aydınların çıkarları ve hakları savunulurken onların kültürel gericiliğe karşı hareketi her şekilde desteklenmeli ve faşizme karşı mücadelede işçi sınıfı saflarına geçişleri kolaylaştırılmalıdır.

8) Siyasi buhran şartlarında, hakim sınıflar muazzam bir şekilde gelişen kitle hareketiyle başa çıkamaz bir hale geldiği zaman komünistler temel devrimci sloganlar (örneğin üretimin, bankaların denetlenmesi, polis örgütünün dağıtılması ve yerine silahlı işçi milisinin kurulması vb.) atmalıdırlar. Bu sloganların hedefi burjuvazinin iktisadi ve siyasi iktidarını daha da sarsmak, işçi sınıfının gücünü artırmak, uzlaşıcı partileri tecrit etmek ve işçi yığınlarını, doğrudan doğruya iktidarı devrimci bir şekilde ele geçirmeye yöneltmek olmalıdır. Kitle hareketinin atılımı, henüz proletarya diktatörlüğü hükümeti olmayan, ama faşizme ve gericiliğe karşı kararlı tedbirlerin uygulanmasını üzerine alan proleter birleşik cephe hükümetinin ya da antifaşist halk cephesi hükümetinin kurulmasını hem mümkün, hem de proletaryanın çıkarları açısından gerekli kıldığı zaman, komünist partisi böyle bir hükümetin kurulması yönünde çalışmalıdır. Bir birleşik cephe hükümetinin kurulması için özel bir önkoşul: a) Burjuva devlet aygıtının iyice felç olduğu, böylece burjuvazinin böyle bir hükümetin kurulmasını engelleyemediği, b) geniş emekçi yığınların faşizme ve gericiliğe karşı şiddetle karşı çıktığı, fakat henüz Sovyet iktidarı uğruna mücadeleye girişmeye hazır olmadığı, c) sosyal-demokrat örgütlerin ve birleşik cepheye katılan diğer partilerin önemli bir kısmının faşistlere ve diğer gericilere karşı acımasız tedbirlerin alınmasını talep ettikleri ve komünistlerle birlikte bu tedbirlerin uygulanması için mücadeleye girişmeye hazır oldukları bir durumdur.

Eğer birleşik cephe hükümeti, karşı-devrimci finans kodamanları ve onların faşist ajanlarına karşı gerçekten kararlı tedbirler alır ve komünist partisinin faaliyetini ve işçi sınıfının mücadelesini hiçbir şekilde engellemezse, komünist partisi böyle bir hükümeti her şekilde destekler; komünistlerin birleşik cephe hükümetine katılması konusunda tek tek her durumda somut şartlar temelinde karar verilir.

-SÜRECEK-

OKUYUCU
MEKTUBUYURTDIŞI OKUYUCU
MEKTUPLARI İÇİN ADRES:KSG Box 15,
213 Camberwell
Road, Camberwell, SE5
OHG LONDON-
ENGLAND

YARGISIZ İNFAZCILARA DARBE

Kıbrıs'ın karmaşa içerisindeki siyasal durumu içerisinde gözden kaçan, başka bir deyişle hiç kimsenin dikkatini çekmeyen ama aslında Ada'mız içerisinde çok büyük ses getirmesi gereken adli bir zafer yaşanmıştır.

Bilindiği gibi 1995'teki D.A.Ü.'de, üniversite harçlarını, ev kiralarnı, sağlık ve en önemlisi akademik sorunlardan dolayı gidilen boykotta 4'ü sınırdışı olmak üzere 8 kişi çeşitli cezalar almıştı.

Haklarında hiçbir yasal dayanak olmaksızın tamamen bir iki kişinin boykotu sona erdirmek ve okuldaki tüm duyarlı öğrencilere gözdağı vermek kaygısıyla Ada'daki yüksek rütbeli askerlerin dayatmasıyla sınırdışı edilen dört kişiden dördü de Lefkoşa Yüksek Mahkemesinin öğrenciler lehine karar vermesiyle faşist ve entegrasyoncu zihniyet ağır darbe yemiştir.

Gerçi adalet her zaman olduğu gibi bu sefer de geç tecelli etmiştir. Boykot sonrası, kendilerine isnat edilen suçların hiçbirisini hakketmeyen, doğrusu tüm okul tarafından saygınlıkları bilinen bu öğrenci arkadaşların ikibuçuk yılları, kıcı yere yakın, ensesi yağlı, ucuz hesapçılar tarafından gasp edilmiştir.

Resmen tutuklanmayan, haklarında hiçbir mahkeme kararı bulunmayan, ne Türkiye'de ne de Kıbrıs'ta polislik hiçbir vukuatı olmayan bu değerli insanlar, faşizanca bir tutum sergilenerek en ucuz, en istikarsız bir devletin bile gösteremeyeceği bir şekilde sessiz sedasız sınırdışı edilmişlerdir.

Öğrencilerin hak arayışına bu(mektupta burası okunamadı KSG) (ki kesinlikle dönemin

nice faşistlere Ada'yı peşkeş çekenlerden de başka birşey beklenemezdi.

Entegrasyoncu yordakçılar işçi, köylü ve memur sınıfını susturdıkları gibi üniversitelerimizi de sindirmek niyetindeydiler. Ancak yüksek mahkeme bu hevesleri geç de olsa boğazlarına tıkamıştır. Çünkü Yüksek Mahkeme ortadaki soytarılığı görmüştür. Çünkü hukuk kitaplarında faşist çakalların ve yordakçıların gayri meşru planları mevcut değildi. Çünkü kaçırlıcasına sınırdışı edilenler, sınırdışı edenlerin de bildiği gibi masumdu. Çünkü D.A.Ü. derebeyliğinde şövalyelik yapan Hasan Cicioğlu'nun entrikasının hukuki hiçbir dayanağı yoktu. Çünkü Ada güvenliğinin veya herhangi bir sorunun kararını apoletliler, MIT'çiler, entegrasyoncular değil, ancak Kıbrıslılar verebilirdi. Ve bu mahkeme kararı da sıraladığımız kesime atılan tokatın ilki olma özelliği taşıyor.

Bu kararla D.A.Ü.'yü Alibaba çiftliğini yönetir gibi yöneten Rektör Özey Oral ve şövalyesi Hasan Cicioğlu tokat yemiştir. Bu kararla boykot sonrasında gazetelere ilanlar vererek boykotta katılan öğrencileri ihbar edeceğini açıklayan Ülkü Ocakları ve okuldaki beslemeleri darbe yemiştir. Bu kararla 7 masum öğrenciyi ve boykotta bulunan öğrencileri hiçbir araştırmaya gerek görmeksizin DHKP-C veya PKK militanı veya sempatzanı olmakla itham eden hükümet yanlısı gazeteler şaşkınlığa düşmüştür.

Bu kararla Yüksek Mahkeme Kıbrıs halkı adına çok geç olsa da özür dilemiştir.

Biz de bu sayfalarından acizane bir şekilde Ali Ekber Yüksel'e, Çağlar'a, Düzgün'e, Hüseyin Arpacı'ya hoşgeldiniz diyor, Kıbrıs halkı adına başışlanmayı diliyoruz.

Kıbrıslı Devrimci Demokrat Öğrenciler adına
Eşref Yılmaz K.

KIBRIS'TA SOSYALİST
GERÇEK'İN NOTU :

Hatırlanacağı gibi, 28 ve 31 Mart 1996 tarihlerinde, D.A.Ü.'de boykotta katıldıkları gerekçesiyle 4 T.C. uyruklu öğrenci sorgusuz sualsiz sınırdışı edilmişlerdi. Bu yasadışı uygulama üzerine öğrenciler Yüksek İdare Mahkemesi'nde dava açmışlardı. 23 Aralık 1997 tarihinde sona eren davada, Mahkeme öğrencileri haklı bulmuş ve söz konusu öğrenciler için konan Kuzey Kıbrıs'a giriş yasağını kaldırmıştır. Bunun üzerine öğrenimlerine devam etmek üzere 17 Şubat 1998 tarihine tekrar Kuzey Kıbrıs'a gelen Ali Ekber Yüksel ve Çağlar Yıldız adlı sınırdışı edilmiş öğrenciler ve onlarla birlikte seyahat etmekte olan Selda Köseoğlu adlı öğrenci, Ada'ya sokulmayarak geldikleri gemiyle gerisin geri Türkiye'ye gönderilmişlerdir.

Eşref Yılmaz arkadaşımızın yukarıdaki mektubunda yazdığı gibi "adalet tecelli" etmemiştir. Bu konuda da, bu koşullarda hiçbir zaman tecelli etmeyecektir. Çünkü Kuzey Kıbrıs'ta bir hukuk devleti yoktur. Kuzey Kıbrıs T.C. egemenlerinin yönetimi altındadır. Başka bir devletin yönetimi altında olan bir ülkede demokrasinin, hukukun veya adaletin uygulanması beklenemez. Orada, egemen devletin çıkarları neyi emrediyorsa o uygulanır ve bu da bu mazlum ülkenin hukuku olur. Kıbrıs'ta olan da budur. Omuzu apoletli bir şahsın isteği buradaki hukuku, yasayı, adaleti oluşturur. Mahkemeler, mahkeme kararı, meclis, yasalar, hükümet, cumhurbaşkanı v.s. tüm bunlar göstermelidir ve işin esasına hiçbir etkileri yoktur. Bağımsız yargı, hukuk ve adalet ancak demokratik ve bağımsız ülkelerde gerçekleşebilir.

Güney Kore'de Kriz İşçi Sınıfının Omuzlarına Yıkıldı

Sendika ağaları Kıbrıs'ta olduğu gibi Güney Kore'de de işçilere ihanetle meşgul

İşçiler, emekçiler sendikalarınıza sahip çıkınız, sendika ağalığına son veriniz

Kaybedecek fazla bir şeyiniz yok, ama kazanacağınız bir dünya var

Güney Kore kapitalistleri içine düştükleri ekonomik krizi aşmanın yolu olarak, krizi işçi ve emekçi sınıfların omuzlarına yüklemekte buldular. Sendika ağaları ve işverenler arasında bir hafta devam ettirilen görüşmelerin ardından, sendikaların, gerekli görülen hallerde, işçi çıkarılmasını kabul etmeleriyle Güney Kore işçi sınıfı bir darbe daha aldı. KCTU (Kore İşçi Sendikaları Konfederasyonu) bürokratları bir adım daha atarak, toplantıdan önce alınan grev ve eylem kararını da iptal ettiklerini açıkladılar. İşten çıkarmalar, IMF'in 57 milyar dolar tutarındaki mali destek karşılığında öne sürdüğü taleplerin başında geliyordu. Güney Kore'de yürürlükteki yasalar uyarınca sendikaların ya da mahkemenin onayı olmaksızın işten çıkarmanın olanağı yoktur.

Sendikalar, işverenler ve hükümet arasında ekonominin yeniden yapılanması amacıyla sürdürülen "sosyal uzlaşma" görüşmeleri, bir milyon çalışanın işten çıkarılmasına karşın, işçilere daha fazla hareket serbestliği tanınması ve sosyal güvenlik sisteminin güçlendirilmesi şartlarının sendika ağaları tarafından kabul edilmesiyle sonuçlandı. İşten atmayı kolaylaştırıcı yasanın gelecek hafta parlamentodan geçmesi bekleniyor.

Ekonomik krizin ortaya çıkmasıyla para birimi won değer yitirmiş, ülkenin dış borcu 153 milyar dolara yükselmişti. KCTU sendika ağalarının imzaladığı anlaşmayı tek tek sendikaların ve işçi kitlelerinin kabul edip etmeyeceği zamanla anlaşılacak. Ancak, Kore işçi sınıfının mücadele geleneği bu teslimiyetçi politikayı reddedip direneceğini gösteriyor.

Özker Özgür ile YUTRSEVER BİRLİK HAREKETİ'ni konuştuk

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek: Değerli Hocam, Yurtsever Birlik Hareketi (YBH) oluşturma ihtiyacı nasıl doğdu?

Ö. Özgür: 1989 yılında Berlin Duvarı yıkıldıktan ve Sovyetler Birliği dağıldıktan sonra CTP Yönetimi'nde değişen dünyaya ayak uydurma istemi doğdu. 1990 Kurultayı'nda "Emekçi Halkın Kitle Partisi" tanımı parti programından çıkarıldı. Aralık 1993 seçimlerine giderken anamalin (sermayenin) hoşlanacağı söylemler geliştirildi. DP ile koalisyon döneminde ilkelerden ödün verildi. Koalisyon protokolüne yazılanların yaşama geçirilemeyeceği belli olduğu halde birkaç kez DP ile koalisyon yenilendi. CTP giderek statükonun bir parçası olmaya başladı. Partiyi hükümetten çekmek için B a ş b a k a n

Yardımcılığı'ndan istifa ettim. Olağanüstü Kurultay toplandı. Partiyi hükümette tutmak iseyen görüş ağır bastı. Mehmet Ali Talat genel başkanlığa getirildi. Hükümette kalındı ve rejime ödün vermeye devam edildi. Gidişatı beğenmeyen birçok

partili istifa etti. Parti-içi savaşımı benimseyen bir kısım arkadaş ve ben partide kaldık. 18 Ocak'ta yapılan Tüzük ve Program Kurultayı'nda usulsüzlükler yapıldı. Karşı çıktım. Salonu terkettim. Parti Yönetimi, Onur Kurulu'na başvurmamak gereğini bile duymadan üyeliğimi düşürmeye karar verdi. Bir kısım partili daha istifa etti. Daha önce istifa edenlerle son edenler biraraya geldi. Bize en yakın gördüğümüz YKP ile görüşmeye ve bir siyasal birlikteliğin mümkün olup olmadığını araştırmaya karar verdik. Toplumun varlığını koruma, istencini (iradesini) söz sahibi kılma ve Kıbrıs Sorunu'na erken ve hakça çözüm temelinde Yurtsever Birlik Hareketi ile yola çıktık.

KSG: YBH, CTP'den ayrılanlar ve YKP'lerin birliği mi olacak, yoksa değişik eğilimleri olan tüm devrimci, demokrat ve yurtseverlerin birliği mi olacak? Diğer bir ifadeyle bir cephe örgütlenmesi mi olacak?

Ö. Özgür: CTP'den ayrılanlarla YKP yeni siyasal bir oluşumu hedefliyorlar. Henüz daha yolun başındayız. Toplumsal muhalefeti örgütleyip halkın desteği ile toplum istencini söz sahibi kılmak istiyoruz. Amacımız budur. Halkın istencinin tutsak olduğu koşullarda yaşıyoruz. Öncelikle toplumu kendi geleceğinde taraf yapmak zorundayız. Devrimci, demokrat ve yurtseverlerin birincil görevi buysa biraraya gelmenin yolunu bulabilmeleri gerekir.

KSG: Emperyalist güçlerin ülkemiz tarihinde ve günümüzde oynadığı rol ortada. YBH'nin anti-emperyalist mücadele konusunda görüşü nedir? YBH'ne anti-emperyalist bir cephe diyebilir miyiz?

Ö. Özgür: Dünya petrol rezervlerinin büyük bir bölümü Orta Doğu'dadır. "Kıbrıs'a egemen olan Orta Doğu petrolünü denetimi altında tutar" yaklaşımı geçerliliğini korumaktadır. Kıbrıs sorunu çözülmiyorsa Orta Doğu petrolünü denetimi altında tutmak için yarışan güçler anlaşamadıkları için çözülüyor. Kıbrıs'ın bağımsızlığını ve toprak bütünlüğünü garanti eden ülkeler de bu yarışın birer ögesidirler. Garantörler ile Orta Doğu petrolünü doğrudan denetimi altında tutmak isteyen büyüklerin çıkarları ortak bir paydada buluşturulabilse Kıbrıs Sorunu çoktan çözüldü. Bütün bunları dikkate almadan Kıbrıs Sorunu'nu çözmeye çalışmak boşuna çabadır. Önemli olan Kıbrıslı Türkler ve Rumlar Kıbrıs üzerinde oynanan oyunların farkında mıdır? Yurtsever Birlik Hareketi, dediğim gibi, halkı taraf yapmak istiyor. Yolun başındayız. Halk taraf olabileceği oranda kendi önünü açacaktır. Kıbrıs Türkleri ve Rumları tümleş olmaktan kurtulup özne konumuna yükselebilirlerse yolun yarısı aşılmış olur.

KSG: Hareket'i bir cephe olarak düşünüyorsak, değişik anlayışlardaki bireylerin, örgütlerin ve hatta sınıfların cephesinden bahsediyorsak, birey ve örgütlerin cephe dışında bağımsız varlıklarını sürdürme, farklı anlayışlarının propagandasını yapma ve örgütlenme hakları konusunda neler söyleyebiliriz? Örneğin, Sosyalist Kıbrıs Hareketi YBH içinde yer alırsa, diğer bazı yapılardan farklı görüşlerinin,

mesela BM inisiyatifinde bir federasyon konusunda... kendi bağımsız görüşlerinin propagandasını yapma özgürlüğü konusuna nasıl bakıyorsunuz?

Ö. Özgür: Hareket noktası çok önemlidir. Toplumsal varlık ve istenç esas ise ve herkes toplumsal varlık ve istencin korunup taraf yapılması konusunda aynı görüşte ise toplum uçurumun kenarından uzaklaştırılıp gerçek anlamda söz sahibi oluncaya kadar farklılıkları bağıra bağıra ön plana çıkarmak doğru olur mu? A n l a t m a y a çalıştığım stratejik hedefte birliğin önemidir. Stratejik hedefte birlik sağlarsa herkes farklılığını koruyarak hedefe ulaşabilmek için katkısını yapabilir.

KSG: 1960 İttifak ve Garanti anlaşmalarına ve bunun sonucunda ortaya çıkan Kıbrıs Cumhuriyeti'ne n a s ı l bakıyorsunuz?

Ö. Özgür: 1960 Garanti ve İttifak Antlaşmaları toprağı bütün bir Kıbrıs öngörüyordu. Bugün Kıbrıs bölünmüştür ve garantörlerin Kıbrıs'ı yeniden bütünleştirmek için ORTAK bir çabaları yoktur. Gali Düşünceler Dizisi'nde güncelleştirilmesi öngörülmektedir. Kıbrıs'ın gerçek sahipleri iki toplum. Kıbrıs sorununa istençleri ile taraf olabilirlerse bu sorunu aşabilirler. Toplumların yakınlaşmaması, birbirine güven duymaması ve sürekli korku ve kaygı içinde yaşayabilmeleri için her türlü olumsuzluk sergilenmektedir. Garanti ve İttifak Antlaşmaları'na iki toplumun kendi ülkelerine sahip çıkmaları temelinde yaklaşmak gerekir. Gelecek kuşaklara ipotek koymak doğru olmaz. Karşılıklı güven geliştikçe yeni kuşaklar yeni düzenlemelere mutlaka gideceklerdir. Garanti ve İttifak Antlaşmaları'nın garanti ettiği iki toplumlu Kıbrıs Cumhuriyeti 21 Aralık 1963'ten beridir yoktur. İki toplum yeni bir çatı altında istençlerini biraraya getirmelidirlerki ülke bütünleşebilsin. Öncelik buna verilmelidir.

KSG: Kıbrıs bölünemeyecek kadar küçük, Kıbrıslı Rum ve Türk emekçilerinin birlikte yaşayabilecekleri kadar büyük bir ülkedir. Bu tesbit bize, toparlanmaya çalışılan kesimin ortak paydasıdır. Bunun ötesinde değişik yaklaşımlar var. Bir kesim BM inisiyatifinde bir federasyonun mümkün ve ileri bir adım olacağını, bir diğer kesim ise bunun mümkün olmadığını, olabilirliği halinde ise Kıbrıs halkına değil emperyalist sistemin Ortadoğu çıkarlarına hizmet edeceğini. Örneğin, Sosyalist Kıbrıs Hareketi çözümü Anti-Emperyalist, Birleşik Kıbrıs'ın yaratılmasında görür. Bu yaklaşımlar ayrı ayrı eğilimlerin yaklaşımlarıdır. YBH'nin Kıbrıs sorununa bakışı bu çerçevede nasıl olmalı?

Ö. Özgür: Yurtsever Birlik Hareketi, Kıbrıs sorununun barışçı yöntemlerle, görüşmeler yoluyla, BM çatısı altında oluşan parametreler uyarınca ele alınmasında yarar görür. BM çatısı dışına çıkmak Kıbrıs sorununun çözümünü geciktirir. Sorunun çözümü geciktikçe iki toplum birbirine yabancılaşır. BM çatısı altında oluşan parametreleri iyi değerlendirmek gerekir. BM'nin girişimi ile gelecek çözümün ilerletmek Kıbrıslı Türk ve Rum yurtseverlere düşecektir. BM'nin, ABD ve AB'nin güdümünde olduğuna bakarak BM ilkelerini gözardı etmek, veya yok saymak doğru değildir. Kıbrıs Sorunu'na BM çatısı altında çözüm aranırken ve parametreler konusunda bunca yol alınmışken, bu çerçevede bulunacak çözümün emperyalist sistemin Orta Doğu çıkarlarına hizmet edeceğini varsayarak karşı çıkmak doğru olmaz. Kıbrıslı Türk ve Rum emekçilerin birlikte yaşamasını olanaklı kılacak koşullar, geline aşamada, BM çatısı altında bulunacak bir çözümle olanaklıdır. Yine de her görüşün anlatım olanağını bulması, özgürce tartışılması ve insanımızın kendi tercihini kendisinin yapabilmesi gerekir.

KSG: Mücadelenizde başarılar dilerken Sosyalist Kıbrıs Hareketi ve Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek olarak üzerimize düşeni yapacağımızın bilinmesini isteriz.

GERÇEK

SELİM KURTULUŞ

Yurtsever Birlik Nasıl Sağlanır?

Bilindiği gibi her çaba bir yaştan doğar. Ülkenin siyasal yapılanması içerisinde Yurtsever Birlik Hareketi çabaları belli ki bir ihtiyaçtan ortaya çıktı.

Bu ihtiyaç şöyle yorumlanabilir. Yüzde birbuçuk oyu olan YKP bir türlü büyüme olanağı bulamıyor. "Marjinal" konumunu koruyor. Yine CTP'den kopan grup da tek başına bir güç olamıyor. Bu iki grup birleşerek, yaratacağı moralle ve arkasına alacağı güçle parlamentoyu hedefliyor.

Bir başka yorum da şu olabilir. Ülkemizin tarihsel olarak edilgen, bağımlı kimliğini reddederek, Kıbrıslıların özgür iradelerini ortaya koyacakları bir mücadeleyi geniş boyutlu örgütlemek. Bölünmüş bir ülkede, iki bölgede de şövenizmin ve bağımlılığın alabildiğine yoğun yaşandığı bu süreçte bağımsızlığı (sözcüğün tam anlamıyla) öne çıkarmak.

İşte bizler, bir ihtiyaçtan doğan Yurtsever Birlik Hareketi'nin temel ihtiyaç olan bağımsız bir ülke yaratma amacıyla yola çıktığımızı inanmak istiyoruz. İhtiyatlı olmak istiyoruz çünkü geçmişten epey ders aldık.

Neyse. Biz Sosyalistler, bu ülkenin yurtseverlerinin gelinen noktadan dersler aldıklarını ve ortak hareketin önemini, zorunluluğunu kavradıklarını inanıyoruz.

Gelinen noktada yaratılması gereken örgütlülük bir cephe örgütlülüğü olacaktır. Bu cephede birçok farklı siyaset varolup kimliğini, siyasetini koruyacaktır. Fakat genelde Kıbrıs'ın bağımsızlığını, özelde Kuzey Kıbrıs'ın egemenlik kavgasını örgütleyecektir. Bu kavgada emperyalistlerin rolünü ve kimliğini ortaya koyarak anti-emperyalist tavır belirlenmelidir. Kıbrıs Halkı'nın kendi geleceğini belirleme hakkını koşulsuz savunan ve bunun gereklerini yapan bir örgütlenme olmalıdır. Özelde de Kuzey Kıbrıslıların bağımsızlık kavgasını örgütlemelidir. Cephenin asgari çizgisi bu olmalıdır.

Örgütlenmenin pratiği açısından acele edilmemelidir. Canlı, dinamik, yaygın tartışmalar örgütlenmeli ve halka inilmelidir. Bu çalışma sürerken amaç ve ilkeler şekillendirilmelidir. YKP şemsiyesi yerine geniş kitlelerin ve grupların katkılarının olacağı ve sahipleneceği yeni bir yapılanma hedef alınmalıdır. Bu noktada YKP'ye büyük özveri ve tarihsel sorumluluk düşüyor.

Kurulacak bu siyasi yapının asgari hedefleri yukarıda kısa olarak ortaya kondu. Bu hedeflere ulaşmak için bir kitle partisi yaratılmalı. Bu parti emekçi yığınları birinci derecede örgütlemeyi hedeflemeli.

Kitle partisi yaratıldığını kabul edelim. Mücadele araçları ne olmalı? Öncelikle seçim ve parlamento aracını irdelleyelim. Kıbrıs'ın Kuzeyinde yaşanan son 30 yıllık kısa tarihi irdelersek ortaya şu temel sonuç çıkar. Bu ülkeyi seçilmişler değil SEÇTİRİMLER yönetmektedir. Seçilmişlerin oluşturduğu parlamento ve hükümetin hükmetme gücünün ne olduğu ortada.

Bu tespitler ortada iken Seçtirenlerin seçim yöntemleriyle yola çıkıp bu mizansende rol almak yurtseverlere düşmez. Yurtseverler bu mizansenin parçalama göreviyle yola çıkmalıdır. Bu görev ve bu mücadele verilirken "seçim" süreci kullanılmalıdır. Kürsüler ve parlamento da söz yetki, karar için bir araçtır. Sakın ola amaç görülmesinden. Bu temel nokta cephenin en önemli prensiplerinden biri olmalıdır.

Sonuç olarak biz sosyalistler, böyle bir cephede tarihsel zorunluluğun gereği olarak yerimizi alalım. Samimi ve içten katkılarımızı ortaya koyarız. Örgütlenmenin ve mücadelenin her sürecinde kendi siyasetimizi ortaya koyarız. Fakat cephenin yaratılacak amaç ve ilkelerine sadık kalırız. Bu bizim eleştiri ve öneri hakkımızı dışlamaz.

Yurtseverlik, büyük kazanımlarda küçük hesapların olmadığı, halk yığınlarının özgürce yaşayacağı bir ülkede ve dünyada yaşama arzusunu hedefleyen bir kimliktir. Bu kimlik emperyalizmin ve yerli uşaklarının baş düşmanıdır.

Gecikmiş, Zorunlu Bir Değerlendirme: BİRLİKTE ÇALIŞMAK

KSG- Londra

Kıbrıs proletaryasının acil sorunu Kıbrıs'taki çıkarlarını korumak için Kıbrıs'ı bir silah deposuna dönüştürmüş olan ve çıkarlarını korumak için Kıbrıs'ta bir savaş çıkarıp Kıbrıs halkının katline yol açmaktan zerre kadar çekinmeyecek olan tüm yabancı güçlere ve onların ortaklarına karşı mücadele etmektir. Bu mücadelenin zaferi için birleştirilebilecek tüm güçleri birleştirmektir. Bu da, proletaryanın çeşitli örgütleri ve halkın çeşitli örgütlerinin birlikte çalışmasını, Kıbrıs'ın bağımsızlığını kazanmak için ortak düşmanlara karşı ortak hareket edilmesini gerektirir.

Gel gelelim, bu ortak çalışma çabaları suların altında gizli kayalara çarpıp duruyor.

Siyasette edilen ve edilmeyen her bir lafın, yapılan ve yapılmayan her bir işin bir anlamı vardır. Tüm bunlar kişilerin grupların ve partilerin siyasi tavırlarını, siyasi önlemlerini yani, elde etmek istedikleri siyasi sonuçları sergilerler.

Ortak çalışma çabalarımızdan Londra'da Kutlu Adalı Kampanyası ile ilgili olanına ve bu bağındaki gelişmelere bir bakalım.

Bu konuda yazdığımız bir yazımızda şöyle demiştik:

"Kıbrıs'ta savaşlar çıkarıp Kıbrıslı Rumları ve Türkleri bu savaşlarda kitlesel olarak katletmek isteyenler; Rum köylerini, Türk köylerini topluca katledip soy kırımına kalkışan halk düşmanı, Hitler hayranı hayvanlar; Kıbrıs'ta Rum ve Türk emekçilerinin barış ve işbirliği içinde yaşamaları için mücadele eden yurtsever, demokrat ve komünistleri tek tek katleden, emperyalist ajanı, sözde milliyetçi serseriler, ve onların komutanları kontrgerillacı hainler; Londra'da ve tüm yurtdışında sizleri teşhir ve tecrit edecek bir komite oluşuyor. Kıbrıslı Rum ve Türk tüm yurtseverler sizin teşhir ve tecrit edilmeniz için birleşiyor. Katliamlar o kadar kolay olmayacak artık ve peşi kattiyyetle bırakılmayacak. Sadece tetiği çeken serseriler değil, tetiği çektiren hainler, bu insanlık düşmanları da tesbit edilecek ve tüm insanlık önünde mahkemeye çekilip hak ettiği cezayı alacak.

Kıbrıs bir kan gölü değil, barış ve insanlık cenneti olacak.

Biz bunları demek istiyoruz. Komiteye katılmış ve katılacak olan örgüt ve kişiler ne diyecekler ileride göreceğiz.

HER ŞEY ANTİ-EMPERYALİST CEPHE İÇİN!"

Bu arada komitenin kurulmasına önyak olan ve komitede en aktif olarak çalışan YKP'li arkadaşlar bu komitenin geçici bir çalışma olmamasını, sürekli bir komiteye dönüştürülmesini doğru bir öneri olarak sunmuşlardır. Bu çerçevede biz kendilerine komitenin nasıl bir temel ilkeler çerçevesinde çalışabileceği üzerine bir taslak öneri hazırlayıp sunduk.

Gelgelelim ne bu önerileri tartışmak, ne de komiteyi sürekli kılmak ve böylece tüm Kıbrıslı yurtsever örgüt ve kişileri kapsayacak şekilde genişletmek mümkün olmadı.

Böyle giderse seneye tekrar bir toplantı yapıp komitenin çalışmadığı üzerine ahlânıp sızlanılacak, ve yine K.Adalı için acele tarafından anma geceleri düzenlenecek. Halbuki komitenin esas amacı yeni katliamları imkansız kılmak olmalıdır. K.Adalı böyle anılmalıdır. Onu katledenlere dünya dar edilmelidir. Yeni katliamlar önlenmelidir. Yeni katliamların siyasi olarak tuzluya patlayacağı tüm katliamlara kavratılmalıdır.

Bunun için Kutlu Adalı komitesi İngiltere'de kurulmalı, saflarına katliamlara karşı olan tüm Kıbrıslı Rum ve Türk yurtseverleri toplamalı ve onların etrafına İngiltere, Türkiye ve Yunanistan'ın katliamlar karşıtı güçleri toparlanmalıdır. Bu komite, Kıbrıs'taki tüm katliamcı siyasi, askeri ve sivil güçleri tesbit ve teşhir etmeli bu güçlerin yakalarına yapışılacağını onlara ispatlanmalıdır.

Böyle olmadı... Öldürülen sadece K.Adalı değil, yurtseverlerin öldürülmesine son vermekle, yurtseverleri

öldürenlerden hesap sormakla yükümlü olması gereken Kutlu Adalı Komitesi de öldürülmüşe benzer.

Siyasette ettiği lafın üstüne gitmeyenlerin lafına bir kanılır, iki kanılır. Üçüncüsünde kimse kanmaz öylesi kişi ve örgütlerin laflarına. YKP'li arkadaşlar akıllarını başlarına almalıdırlar.

Birlikte çalışmanın bir diğer örneği de Birleşik Cephe çalışmasıdır.

YKP'li arkadaşlar inisiyatif takınmakta ve aktif çabada hakikaten çok iyiler. Bu konuda da öyle davrandılar. Birleşik Cephe (Yurtsever Cephe vs.) kurulması için çağrıda bulundular. CTP'li arkadaşlar büyük işlerin adamları oldukları için böylesi bir çalışmaya yan çizince YKP'li, Londra Kıbrıslı Devrimciler Örgütü'nden ve KSG Londra Bürosu'ndan arkadaşlar toplanıp Birleşik Cephe kurmak için çalışmayı başlattılar. Bu amaçla yapılan ilk toplantıda alınan kararların bazıları şunlardır:

Bu toplantıda Kıbrıs'ın sorunlarını doğru bir şekilde değerlendirmek ve bu sorunlara doğru çözümler önermek için ciddi ve bilimsel bir çalışma yapılması gerektiği, bunun için tarafların sürekli ve düzenli olarak tartışmasının düzenlenmesi gerektiği, bu tartışmalar dışında geniş kitleyle yapılan toplantıda alınan kararlar ışığında daha geniş kesimlerin de katılacağı toplantının hazırlıklarının da yapılması ve CTP türü, Birleşik Cephe çalışmalarına katılmayı red eden örgütleri tavır takınmaya zorlamak için tek tek konularda kampanyaları başlatılması, bunlar için öneriler hazırlaması ve mesela K.Adalı Komitesi çalışmasının da bunlardan biri olduğu ve sürdürülmesi gerektiği tespit edilmişti.

Biz bu çerçevede yapılan ilk toplantıya önerilerimizi

katılımcılar Birleşik Cephe üzerinde tartışmaya sırt çevirdiler. Bu işin başını da Londra Kıbrıslı Devrimciler Örgütü'nden arkadaşlar çektiler. Şu kötü ünlü "minimum ortak yan"ın tartışılması üzerinde ısrar ettiler. Alınan kararlar çöplüğe gitti. Ama o da kabul. Ne de olsa birlikte çalışmak kolay iş değildir. Bu "minimum ortak yanlar"ın tartışılacağı bir toplantı tespit edildi ve bugün bugündür o toplantıyı bekliyoruz.

Geline oyna demişler yerim dar demiş...

Biz bu arkadaşlara CTP türü büyüğe oynayan ve burjuva koalisyonlara girmekte bir sorun görmeyen iyice sağa kaymış örgüt ve partilere ister minimum ister maksimum, ortak bir platform önermenin pek bir işe yaramayacağını, bunların sürekli olarak yurtsever bir siyasi tavır takınmaktan kaçınmanın yollarını bulacaklarını belirttik. Bu tür örgütleri tek tek konularda siyasi bir tavır takınmaya zorlamak gerektiğini anlattık. Anlaşılan odur ki biz bu değerlendirmeyi bu arkadaşlara bağıntılı olarak da yapmamıştık. Bu arkadaşlarla da Kıbrıs'ın bağımsızlığı için mücadele eden bir ortaklık örgütü kurmak en azından şu sıralar pek mümkün görünmüyor.

Siyasette ettiği lafın üstüne gitmeyenlerin lafına bir kanılır, iki kanılır. Üçüncüsünde kimse kanmaz öylesi kişi ve örgütlerin laflarına. YKP'li ve LKDÖ'ünden arkadaşlar akıllarını başlarına almalıdırlar.

Kıbrıs'ın bağımsızlığını kazanmak için birlikte çalışmak şarttır. Bu birlikteliğe şu veya bu bahanelerle zarar veren, Kıbrıs'ın bağımsızlığı diye bir davaları varsa o davalara zarar vermektedirler.

Her kişi, grup ve parti kendi siyasetini savunur. Biz de öyle yaparız. Bizim siyasetimizin temel taşlarından birisi tüm yurtseverlerle birlikte çalışmaktır. Biz bu siyaseti çocuk oyuncu gibi ele alanlardan değiliz. Bu siyaseti çocuk oyuncu gibi ele alıp binbir türlü bahanelerle bu siyasete çomak sokanlar da bir siyaset uygulamaktadırlar. Bizim kendi siyasetimizi savunmamızı önlemeye çalışan bir siyaset.

Daha çok beklersiniz. Tilkinin dönüp dolaşacağı yer kırkçü dükkandır.

Kıbrıs'ta gerefli bir siyaset yapmak isteyen her kişinin varacağı sonuç Birleşik Cephe siyaseti olacaktır.

Bu siyaseti tutarlı olarak savunan ve sürdürenler de bu cephenin önderi olacaklardır.

HER ŞEY ANTİ-EMPERYALİST CEPHE İÇİN!

ANKA KUŞU
A.SAVAŞ

KIBRIS SORUNU'NDA
SAĞ VE SOL SAPMA

3

KIBRIS SORUNUNDA SOL SAPMA

Geçen sayımızda, ana hatlarıyla da olsa, Kıbrıs sorununda sağ sapma üzerinde durmuştuk.

Kolayca kavranabileceği gibi, sağ sapmanın son tahlilde varacağı yer emperyalizme teslimiyettir.

Sağ sapmanın zıddı gibi algılsa bile Kıbrıs sorununda sol sapmanın son tahlilde varacağı nokta da farklı değildir; **emperyalizme teslimiyet. Tüm "sol" görünümü altında onlar da emperyalizme hizmet noktasına gelip dayanıyorlar.**

Geçen sayımızda sağ sapmacılar için söylediğimiz üç nokta, sol sapmacılarımız için de aynen geçerlidir.

Onlar da...

"1. Çağımızda burjuva sınıfın ulusal sorunları kesin olarak çözmeye yetenekli bir sınıf olmadığını kavrayamamışlardır.

Onlar emperyalistlerin doğası gereği ulusal sorunları üretmeden, bu sorunlardan yararlanıp uluslararası proletaryanın birleşme ve birlikte mücadelesini engellemeden ve hatta bu uğurda sürekli olarak ulusları birbirine düşürüp savaştırmadan yaşayamayacağını anlamıyorlar.

Onlar, lafta sosyalist olduklarını iddia ederlerken; pratikte ve özellikle de ulusal sorunun çözümünde emperyalist devlet ve kurumlardan medet umarlar.

2. Dolayısı ile bu akımlar, ulusal sorun ile sınıfsal sorun: yani sosyalizm için mücadele sorunu arasına kalın bir 'Çin Seddi' çekerler..." (KSG, sayı 24)

İşte bu sol sapmacılardan bir örnek:

"...biz diyoruz ki daha düne kadar Kıbrıs'ta bir Ulusal Sorun vardı. Bu sorun Kıbrıs Türk Halkının isteği doğrultusunda çözümlenmiştir." (Geçmişte kendilerine "Leninist Troçkistler" diyerek bir iki bülten çıkaran ama her nedense son yıllarda bültenlerini imzasız çıkarmayı tercih eden arkadaşların "ULUSAL SORUN KKTC VE ENTEGRASYON" isimli broşürlerinden, sayfa 2)

Görüleceği gibi Kıbrıs'ta ulusal soru 1974'te hem de Kıbrıs Türk halkının isteği doğrultusunda çözümlenmiş (!) Üstelik Türk ordusu sayesinde... Bakın daha neler diyorlar, solcu dostlarımız:

"1974'te ulusal sorun çözülmüştür. Ulusal Sorunda Leninist anlayış, burjuvazinin kendi sınıf çıkarları doğrultusunda, işçi ve emekçilerin ayrılma isteği ise kendi çıkarları doğrultusunda ve toplumsal hoşnutsuzlukların çözümü yönünde olduğu öncülüne dayanır. 1974'te Ulusal Sorunun, Kıbrıs Türk Toplumunu veya Halkın gerçek iradesi ve kimliğini yansıtan özgül bir biçimde, yani Türkiye'nin müdahalesiyle çözümlenmiş olmasıyla bu konudaki Leninist öncüllerden biri daha gerçekleşmiş; sosyal diyalektik ve politik düşüncenin önü açılmıştır." (aynı yerden)

Ulusal sorun da çözüldüğüne göre ne yapmalı? "Leninist" Troçkistler'e göre derhal sosyalist devrim yapmalı. Olmuyor ama...

Ulusal sorun demeseler bile sosyalist bir devrimin önünde engeller olduğunun farkındalar. Kıbrıs sorunu dedikleri (sanki ulusal sorunun ta kendisi değilmiş gibi...) bu engel aşılmadan, hesaba katılmadan sosyalizme ulaşmanın mümkün olmadığını teorik olarak kavramasalar da pratik onlara dayatıyor bunu.

Ne olacak şimdi ?

Formül hazır: **Türkiye'ye entegrasyon.**

Bu entegrasyon politikasının emperyalist politikanın ta kendisi olduğunu nereden bilsinler ?

Tıpkı sağ sapmacılar gibi sol sapmacılarımız da çaresiz...

"İnsan, kendi halkına (ve işçi sınıfına) güvenini yitirmeye görsün bir kere" entegrasyondan başka çaresi kalmaz; ha AB emperyalizmine entegrasyon, ha Türkiye emperyalizmine. Son çözümlemede emperyalist sisteme entegrasyonda birleşiyorlar.

ABD Tarafından Yönlendirilen ve Kamuoyundan Gizlenen İki Toplumlu Projeleri Açıkıyoruz

ABD Lefkoşa Büyükelçisi Kenneth Brill:
"İki toplumlu temaslara katılanlar, geleceğin kahramanları olacak."

4 yıldan beri ABD'nin Lefkoşa Büyükelçiliği'nin gözetiminde yürütülmekte olan iki toplumlu çalışmalardan "Uyuşmazlıkların Çözümü" (Conflict Resolution=CR) etkinlikleri, 27 Aralık 1997'de Kıbrıs Türk liderliğinin, Lüksemburg Kararı'na tepki olarak iki taraf arasındaki geçişleri askıya alması üzerine durduruldu. Biz, bu vesileyle CR etkinliklerinde neler yapıldığına ilişkin bazı bilgiler derledik. Aşağıda okuyucularımıza sunuyoruz:

ABD emperyalizminin askeri ve sivil uygulayıcılarının, ilk defa 1952 yılında Carnegie Corporation adlı kuruluşun finansmanı ve Sosyal Bilimler Araştırma Konseyi tarafından, askerler ile sivillerin ilişkilerini incelemek amacıyla oluşturduğu Conflict Resolution (Uyuşmazlıkların Çözümü) Komitesi, 1956 yılında Ulusal Güvenlik Politikasını Araştırma Komitesi adını almış ve 1959'dan beri de "Uyuşmazlıkların Çözümü üzerine Araştırma Merkezi" adı altında çalışmaktadır.

1971 yılından beri Kıbrıs sorununa ilgi gösterip çeşitli araştırmalar yapan ABD'li uzmanlar, 1985 yılında Prof. Doob ile başlattıkları iki toplumlu inceleme gruplarını, 1993 yılından beri her iki toplumdaki seçtikleri kişilerle genişletmişler ve Kıbrıs sorununa ABD emperyalizminin çıkarları doğrultusunda bir çözüm bulma çabalarını ileri götürmüşlerdir. Her toplantı ile ilgili olarak ABD Dışişleri Bakanlığına rapor gönderen uzmanlar, oluşturdukları projelerle, son çözümlemede adadaki Rum ve Türk toplumlarının yararına olacak bir uzlaşmayı değil, uyuşmazlığın kendi çıkarlarını koruyacak bir şekilde çözülmesini hedeflemektedirler.

"Uyuşmazlıkların Çözümü" çalışmalarına katılan gerek Kıbrıslı Rum ve gerekse Kıbrıslı Türklerin seçiminde özel bir özen gösterilmesi dikkatleri çekmektedir. Anti-emperyalist olarak bilinen ve ilerici harekette yer alan kişiler, bu çalışmalardan uzak tutulurken, her iki taraftaki resmi ideolojinin gizli-açık destekçileri el üzerinde tutularak, maaşlı eğitmen ve çalıştırıcı yapılmaktadır. Bol dış seyahat, yemeli-içmeli karşılıklı ziyaretler ve piknikler, Lefkoşa'daki Ledra Palas Otelinde bahçesinde özel olarak bu tür çalışmalar için inşa edilen binaya gitmek için sürekli geçiş izni bu kolaylıklardan bazılarıdır.

ABD'nin her yıl Kıbrıs için ayırdığı 15 milyon dolarlık yardımın büyük bir kısmının, iki toplumlu Conflict Resolution projeleri ve bunların hayata geçirilmesi için harcanması da dikkat çekicidir. Örneğin CIA'nın ABD'deki bürolarının denetiminde çalışacak ve Internet üzerinden yürütülecek olan "Barış için Teknoloji" projesi için 100,000 KL taraflara verilmiş bulunuyor. Aylık Kıbrıslı dergisi, konu ile ilgili gizli belgeleri ele geçirip, "Barış için teknoloji adı altında CIA ile sürekli temas hattı" başlığı altında Ekim 1997 tarihli 26. sayısında kamuoyunun bilgisine getirdi.

Kıbrıslı ilerici güçler, ABD emperyalizminin gizli-kapalı biçimde yürüttüğü bu tür çalışmaları yakından izleyip, kamuoyunu bilgilendirmekte kararlıdır.

(Conflict Resolution konusu ile ilgili daha geniş bilgi için, Sosyalist Gözlem dergisinin Ocak 1994 (Sayı:7) tarihli sayısında yeralan A.An'ın "Uyuşmazlıkların çözümü mü? Sürdürülmesi mi?" başlıklı yazısına bakılabilir.)

İki toplumlu Etkinlikleri Yönlendirme Komitesi ve Amerikan-Kıbrıs Fulbright Komisyonu'nun işbirliği ile Çalıştırıcılar Grubu tarafından örgütlenen İki toplumlu Projeler:

(28 Şubat 1996'da derlenmiştir)

1. Genç ve öncü işadamları (32 üye)

Proje yöneticileri: Derviş Besimler, Marios Mihailidis, Mustafa Damdelen, Haris Anastasiu

Tanımlama: Bu proje, Ocak 1995'de Kıbrıs Fulbright

Komisyonuna yapılan bir öneriden kaynaklanmaktadır. Her toplum içinde üçer günlük workshop (atölye) çalışması yapmak için finansman sağlanmıştır. Mart, Nisan ve Temmuz 1995'de yapılan workshop'larda iki toplumdaki işadamlarının işbirliği önünde duran engellerin kaldırılması için "Interactive management methodology" denen yöntem kullanılmıştır. Karşılıklı ziyaretler yapılmıştır. Grup, Ekim 1995'de Avrupa Birliği'nden finansman sağlayarak Brüksel'de bir hafta süre ile Kıbrıs'ın AB'ye girmesi olanaklarını araştırmışlardır. Halen çalışmalarını sürdürmekte olan grup, ortak bazı projeler hazırlayarak Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk işadamlarının ilişkilerinin geleceğini araştırmaktadır.

2. Federasyon ve AB Çalışma Grubu (30 üye)

Proje yöneticileri: Mustafa Damdelen ve Marios Mihailidis

Tanımlama: Çalıştırıcılar tarafından 1994-95 yıllarında yapılan toplantılar sırasında geliştirilen bu fikir, Haziran 1995'de düzenlenen "Agora/Bazar" sırasında gerçekleştirilmiştir. O zamandan beri her 2-3 haftada bir Ledra Palas'ta toplanmaktadır. Sadece Ocak-Şubat döneminde Kıbrıslı Türk katılımcılara izin alınmadığı için toplanılmamıştır. Grup, olası AB üyeliğinin getireceği avantajlar ve dezavantajları tartışmış ve federasyon'un farklı modellerini incelemiştir. AB Büyükelçisi de dahil olmak üzere birçok konuşmacı bu gruba konferans vermiştir. Sonunda grup, ortak projeler için bazı fikirler üretmiştir. Bu konular üzerinde gelecekte toplantılar yapılması planlanmıştır.

3. "Öteki tarafa mektup" projesi (8 üye)

Proje yöneticileri: Mehmet Kansu, Nikos Anastasiu, Sevgül Uludağ

Tanımlama: Bu grup da "Agora/Bazar" sırasında oluşturulmuş olup, her iki toplumun basın organlarında karşı tarafa ilgili sosyal ve kültürel konularda makaleler yanında, şiir ve kısa öykülerin de yayımlanmasını amaçlamaktadır. Her iki taraftan yazarlara ait bazı makaleler halen her iki dile çevrilmiş olup yayımlanmaya hazır durumdadırlar. Rumca ve Türkçe gazeteler bu yazıları yayımlama sözü vermişlerdir, ama grup önce bazı zorluklarla karşılaşmışsa da, halen Ledra Palas'ta düzenli olarak toplanmakta olup, yaz boyunca çalışmalarını sürdürmeyi ummaktadır. Türkçeden Rumcaya çeviri için eleman gereksinimi vardır.

4. Eğitimcilerin Conflict Resolution (Uyuşmazlıkların Çözümü) workshop'u (25 üye)

Proje yöneticileri: Nikos Anastasiu, Hasibe Şahoğlu, Maria Hacıpavlu-Triyorgis, Mustafa Anlar

Tanımlama: Bu grubu oluşturma fikri de Çalıştırıcılar tarafından öne sürülmüş ve Haziran 1995'deki "Agora/Bazar" da gerçekleştirilmiştir. Ekim 1995'de yapılan ilk workshop, AID/AMIDEAST tarafından finanse edilmiş olup Kıbrıs Konsorsiyumu tarafından düzenlenmiştir. İlk önce grupta üç günlük bir CR çalışması yapılmış, daha sonra 6-7 defa ek workshop'lar düzenlenerek, Çalıştırıcılar grubunun üyelerinden yardım gören, yukarıda adları yazılı proje yöneticileri tarafından gerçekleştirilmiştir. En son toplantı 17 Şubat 1996'da yapılmış olup, her iki toplumdan eğitimcilerin ortak projeler geliştirmesi üzerinde yoğunlaşmıştır. Her iki toplumdaki genç insanların birbirine mektup yazmaya başlaması ve her iki taraftaki eğitim sistemlerini tartışmaları için planlar geliştirilmektedir.

5. Yurttaşların Conflict Resolution Workshop'u (20 üye)

Proje yöneticileri: Kati Ekonomidu, Neşe Yaşın, Kostas Şamas

Tanımlama: Kıbrıs Konsorsiyumu tarafından düzenlenen ve AID/AMIDEAST tarafından finanse edilmiş olan Ekim 1995 toplantısı sırasında kurulan bu grup, Çalıştırıcılar grubu tarafından önce 3 günlük bir CR çalışmasına tabi tutulmuştur. Daha sonra 6-7 defa yukarıda adı yazılı proje yöneticileri ile ek çalışmalar yapan üyeler, Kıbrıs sorununun çeşitli yönlerini (öteki toplumu algılamak, tarihin yorumlanması vb) tartışırken katılımcılara yardımcı olmak üzere

kullanılacak CR ilkelerini öğrenip, bu konuda alıştırma yapma konularında yoğunlaşmışlardır. Haziran ayı içinde hem kuzeydeki, hem de güneydeki akademik kuruluşlarda toplantılar hazırlamak üzere Ledra Palas'ta görüşmeler planlanmıştır.

6. Kıbrıs Türk "Kadın Platformu" (30 üye)

Proje yöneticileri: Sevgül Uludağ ve Neşe Yaşın

Tanımlama: Bir kadın grubu oluşturmaya yönelik ilk planlar, 1994-95 yıllarındaki çalışmalar süresince Çalıştırıcılar tarafından geliştirilen "Seçeneklerin Görünümü" başlıklı proje önerisinin bir parçası olarak ortaya konmuş olup, Çalıştırıcı grup tarafından düzenlenen ve Haziran 1995'de yer alan "Agora/Bazar" sırasında başlatılmıştır. Ama grubun hemen bütün üyeleri Kıbrıslı Türk olduğundan daha çok Kıbrıs Türk kesiminde ilerleme kaydetmiştir. Beş Kıbrıslı Türk kadın örgütünün katıldığı bir "Kadın Platformu" oluşturulmuştur. 27 kişinin katıldığı ve 16-18 Şubat 1996 tarihleri arasında üç gün süren bir workshop'da cinsiyet analizi ve iletişim yetenekleri konuları tartışılmıştır. Grup, iki yıla ilişkin bir çalışma programı önermiş ve Kıbrıslı Rum kadınlarla buluşmak için isteklilik göstermiştir. Proje yöneticileri, workshop'a katılan kadınlar arasında iletişimi sağlamak için aylık bir bülten yayımlamağa başlamışlardır.

7. Larnaka Amerikan Akademisi'ndeki "Barış için Kıbrıs Gençliği" (100 üye)

Proje yöneticileri: Nikos Anastasiu ve Amerikan Akademisi'nden meslektaşları

Tanımlama: Ekim 1995'de Eğitimciler ile yapılan workshop'tan sonra Nikos Anastasiu, buraya katılan Amerikan Akademisi'nden bazı meslektaşları ile birlikte okulda yeni bir öğrenci örgütü oluşturulmasına yardımcı olmuştur. "Barış için Kıbrıs Gençliği" adı verilen bu örgütün amacı, öğrencilerin aile, okul ve toplum içinde olduğu gibi Kıbrıs'taki ırksal ve etnik çatışmaların nedeni üzerine bilinçlenmelerini sağlamaktır. Kuzeydeki bir okulda benzeri bir kulübün kurulacağı ve iki öğrenci grubu arasında buluşmalar, workshop'lar ve diğer alış-verişlerin olacağı ümit edilmektedir.

Aşağıdaki projeler de planlama ve oluşturulmanın son aşamalarında ve yakın bir gelecekte başlatılmaları öngörülmüştür:

8. Gençlik Liderleri Workshop'u (30 üye)

Proje yöneticileri: Fatma Azgın ve Kostis Kiranidis

Tanımlama: Bu projede yer alanlar da Haziran 1995'de yapılan "Agora/Bazar" da saptanmıştır. Fulbright Komisyonu parasal desteği sağlamış olup, genç ve öncü işadamları projesindeki model izlenerek, gençlik liderleriyle bir dizi workshop gerçekleştirilmiştir. Önümüzdeki 10 yıl içinde Kıbrıs'taki genç insanların karşı karşıya kalacakları önemli sorunları belirlemek için her iki toplumda Interactive Management methodology yöntemi kullanılarak 3 gün süren bir workshop düzenlenecektir. Bir dizi iki toplumlu toplantıda da katılanların fikir ve ürün değiş-tokuşu yapmaları sağlanacaktır. Çalıştırıcı grubundan seçilecek kişiler, bu çalışmayı yürütecektir.

9. İki toplumlu Kadınlar Grubu (25 üye)

Proje yöneticileri: Sevgül Uludağ ve Maria Hacı-triyorgis

Tanımlama: Yukarıda tanımlanan ve Kıbrıslı Türk kadınlar için düzenlenen cinsiyet konularındaki workshop'un başarısı üzerine, Çalıştırıcılar grubu, 3 gün sürecek kadınlar için iki toplumlu bir workshop örgütleyecek ve burada Interactive Management methodology kullanılacaktır. Workshop, Kıbrıs adasında acı ve eziyet çekme konularına katkıda bulunan etkenleri tanımlama üzerinde yoğunlaşacaktır. Kıbrıslı Rumlar, halen devam etmekte olan American Center'in iki toplumlu kadınlar grubuna katılanlardan, Kıbrıslı Türk katılımcılar da Kadın Platformu'ndaki kişilerden seçilecektir. Katılımcılar fikirler üretecek ve bu fikirler arasındaki ilişkileri gösteren bir yapılandırma geliştirilecektir. Halen

(DEVAMI 15. SAYFADA)

ABD Tarafından Yönlendirilen ve Kamuoyundan Gizlenen İki Toplumlu Projeleri Açıklyoruz

(14. SAYFADAN DEVAM)

çekilen acı ve eziyetlerden rahatlamak için atılması gereken adımlar üzerinde yoğunlaşarak, ek workshoplar düzenlenebilecektir.

10. Internet Projesi

Proje yöneticileri: Yannis Lauris ve Eleftherios Neoptolemu

Tanımlama: Kıbrıs'taki bütün iki toplumlu projeleri tanımlayıp son durumları hakkında bilgi verecek olan World Wide Web'de iki toplumlu bir Home Page açılması için planların geliştirilmesi sürdürülmektedir. Proje yöneticileri yerel bir hizmet sunucu üzerinden, Home Page için gerekli yeri sağlamak için tartışmalarını başlatmış bulunmaktadır.

Aşağıdaki projeler Çalıştırıcılar tarafından 1995 sonbaharı içinde sonuçlandırılmış olup, 1996 yılı içinde ek çalışmalara yönelinmiştir:

11. İki toplumlu Konser ve Kültürel Gece

Proje yöneticileri: Argiro Efthimu ve Neşe Yaşın

Tanımlama: İki toplumlu kültürel etkinlikleri teşvik etmek için bir proje grubu oluşturulduğu zaman, yani Haziran 1995'deki "Agora/Bazar" sırasında büyük bir ilgi uyandıran bu proje, Çalıştırıcılar'ın "Seçeneklerin Görünümü" listesinde yer alan projelerden bir tanesidir. Böylece ilk etkinlik, Kasım 1995'de Ledra Palas'ta yapılmış ve yaklaşık 300 kişi katılmıştır. Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk müzik grupları konser vermişlerdir.

12. İsrail'deki Uluslararası Örgütsel Kalkınma Konferansı'ndaki takdim

Proje yöneticileri: Marios Mihailidis, Eleni Eleftheria, Hüseyin Gürşan

Tanımlama: Uluslararası Örgütsel Kalkınma Derneği'nin yıllık konferansının önde gelen örgütleyicisi olan Dov Hadari, Çalıştırıcılardan birini davet ederek, Kıbrıs'ta 1994-95 yıllarında Çalıştırıcılar grubu ile yapılan Interactive Management çalışması hakkında konferansa bir takdimde bulunmasını istemiştir. Çalıştırıcıların yaptıklarını anlatmak için bize iki saatlik bir süre verilmiştir. Grubun iki üyesi Ekim 1995'de Eliat'a gitmiş ve orada başarılı bir takdimde bulunarak, katılımcıların Kıbrıs'ta yapılan iş hakkında daha fazla bilgi edinmeleri için büyük bir ilgi uyandırmıştır.

13. Beijing'deki Uluslararası Kadın Konferansı'ndaki takdim

Proje yöneticileri: Maria Hacipavlu-Triyorgis, Fatma Azgın, Sevgül Uludağ, Kati Ekonomidu, Argiro Efthimu, Gül Öztekin

Tanımlama: Bu kadınlar grubu, Eylül 1995'de Beijing'deki Uluslararası Kadın Konferansı'na katılmak için UNDP'den mali yardım aldı. Kıbrıs'taki conflict resolution çalışmaları hakkında NGO forumunda bir takdim yaptılar. Katılanlar, yapılan takdimi iyi karşıladılar ve burada yapılan işler hakkında daha fazla bilgi edinmek için büyük bir ilgi gösterdiler.

14. Roma'da yapılan "YES for Europe" için Interactive Management Workshop'u

Proje yöneticileri: Harris Anastasiu ve Marios Mihailidis

Tanımlama: Çalıştırıcılar grubundan iki Kıbrıslı Rum

üye, Ekim 1995'de YES for Europe için bir Interactive Management workshop'u hazırlamak üzere, önde gelen bir Fulbright bilim adamına yardımcı oldular. Bu workshop'u yönetmek için yapılan davet, genç ve öncü işadamları grubunun bir üyesinin YES for Europe örgütünün yürütme kurulunu, politika belirleme grubunun, Avrupa'da iş koşullarını düzenleyen AB kurallarının "basitleştirilmesi" konusunu inceleyecek olan yakındaki bir toplantısında IM metodunu kullanması için ikna etmesi üzerine gerçekleşmiştir. Böylece iki çalıştırıcının, Kıbrıs dışında belirli bir workshop'un yapılmasını kolaylaştırmada doğrudan deneyim elde etmesi sağlanmıştır. Benzeri çalışmaların Kıbrıs dışında yapılmasına yardımcı olmak için, iki toplumlu grupların gelecekte oluşturulabileceği ümit edilmektedir.

15. İki toplumlu Kadın Grubu

Proje yöneticileri: Maria Hacipavlu-Triyorgis, Sevgül Uludağ, Gül Öztekin

Tanımlama: Kıbrıs'taki acı ve eziyet çekmelerin kadın bakış açısından değerlendirilmesi.

PROJE ÖNERİLERİ:

I. İki toplumlu Destek Merkezi

1. İki toplumlu projelere katılan bütün kişilerin özgürce yararlanabileceği ve ara bölgede yer alacak sürekli ve güvenli bir yerin oluşturulması
2. Conflict resolution ve sorunları çözme konularında eğitim ve araştırma yapacak iki toplumlu bir merkezin oluşturulması

II. Yönlendirici Gruba Destek

1. İki toplumlu Yönlendirici Grup için AB merkezine yapılacak bir haftalık ziyaretin finanse edilmesi
2. İki toplumlu Yönlendirici Grup için BM merkezine yapılacak bir haftalık ziyaretin finanse edilmesi
3. İki toplumlu Yönlendirici Grubu üyeleri için bir haftalık workshop ve/veya eğitimin finanse edilmesi
4. İki toplumlu grupların bilgisayar kolaylıkları ve elektronik posta ile cihazlandırılması
5. Uluslararası conflict resolution grupları ve barış yapımcıları ile temasların kurulması

III. Barış için Conflict Resolution Eğitimi

1. Çeşitli gruplar için (örneğin eğitimciler, iş adamları, siyasal liderler, gazeteciler vd) conflict resolution dalında 45 workshop'un örgütlenmesi

IV. Barış için Teknoloji

1. İki toplumlu bir Radyo İstasyonu'nun kurulması (BRS)
2. İki toplumlu TV Stüdyosu (BTVS)
3. Çocuklara Rumca ve Türkçe öğretmek için Bilgisayarlı Dil Merkezleri oluşturmak (BLC)
4. İki toplumlu içeriğe sahip Haber grupları, Bilgi Tabanları, FTP Server'leri ve Web sayfaları ile İki toplumlu Internet Nodülleri oluşturmak (BIN)
5. Çocukları Türkçe ve Rumca dilleri veya barış kavramları ile "oynamaya" teşvik edecek yazılım programı paketlerini geliştirmek ve onlara sunmak (ESP)

V. Barış için Eğitim

1. Yayınevi
2. İki toplumlu bir derginin yayını

Kavramlar Ve Seçim Hazırlıkları (6. sayfadan devam)

aldatılmaya maruz kalırız.

Kapitalizmin kokuşmuşluğunun ve barbarlığının çok daha bariz, sosyalizme saygınlığının ise artmakta olduğu bir dönemde, bir dizi burjuva partilerin sosyalist olarak ortaya çıkması ve kendi sınıf çıkarlarını korumak için harekete geçmesine şaşmamak gerekir... İngiltere ve Fransa'da CTP gibi partiler (Britanya İşçi Partisi ve Fransa Sosyalist Partisi) bu şekilde seçimleri kazandı. Hükümetteki bu partiler, işçi ve emekçilerin haklarını kısıtlayarak emperyalist tekellerin karlarını artırıyor ve de emperyalist tekellerin bir numaralı koruyucusu oluyor. Örneğin, bu hükümetlerin Liverpool Liman işçilerinin haksız yere işten atılmasında ve Fransız kamyon işçilerinin eylemlerini bastırmada oynadıkları rol bunların ne kadar anti-sosyalist olduklarının kanıtıdır.

CTP liderliği, programını istediği şekilde sunmaya ne kadar özgürse, biz de ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK CEPHE HÜKÜMETİ programımıza sadık kalarak CTP liderliğinin işçi ve emekçileri sosyalizm lafları ile aldattığı her noktada teşhir etmede; işçileri ve emekçileri uyardıma özgürüz.

HERSEY ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK CEPHE HÜKÜMETİ İÇİN!

3. Türkiye ve Yunanistan da içinde Yakın Doğu ve Balkanlardan konuşmacıların katılacağı Barış Seminerleri düzenlemek

4. "Niyazi-Panikos" filminin bitirilmesi
5. Kıbrıs Peri Masallarının yayımlanması

VI. Barış için Kadınlar

1. Kadın El Sanatları Kooperatifi
2. Kadın Araştırmaları Merkezi
3. Kadın ve Uyuşmazlık
4. Kadın ve Avrupa
5. Beijing İzleme Grubu
6. Sanatta Kıbrıslı Kadın

VII. Barış için Sosyal Programlar

1. Avrupa dillerinde eğitim için İki toplumlu Dil Merkezi
2. Öteki tarafa mektuplar
3. "Yunan-Türk ilişkilerini iyileştirmek" üzerine Workshop
4. Lefkoşa çevresinde yer alacak bir maraton yarışı örgütlemek (atletik?)
5. İki toplumdan halkın karşılaştığı sosyal sorunları araştırarak İki toplumlu bir grubun oluşturulması
6. İki toplumdan halkın karşılaştığı psikolojik sorunları ve durumları araştırarak İki toplumlu bir grubun oluşturulması
7. Belirli kritik konularla derinliğine ilgilenecek olan ve İki toplumdan çalıştırıcılardan oluşacak araştırma grupları kurmak
8. Çocuk bakımevi
9. Eskiden karma olan köylerde yaşayanlarla buluşma

VIII. Barış için Kültürel Etkinlikler

1. İki toplumlu Kültür ve Araştırma Merkezi
2. Şiir Geceleri düzenlemek
3. İki toplumlu Sanat sergileri
4. İki toplumlu dans grubu oluşturmak
5. Pop/modern müzik yapacak olan İki toplumlu bir müzik grubu kurmak
6. İki toplumlu bir koro kurmak
7. İki toplumlu bir orkestra kurmak
8. Bölünmüş Kentlerin Şairleri
9. Hem yerel, hem de uluslararası seçkin sanatçıların katılacağı Barış Konserleri ve Şenlikleri düzenlemek
10. Tiyatro grupları ile çalışmalar yaparak, Kıbrıslı Rumlara ait bir oyunun Kıbrıs Türk tiyatrolarında sahnelenmesi ve Kıbrıslı Türklere ait bir oyunun Kıbrıs Rum tiyatrolarında sahnelenmesi
11. Oxford'da yapılan CR workshop'uyla ilgili bir tiyatro metni yazmak
12. Fotoğraf sergisi
13. Londra'da Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türklerin konser vermesi

IX. Diğer

1. İki toplumlu Dil Eğitimi için öneri
2. İki toplumlu Araba zevki ve Mühendislik Merkezi
3. İki toplumlu Yoga ve Transandantal Meditasyon Merkezi

Rauf Denktaş'ın yayımlamadığı "hatıralar"ından

E.Yüksel

Taksimci Kıbrıs Türk Liderliğinin "Geçici Merhale Planı"

Glaftos Kleridis'in önce Rumca ve sonra Mart 1989'da İngilizce olarak yayımladığı "Kıbrıs: İfadem" adlı anıların 1. cildinin ekler bölümünde Türkçe orijinalinin fotokopisi de verilen "Geçici Merhale Planı" (bak. s.466-472), Aralık 1963'de zamanın Kıbrıs Türk Cumhurbaşkanı Yardımcısı Dr. Fazıl Küçük'ün çelik kasasının Rum Güvenlik Kuvvetleri tarafından açılması üzerine ele geçirilmişti. BM'de yapılan Kıbrıs görüşmeleri sırasında zamanın Kıbrıs Dışişleri Bakanı Spiros Kipriyanu tarafından uluslararası kamuoyunun bilgisine getirilen, TMT tarafından hazırlanmış olan (büyük bir olasılıkla Rauf Denktaş'ın kaleminden çıkmıştır) ve Dr. Küçük'e verilen bu belgenin tam metnini, bir ibret belgesi olarak genç kuşakların bilgisine getiriyoruz:

"1. Zürih ve Londra anlaşmalarını "geçici bir merhale" olarak kabul ettik ve bunun için imzaladık. "Geçici bir merhale" değil de, "nihai bir hal çaresidir" denseydi, kabul etmez, Cemaatlar arası kavgayı bir müddet daha uzatır ve Birleşmiş Milletleri "olmaz, kabili tatbik değildir" dedikleri Taksim ile karşı karşıya bırakabilirdik.

"Geçici merhale" diye kabul ettiğimiz Zürih anlaşmasının meydana getirdiği Cumhuriyet idaresinde:

(a) Türkiye'nin Kıbrıs üzerindeki haklarını beynelmilel sahada tanıtmış olacak;

(b) Kazanılan zaman içinde daha iyi bir şekilde hazırlanarak, Rumların gaf ve yanlışlarından istifade edecek, gün gele onları anlaşmaları bozmakla itham ederek tam istiklalimize kavuşacaktır.

"Geçici Merhale" esnasında bütün hal ve hareketimiz yukarıda (a) ile (b) fıkralarında gösterilen ve bizce "nihai gaye" diye kabul edilen duruma doğru yöneltililecekti.

2. Zürih anlaşmalarını ve bu anlaşmaların meydana getirdiği Cumhuriyeti "nihai bir hal çaresi" diye kabul edemeyişimize sebepler şunlardı:

(a) Yedili üçlü bir nisbete dayanan bu idare, mevcut garantilere rağmen, bir Rum idaresidir. Bu idare altında zaten zayıf olan Türk bünyesi zamanla eritilmeğe mahkumdur.

(b) Türklerin "Kıbrıslılaştırma" yani Rumlarla azami teşriki mesai, Rumlara karşı baş kaldırmama, iyi geçinmek, müşkilat çıkarmamak için Rumların her türlü kaprislerini hoş karşılama şeklinde başlatılan "Birleşme" ameliyesine karşı Kıbrıs Türkünün milli bir davası kalmayacağı için, bu ameliyenin neticesi Kıbrıs Türklerinin ayrı bir cemaat olarak tasfiyesi demektir.

(c) Mali imkansızlıklar, maddi sıkıntılar "Ayrı Cemaat" statümüzü çok kısa bir zamanda sıfır derecesine indirecek mahiyettedir.

(d) Anlaşmalar, iki cemaatin birbirlerine karşı olan itimatsızlıkları, husumetler ve bir arada ancak "ayrı ve eşit cemaatlar" halinde yaşayabilecekleri prensiplerine dayanarak meydana gelmişti. Nihai bir hal çaresi olarak ele alındığında ayrı ve eşit cemaat prensibi en titiz bir şekilde devam ettirilip, itimatsızlık ve bazen de husumet havası yaratılmadıkça çökmeğe mahkumdurlar.

(e) İngiliz idaresinde 25 sene halka baş kaldırtmayan cemaat idarecilerinin gayesi "İngiliz hükümetine cemaati ezdirmemek için dama muti ve sadık, her şeye boyun eğen" bir cemaat yetiştirmekti. Şimdi de, anlaşmaları bir nihai hal çaresi olarak kabul edenler cemaati "Rumlara ilelebet ve her ne pahasına olursa olsun boyun eğmeğe; müşkilat çıkarmamağa" devam etmekte ve Cemaat davası diye bir dava kalmamaktadır. Cumhuriyet "nihai bir hal çaresi" ise bu telkinler karşısında Kıbrıs Türkünün evvela kendi cemaatına olan güveni, sonra da Türkiye'ye olan itimadı sarsılacak; işsizlik, kredisizlik gibi amillerin de yardımı ile hepsi de Rumların kucağına düşecektir.

Bu şartlar altında Zürih anlaşmasını "nihai bir çare" olarak kabul etmemiz Kıbrıs Türklüğüne adadan silinme mahkumiyetini elimizle giydirmemiz olurdu. Bunun içindir ki anlaşmalardan evvel o zamanki TC Hükümeti ile "bu

anlaşmaların geçici bir merhale olduğu; bu müddet zarfında azami ekonomik ve sair yardımın bize yapılacağı ve nihai gayemizin tahakkuku için "Ayrı Cemaat" davamızı milli bir dava halinde idame ettireceğimiz hakkında mutabakata varılmıştı."

Şayanı şükrandır ki İnkılap hükümetimizin Sayın Devlet Reisi Gürsel Paşa ile yaptığımız ilk temaslarda da "ayrı prensipler üzerinde mutabakata varılmış ve anlaşmaların bizim ve Türkiye için bir merhaleden başka birşey olmadığı hususu en kat'i bir şekilde belirtilmişti."

4. Bu anlaşmaları ve kurulan Cumhuriyeti Kıbrıs Türklerinin bir merhale olarak kabul edilmesine ve gözlerini açık tutarak gaflet uykusuna dalmamasına büyük bir sebep vardır; bu da, Kıbrıs Rumlarının top yekün olarak Cumhuriyet idaresini geçici bir merhale olarak kabul etmiş olmalarıdır. İlk günden bütün gayretlerini bu anlaşmaları çöktürmek yoluna yönelmişlerdir.

(a) Gazeteleri, resmi ve gayri resmi sözcüleri ile anlaşmaların geçici olduğunu; bu anlaşmaların hiçbir hür insan tarafından kabul edilemeyecek ve kendilerine zor ile kabul ettirilen anlaşmalar olduğunu yaymaktadırlar. Adaya gelen ecnebi muhabirler bu propagandayı bir hap gibi yutmakta ve "Türklerin suni bir şekilde elde ettikleri haklarından vazgeçmeleri" icap ettiği fikri kök salmaktadır.

(b) Rumlar (sağcı ve solcu olarak) görülmemiş bir sür'atle silahlanmaktadır.

(c) Polis Teşkilatı, Gümrükler, İdari mekanizma Türklerle nefes aldırılmayacak bir şekilde tertip edilmektedir.

(d) Zürih anlaşmaları altında Türklerle verilen hakların hemen hemen hiçbirisi teslim edilmiş değildir. Rumlar, bir geciktirme siyaseti ile Türkleri yıpratmak, yormak,

birleştirmek için elden gelen gayreti sarfetmeğe başlamışlardır. "Muhallif" geçinen Ahmet Muzaffer Gürkan ve Ayhan Hikmet Beyler ecnebi muhabirlere belediyelerin birleşmesi icap ettiği ve Denktaş ile Doktor Küçük'ün ayrı belediye istemesine sebebini "Taksim" tezinin devam ettirildiği hakkında beyanat vermektedirler;

Ayrı belediye davasının bir dava olarak ele alınıp alınmayacağı hakkında kat'i direktif rica ederiz. Maddi sebeplere dayanarak belediyelerin birleştirilmesi yoluna gidilmesi "ayrı cemaat statümüzün" istinad ettiği sağlam bir zemini çöktürmek olacaktır kanaatindeyiz.

(ii) %70:30 mevzu'unda karşılaştığımız müşkilat malumunuzdur. Bu nisbetin tatbiki için konulan beş aylık müddetin ikibuçuk ayı geçmiştir. Rumların bu işi beş ay zarfında bitirmek niyetleri yoktur. Makarios ile Dr.Küçük arasında anlaşılan "tatbik usulü ve tatbik cedveli" Amme Hizmetleri Komisyonu Rum azaları tarafından sepete atılmak üzeredir. Makarios da "bu anlaşmaları bağlayıcı bir hükmü olmadığını" söyleyecek kadar ileri gitmiştir.

5'inci ay sonunda %70:30 nisbeti tatbik edilmeyince Türk cemaati ne yapacaktır? Anayasa Mahkemesine müracaat ederek beş sene daha uğraşacak mıdır? Yoksa, Cemaat olarak hakkımızı alma yoluna gidebilecek miyiz?

Unutmayalım ki %70:30 nisbeti Londra anlaşmasından Cumhuriyetin doğuşuna kadar olan müddet zarfında tatbik edilmeliydi. Rum kaprislerine kurban gittik, "aman müşkilat çıkarılmasın" direktifine uyarak koparılabilecek bir hakkı zamanında koparmadık. Netice, cemaatin kendi kendine olan itimadının sarsılması olmuştur. Beş ay sonunda bu iş yine bitmeyecek olursa "bunun beş ayda tatbik edileceğini" vadeden Dr.Küçük ve arkadaşları çok zor bir mevkide kalacaklardır!

(iii) Vekaletlerde, Rum memurların sevk ve idaresi ile Türk işleri aksamaktadır. Rum idaresinde yaşadığımız hissini verebilmek için Rum polis ve memurları elden gelen herşeyi yapıyorlar. "Ayrı Cemaat" statüsünün şartlarından biri olan "Türk köylerine Türk memurlar servis yapar" prensibi hiçbir yerde tatbik edilememektedir.

Tatbikinde ısrar edelim mi? Çatoz (Serdarlı) Türkleri vergi toplamağa gelen Rum tahsildarına vergilerini vermemişlerdir. Şimdi mahkemeye sevk edileceklerdir. Bizim "Türk memur isteriz" iddiamız Rumları yeniden gücendirecek, kıskırtacak bir iddiadır. Kanaatımızca bu iddiada ısrar etmeli ayrı cemaat haklarımızdan birini daha taviz olarak vermemeliyiz."

(iv) Vekiller konseyinde Türkler leyhine tek bir icraat yapmamak için Rumlar arasındaki iş birliği azami haddi bulmuştur.

Kıbrıs ordusunu kurmamak için elden gelen herşey yapılıyor. Ordu Kumandan ve Muavinine Polis Kumandan ve Muavininden az maaş teklif ediliyor; askerlere gülünç denecek bir meblağ verilecekmiş;

800.000 liralık Maarif ve Cemaat Bütçemiz için merkezi hükümetin anayasada garanti ettiği 400.000 lira asgari yardıma tek bir kuruş

ilave etmek niyetinde değildirler. Diğer taraftan Rum Cemaat Meclisine muhtelif "şahsi kanallardan" şimdiye kadar altı milyon İngiliz lirası hacminde yardım yapılmıştır.

"Ayrı Cemaat Statümüzün" yegane sembolü olan Cemaat Meclislerini söndürmek için Rumların tutmuş olduğu bu yol karşısında anavatan hükümetimizin azami fedakarlığı yaparak bizi maddeten destekleyeceğine inanıyoruz. Maddi imkansızlıklar yüzünden cemaat meclisi dairelerini idame ettiremez bir duruma düşecek olursak mevcut anlaşmaları, Rumların istediği şekilde, çöktüreceğiz.

(v) Bütçede inkişaf yatırımları sezdirmeksizin Rum köylerine yapılmaktadır. Hiçbir Türk vekil lüzumlu gördüğü bir yatırım için para temin edememektedir. Türk vekilleri kukla yerine düşürmek için azami gayret sarfedilmektedir.

(vi) Polis tayinleri Türk amirleri tesirsiz bırakacak

(devamı 17. sayfada)

PENDIX G

Turkish text of the document quoted.

1. Zürih ve Londra anlaşmalarını "geçici bir merhale" olarak kabul ettik ve bunun için imzaladık.

"Geçici bir merhale" değil de, "nihai bir hal çaresidir" denseydi, kabul etmez, Cemaatlar arası kavgayı bir müddet daha uzatır ve Birleşmiş Milletleri "olmaz, kabili tatbik değildir" dedikleri Taksim ile karşı karşıya bırakabilirdik.

"Geçici merhale" diye kabul ettiğimiz Zürih anlaşmasının meydana getirdiği Cumhuriyet idaresinde:

(a) Türkiye'nin Kıbrıs üzerindeki haklarını beynelmilel sahada tanıtmış olacak;

(b) Kazanılan zaman içinde daha iyi bir şekilde hazırlanarak, Rumların gaf ve yanlışlarından istifade edecek, gün gele onları anlaşmaları bozmakla itham ederek tam istiklalimize kavuşacaktır.

"Geçici merhale" esnasında bütün hal ve hareketimiz yukarıda (a) ile (b) fıkralarında gösterilen ve bizce "nihai

parçalamak ve "bu hakların hakikaten füzülü olduğunu kabul eden Türk liderleri yetiştirmekle meşguldürler.

(i) Belediyeler ayrılmamıştır. Hudutların yeniden tesbiti yıllarca sürebilir; mühim engeiler, cemaat olarak ayaklanmamız icap eden pürüzler ve haksızlıklar beklenmektedir. Bir buçuk seneden beri sürüp giden "yıpratma ameliyesi" neticesi olarak Kıbrıs Türkünün mücadele ruhu söndürülmektedir.

Ayrı Belediyeler mevzu'u "ayrı cemaat statümüzün" bir zeminini teşkil eder. Bir ayrılık maddeten Türkler için bir külfeti ise de, bu ayrılığın her ne pahasına olursa olsun idame ettirilmesi ve "ayrı belediyeier" mevzu'unu bir dava olarak idame ettirilmesi gerekir.

Bugün, belediyelerin ayrılığı yüzünden şahsi zarara uğrayan mahdud sayıda kimseler ve Rumlarla "her ne pahasına olursa olsun iyi geçinmek iddiasını güden "muhalifler" bu ayrılığı yok etmek ve Belediyeleri

GEÇİCİ MERHALE PLANI...

(sayfa 16'dan devam)

bir şekilde yapılmıştır. Ada Türkleri Rum amirlerin elinde oyuncaktır.

5. Bizim gördüğümüz çıkar yol şudur:

i) Anlaşmaların geçici bir merhale olduğu hakikati ve "Ayrı Cemaat" statümüzün bu hakikati gerçekleştirmek için elzem olduğu kanaati küçük büyük, her Türke duyurulacak ve bu inanç nesilden nesile intikal ettirilebilecek bir şekilde adanın sathına yayılacak.

ii) Rumların "Ayrı Cemaat" statümüzü yıkmak için yaptıkları ve girişecekleri her harekete azami reaksiyon göstermek.

(Anayasadaki haklarımızın korunması için reaksiyon göstermek hakkımızdır kanaatindeyiz.)

iii) Cemaat içinde muhalefet yapmak sevdasında olanlara "milli davanın" ana hatları dikte ettirilmeli; milli davayı balatalayacak şekilde neşriyet ve propaganda yapmaları önlenmelidir.

Rumların meftunu ve hayranı olduğu; İngiliz intelijansı ve Rum müfrit ENOSİS liderleri ile irtibatı bulunduğu tesbit edilen Dr.İhsan Ali ve onun hampacısı kesilen bir cinsi sapık (Muzaffer Gürkan) ile komonistlerle ilişkisi olduğu tesbit edilen Ayhan Hikmet Rum ameline hizmet eden faaliyet ve yazılarından vazgeçirilmeli; milli bir davanın varlığına inanmıyorlarsa susturulmalıdır.

Kıbrıs Türkleri, bugün bir çıkmazın içindedirler. Günlük problemleri işsizlik, kredisizlik iş sahası yokluğu; Rumlardan iş alamaması şeklinde içinde istifhamlar yaratırken milli bir davanın var olup olmadığı hakkında da azami tereddüte düşmesi ile ne yapacağını bilememektedir. Bu vaziyet karşısında kendisine "Ayrı Cemaat haklarından" bahsedenlere inanmamak yoluna gidilecektir. "Hangi ayrı cemaat? denecektir! İş veren müessese yok, Ruma bel bağlayan yaşayabiliyor. Rumdan uzaklaşana hayat kapıları kapanıyor." Bu inancı silmek ve 1955-58 senelerinde olduğu gibi kendi kendine inanan bir cemiyet meydana getirmek ihtiyacı ile karşı karşıyayız.

Kısacası, idarecilere milli bir plan verilmelidir ki sözlerimizi ve hareketlerimizi bu milli plana göre ayarlayabilelim. Eğer bu milli planın hattı "Ayrı Cemaat statüsünün devamı ve kökleştirilmesi; gün gele Türklüğün Kıbrıs'a hakim olması" ise mücadeleye devam edebiliriz, halkı tutabiliriz. Eğer bu plan "herşeyin sonuna geldik Rumlarla iyi geçinmeye bakınız. Şımarıklık etmeyiniz; küçük, ufak tefek haklarınız yendi diye gürültü çıkarıp, el açmak zorunda kaldığınız Rum dostlarınızı gücendirmeyiniz" şeklinde olarsa, durumumuzu yeniden gözden geçirmemiz ve bu şartlar altında bu mesuliyeti omuzlayıp omuzlayamayacağımızı düşünmemiz gerekecektir."

14 EYLÜL 1963 TARİHLİ TÜRK PLANI

Yine Kleridis, "Kıbrıs: İfadem" adlı anılar kitabının 1. cildinde yer alan (s.203-207) bir başka belge ile ilgili olarak şunları yazmaktadır:

"Kıbrıs Türk liderliğinin, militan bölümünün baskısı altında kaldığı aşıkardı ve 14 Eylül 1963'de, Kıbrıs Cumhuriyeti'nin kuruluşu üzerinden üç yıl geçtikten sonra bir durum değerlendirmesi yaptı ve Kıbrıslı Rumların anlaşmaları bozma yoluna girmeleri halinde politikalarının ne olacağını kararlaştırdı.

Kıbrıs Türk liderliğinin benimsediği tavır, yazıya döküldü ve bu belge Dr.Küçük ve Bay Denktaş tarafından imza edildi. Silahlı çatışmanın çıkmasından sonra güvenlik kuvvetlerinin Başkan Yardımcısının dairesini işgal ettiği sırada bu belge, Dr.Küçük'ün kasasında bulunmuştur.

Kıbrıs Türk tarafının üzerinde anlaştığı plan, ayrı bir KıbrısTürk Devletinin kurulmasından önce hazırlık mahiyetinde ve gerekli olabilecek bir dizi eylemlerden oluşmaktaydı:

Anlaşılmış Kıbrıs Türk politikasını anlatan bu belgenin (İngilizceye çevrilmiş metinden Türkçeleştirdiğimiz - E.Yüksel) metni aşağıdadır:

Cumhuriyet'in kurulmasından bu yana geçen üç yılın tamamlanması münasebetiyle, Cumhuriyetin geleceği ile ilgili olarak Türk toplumunun genel politikası hakkında yüzeysel bir bakış.

Kıbrıs Cumhuriyetinin kuruimasının üzerinden şimdi üç yıl geçmiş bulunuyor. Anayasanın temelini oluşturan Zürih ve Londra Anlaşmalarının imzalanmasından sonra, Türk toplumu, anavatanı ile birleşmek olan temel hedefini

terketmiş ve bu Cumhuriyetin kurulması konusunda anlaşmıştır. Kıbrıslı Rumlar da Enosis olan temel hedeflerinden vazgeçmişler ve Cumhuriyetin Yönetiminde Türklerle ortak olmaya karar vermişlerdir. Zürih Anlaşmalarına göre kurulacak Cumhuriyetin kendine özgü (sui generis) bir karakterde olması kabul edilmiştir. İlk günden beri kabul edilen bir başka husus, Cumhuriyetin çalışabilmesi için iki toplumun da verdikleri sözleri tutmaları, anlaşmalara sadık kalmaları ve iyi niyet ile işbirliği göstermeleridir.

Ne yazık ki daha ilk günlerden Rumlar, basın ve diğer kitle iletişim araçları yoluyla Zürih Anlaşmalarına saldırmaya başladılar. Zürih Anlaşmalarını imzalamış olan Makarios bile, 1960'daki EOKA yıldönümü nedeniyle, anlaşmaların gelecekteki zaferleri için bir sıçrama tahtası olduklarını itiraf etmekten geri durmamıştır.

Cumhuriyetin ilanından beridir Türk toplumu, Kıbrıslı Rumların bu anlaşmaları kabul edip uygulamak niyetinde olmadıklarını çeşitli yollardan duyurmuş ve hazırlayıp sunduğu raporlarda anlaşmalar uygulansa bile, Rumların en önemsiz bir hakkın bile Türklerle tanınmasını önlemek için her türlü hileye başvuracaklarını açıklamıştır.

Bu rejim altında Türklerin zararı pahasına Rumlarca başvurulmuş adaletsizlikleri, baskı ve tehditleri, suçlarını örtbas etmek için verdikleri rüşvetlerden bu raporda bahsetmek gerekli değildir. (Bu konuda daha önce başka raporlar yazılmıştır.)

Bizim görüşümüze göre, 1964 yılı daha çok Makaryos yılı olacaktır. Anayasanın değiştirilmesi sorunu sözkonusu edilecekse, kararları belirleyici bir yıl olacaktır ve Makaryos'un demeçlerinde dile getirilen görüşler göz önünde tutulacak olursa, Türk toplumu, daha aktif bir politika izleme zorunluluğunu üstlenmelidir. Böylesi aktif bir politikanın temel hedefi ne olmalıdır? Bu sorunun yanıtı, Rumların izleyebileceği iki olası seçenekten herbirine göre ayrı ayrı verilmelidir:

1. Rumlar en sonunda, Zürih ve Londra Anlaşmalarını ve anayasayı ortadan kaldırabilir veya yok saymaya çabalayabilirler.

2. "Taktikleri yeniden oluşturma"yı sürdürebilirler. Son üç yıldır bu politikayı izlemektedirler. Buna göre, anayasa uygulanmayacak ve Türkler, pratikte (azınlık statüsüne indirgenerek) avantajlarını yitirmiş bir duruma getirilecektir.

Rumların anayasayı resmen geçersiz addetme veya değiştirmeye çalışmaları halinde, bizim görüşümüze göre, Türk toplumunun yapacağı tek birşey vardır: Kaderini kendi ellerine almak ve "engel kaldırıldığı vakit, yasak olana başvurulur" kuralına uygun olarak Zürih Anlaşmaları dışında bir Kıbrıs Cumhuriyeti oluşturmak. Böylesi bir hareketin başarısı, birçok iç ve dış faktörlerle desteklenecek Türk toplumu adına çok zorlu bir mücadeleyi gerektirecektir. Kuşkusuz, dış faktörlerin en önemlisi, anavatanın maddi ve manevi yardımı olacak. Pratik olarak, Türk toplumunun, anavatanın önceden rızası ve sürekli desteği önceden sağlanmadan, bugünkü koşullar altında mücadele edebilmesi olanağı yoktur. O nedenle, mutlak surette ayrıntılı bir plan temeline dayanacak bir eylem çizgisi üzerinde anavatanımızla önceden anlaşmaya varmamız gerekmektedir. Makaryos, anlaşmaları feshetmek veya değiştirmek için henüz ciddi bir çabaya girişmemiştir. Böylesi bir planı hazırlamak için yeterli zaman vardır ve bu zamanı çok iyi kullanmalıyız.

Aslında Garanti Anlaşması uyarınca, eğer anayasa resmen feshedilirse anavatan tek başına müdahale edebilmektedir. Ama bu müdahalenin tek sonucu, Zürih Anlaşmalarının bağlandığı koşullara yeniden dönmek olacaktır.

Müdahaleye rağmen bu koşullara (statüye) geri dönmeye Rumlar kararlı olduklarına göre ve müdahalenin BM örgütünde ve dünya kamuoyunda yaratacağı olumsuz etkiyi de gözönünde bulundurursak, anavatanın tek yanlı olarak müdahalesinin yaratacağı risklerin buna değip, değmeyeceği sorgulanabilir. O nedenle, Rumların anayasayı resmen feshetmeleri halinde, Türk toplumu, kendi kaderini eline alarak bir Türk Cumhuriyeti'nin kurulması yolunda ilerlemelidir ve böylece, hiç yoktan başlangıçta müdahalenin kendisinden doğacak tehlikeler savuşturulmuş olacaktır.

Bu planın ana noktalarını aşağıda şöyle özetleyebiliriz:

1. Cumhuriyetin Türk Başkan Yardımcısı, Türk toplumu tarafından (bu yeni) Cumhuriyetin başkanı olarak kabul edilecektir ve bugün var olan anayasa maddelerine göre tamamıyla Türklerden oluşacak bir hükümet kurulacaktır.
2. Anavatanımızdan yardım isteyecek olan yeni kurulmuş hükümet, anavatanımız tarafından derhal tanınacaktır.
3. Bu yardım talebini anavatanımızın müdahalesi izleyecektir. Gerekirse, Türkiye'de yerleşmiş olan Kıbrıslılara derhal Cumhuriyet yurttaşlarına ait haklar

tanınacaktır. (İlke olarak bu hak, bir oran tahtında şimdiki anayasada yer almaktadır.) Bu kişilere (Kıbrıs'ta) Türk Cumhuriyeti tarafından hazırlanacak pasaportlar verilecek ve böylece onların Kıbrıs'a sızmaları sağlanacaktır.

4. Temsilciler Meclisinin Türk üyeleri ile Cemaat Meclisinin Türk üyeleri Cumhuriyetin Meclisini oluşturacaklar ve tamamen Türklerden oluşan bir Cumhuriyetin kurulması için şimdiki anayasanın hükümlerini ilan edeceklerdir.

5. Anavatan tarafından tanındıktan sonra, Türk Cumhuriyeti, anavatanla derhal bir ticaret anlaşması ve bir yardım anlaşması imzalayacaktır. Bunlar sayesinde Türk toplumu, kendi maddi ihtiyaçlarını karşılayacaktır. Şüphesiz böylesi bir anlaşmanın amacı, uluslararası hukuk açısından yardıma bir yasallık sağlamak olacaktır.

6. Hiç kuşku yoktur ki Türk toplumunun bu hareketi, Rumların tepkilerine ve karşı eylemlere yol açacaktır. Karşı eylemler, pratikte Türklerle karşı uygulanacaktır. Bunların bu saldırgan eylemlerinin ardından, sonucu belirleyecek olan ve her iki toplum arasında gelişecek olan bir mücadele başlayacaktır.

7. Mücadele başladığı vakit, ada üzerinde dağınık olarak yaşayan Türk toplumu, bir bölgeye toplanması için zorlanacak ve bu bölgeyi savunmak durumunda kalacaktır. Bu bölgenin hangisi olacağı, uzmanlar tarafından hazırlanacak olan stratejik plana bağlı olacaktır. Çarpışmalar başlamazdan önce, Türk toplumunun yiyecek ve diğer ihtiyaç maddelerini tedarik etmesinin artırılması ve anavatanla olan ilişkilerini güçlendirmesi için ayrıntılı planlar hazırlanması gerekmektedir.

8. Şu anda hükümet mekanizmasında bulunan memurların yeni hizmete aktarılması gerekmektedir. Çünkü ilk günlerde çalışmalar aksatılmamalıdır. Türk toplumu için bir meclis oluşturulmasında gerekli çekirdek (kadroyu) bilgilendirmek için o andan itibaren faaliyete geçilmelidir. Plana göre hizmetlerin verilebilmesi için ayrıntılı planların ve mali açıdan gerekli planların şimdiden hazırlanması da bir zorunluluktur.

Yukarıda verilen planın ana hatlarıdır ve bütün alanları kapsayan tam ve ayrıntılı bir planın hazırlanmasından önce, temel fikre yönelik kesin ve nihai bir karara varmak gerekli olup tavsiye edilir. Türk toplumunun, bu konuda her türlü fedakarlığı yapacağından eminiz.

Şimdi, Rumların halen var olan durumu, yani anayasayı de facto (fiilen) feshetmeleri halinin devamı halinde hangi politikanın izleneceği sorunu vardır. Görüşümüze göre, eğer Rumlar bu politikayı sürdürürse, Türk toplumunun hedefi; yine ayrı bir Cumhuriyetin kurulması olmalıdır. Türk toplumu artık bugünkü durumun devamına tahammül edemez. Sadece, Türk toplumu anayasayı bozma yolunda açıkça ilerleyemezse, yavaş bir hızda bile olsa, nihai hedefe doğru ilerlemesini sürdürecektir.

1. İlk olasılığa karşı hazırlıklı olmak için, uygulamaya konacak ayrıntılı bir planın en erken bir zamanda hazırlanması gerekmektedir.

2. Rumların her alanda anayasayı uygulamalarını daha da zorlaştırmak için basın tarafından daha atak eylemlere girişilecektir. Bu tür bir eylemin en doğal sonucu olarak Türk kamu görevlilerinin hepsi de bir olarak kendi görevlerine ve anayasaya dayanarak Rumlarla çatışma içine girecekler ve bu şekilde Türk toplumunun meclisi, gerekli parasal kaynağı sağlayacaktır.

3. Ekonomik açıdan, Türk toplumunu kendi kendine yeten bir duruma getirmek ve ilk planın başarılı bir şekilde uygulanmasını sağlamak için, bize yararlı olacak sanayileri kurmalıyız. Bu sanayiler Rumlar tarafından boykot edileceği için, bu kuruluşların yaşayabilmelerini güvence altına almak amacıyla Türkiye'de pazar bulacağız.

4. Türk toplumunu mali yönden güçlendirmek düşüncesiyle ve ilk planın uygulanması için hazırlıklar yapılırken, Kıbrıs ile anavatan arasında, özellikle denizden (feribot vd.) yakın bağlantı kurulması hızla sağlanmalıdır. Adadaki Türk nüfusun da, turist maskesi altında Türkiye'den gelecek insanlarla azami bir sayıya yükseltilmesi gerekmektedir.

5. Mali, askeri ve manevi açıdan bu hazırlıkların tamamlanmasından sonra, Türk toplumu, Rumlar tarafından yaratılacak olan anayasal bir bunalımdan istifade etme olanağını arayacak ve bir miktar başarı kazanacaktır.

Şimdiye kadar Rumlar bize bu konuda birçok olanak vermiş bulunmaktadır ve şu andan itibaren, davranışlarıyla bize daha fazla olanak sağlayacaklardır.

Lefkoşa, 14.9.1963

(Dr.Fazıl Küçük)

Cumhurbaşkanı Yardımcısı

(Rauf Denktaş)

Türk Cemaat Meclisi

Başkanı

Komünist Manifesto 150 Yaşında

Yusuf Aydın

Karl Marx ile Friedrich Engels tarafından kaleme alınan "Komünist Parti Manifestosu"nun ilk baskısı 24 Şubat 1848'de Londra'da Almanca olarak yayımlandı. Aynı yıl içinde Fransızca, Lehçe, İtalyanca, Danimarkaca, Flamanca ve İsveççe'ye çevrildi. O günden bu güne "Manifesto" en az 128 dile çevrildi ve 1200'den fazla farklı baskı halinde yeryüzünün her tarafında okunmaktadır. En son olarak 1986 yılında Arapça, Hindu, Nepali ve Assami dillerinde yayımlandığı kaydedilmiştir.

Yapılan hesaplara göre, Manifesto, İncil'den sonra dünyada en çok baskı yapan eserdir. Dünya devrimci hareketinin çekirdek hücrelerini oluşturan "Komünistler Birliği"nin programı olarak, Aralık 1847 ile Ocak 1848 tarihleri arasında Marx ve Engels tarafından kaleme alınan bu ünlü belge, bilimsel sosyalizmin doğum belgesi olarak kabul edilmektedir. Türkçeye ilk defa Dr.Şefik Hüsnü Deymer tarafından çevrilerek, 1923 yılında yayımlanmıştır.

1986 yılında Londra'da yapılan bir açık artırmada, Komünist Manifesto'nun ilk baskısından olan 23 sayfalık küçük bir broşür, 100 bin Mark'a satılmıştı. Bu ilk baskıdan sadece 10 kopyanın

"Burjuva sınıfının varlığı ve hakimiyeti için temel şart, sermayenin oluşması ve büyümesidir; sermaye için şart olan, ücretli emektir. Ücretli emeğin tek dayanağı, işçiler arasında rekabettir. Burjuvazinin ister istemez teşvikçisi olduğu sanayi ilerledikçe işçilerin rekabetten doğan yalnızlığı yerini, işçilerin örgütlenmekten doğan devrimci birliği alır. Dolayısıyla çağdaş sanayinin gelişmesi, üzerinde üretim yaparak ürünlere el koyduğu temel ta kendisi burjuvazinin ayağının altından kaydırmaktadır. Bunun içindir ki, burjuvazinin ürettiği, herşeyden önce, kendi mezar kazıcılarıdır. Burjuvazinin devrilmesi de, proletaryanın zaferi kadar kaçınılmazdır."

"Komünistler diğer işçi sınıfı partilerinden yalnız şu noktada ayrılırlar: 1. Değişik ülkelerin proleterlerinin kendi milletleri içinde yürüttükleri mücadelelerde bütün proletaryanın her türlü milliyetten bağımsız, ortak çıkarlarını gösterir, bunları öne sürerler. 2. İşçi sınıfının burjuvaziye karşı verdiği mücadelenin geçmek

"Gelişme seyri içinde sınıf ayrılıkları ortadan kalktığı ve üretimin tümü bütün milletin muazzam birliği elinde toplandığı zaman, kamu iktidarı siyasi karakterini yitirecektir. Siyasi iktidar, asıl anlamıyla, bir sınıfın bir başka sınıfı baskı altında tutmak için örgütlenmiş gücüdür. Eğer proletarya, burjuvaziyle mücadelesi sırasında, koşulların baskısı altında kendini bir sınıf olarak örgütlemeye zorlanacaksa, eğer bir devrimle kendisini hakim sınıf kılacak ve hakim sınıf olarak eski üretim koşullarını zorla silip atacaksa, demek ki, bu koşullarla birlikte sınıf çelişkilerinin ve genel olarak sınıfların varlığının koşullarını da silip atmış ve böylelikle kendi sınıf hakimiyetine de son vermiş olacaktır.

Sınıfları ve sınıf çelişkileriyle eski burjuva toplumunun yerini öyle bir alacaktır ki, orda her insanın özgürce gelişmesi bütün herkesin özgürce gelişmesinin şartı olacaktır."

"Komünistler görüşlerini ve hedeflerini gizlemeye tenezzül etmezler. Hedeflerine ancak bütün mevcut sosyal koşulların

kaldığı sanılmaktadır. İlk basılan bin kadar kopya, 1848 Devrimi nedeniyle Almanya sınırında imha edilmişti. Geri kalan diğer kopyaların ise 2. Dünya Savaşı sırasında Almanya'da Nazilerce yakıldığı sanılmaktadır. İlk basılan kopyaların imhası üzerine Marx, ikinci ve üçüncü baskılara girişti. Sonunda Manifesto bütün Avrupa, Asya ve Afrika dillerine çevrilerek yayımlandı.

Birinci baskıya ait hiçbir kopya İngiliz, Amerikan ve Fransız milli kütüphanelerinde yer almıyor. İlk basıdan arta kalan on kopyadan 4'ü ise Amerika'da Harvard, Princeton, Chicago ve St.Louis Üniversite Kütüphanelerinde. Biri Moskova'da Marx-Engels Enstitüsü'nde. Diğerleri ise Amsterdam, Hamburg, Milano ve Cenevre'de müzelerde. Kudüs'teki Schocken Kütüphanesi'ndeki son nüshası ise 1979 yılında satıldığı için şimdi Paris'te özel bir şahsın koleksiyonunda.

"Komünist Manifesto"yu okuyalım, içinde keşfedeceğimiz fikirleri karşılıklı olarak tartışalım ve ilk parti programında sosyalizmin nasıl anlatıldığını öğrenelim. Çünkü güncelliğinden hiçbir şey kaybetmeyen bu program, Kıbrıslılar olarak, bizim de geleceğimizin bir parçasıdır.

Aşağıda, Marx ve Engels tarafından kaleme alınan "Komünist Manifesto"dan seçtiğimiz bazı bölümleri bulacaksınız:

"Günümüze kadar var olagelen bütün toplumların tarihi, sınıf mücadeleleri tarihidir."

"Bugün burjuvaziye karşı karşıya olan bütün sınıflar içinde yalnız proletarya gerçekten devrimci bir sınıftır. Öbür sınıflar çağdaş sanayi karşısında çürüyor çürüye sonunda yok olur, giderler; proletarya ise çağdaş sanayinin özel ve asli ürünüdür.

Aşağı orta sınıf, küçük imalatçı, dükkan sahibi, zanaatkar, köylü, bunların hepsi, orta sınıfın ufak kesimleri olarak ayakta kalabilmek için burjuvaziye savaşırlar. O yüzden de devrimci değil, tutucudurlar. Hatta gericidirler, çünkü tarihin tekerini tersine döndürmeye çalışırlar. Kazara devrimci olacak olurlarsa, bu sadece, yakın gelecekte proletaryanın saflarına aktarılacak üzere olduklarındandır; bu bakımdan halihazır çıkarılarını değil, gelecekteki çıkarılarını savunurlar, kendi görüş açılarını terk ederek proletaryanın görüş açısını benimserler."

zorunda olduğu çeşitli gelişme aşamalarında, her zaman ve her yerde, hareketin bütün olarak çıkarını temsil ederler.

Onun için komünistler hem pratikte, her ülkenin işçi sınıfı partilerinin en ileri ve en kararlı kesimi, bütün diğerlerinin başını çeken kesimleridir, hem de, teoride, proletaryanın büyük çoğunluğu karşısında, proletarya hareketinin izlediği çizgiyi, hareketin koşullarını ve en sonunda varacağı genel sonuçları açıkça anlamalarından ileri gelen bir üstünlüğe sahiptirler.

Komünistlerin acil hedefi, bütün diğer proletarya partilerinin hedefidir -proletaryanın bir sınıf olarak ortaya çıkması, burjuva hakimiyetinin yıkılması, siyasi iktidarın proletarya tarafından ele geçirilmesi.

Komünistlerin varmış oldukları teorik sonuçlar hiç bir suretle, şu ya da bu sözde evrensel reformcunun icad ya da keşfettiği fikirlere ya da ilkelere dayanmaz."

"Komünistler ülkeleri ve milliyeti ortadan kaldırmak istemekle suçlanıyorlar.

İşçilerin ülkesi yoktur. Onların olmayan birşeyi onlardan alamayız. Proletarya herşeyden önce siyasi üstünlüğü ele geçirmek, milletin başta gelen sınıfı olmak, kendini milletin ta kendisi kılma zorunda olduğu için, bu kadıyla, kelimenin burjuva anlamında olmamakla birlikte, zaten millidir.

Burjuvazinin gelişmesi, ticaret özgürlüğü, dünya pazarı, üretim tarzında ve ona tekabül eden yaşama koşullarında yeknesaklık, halklar arasında milli ayrılıklar ve çelişkileri her geçen gün biraz daha ortadan kaldırıyor.

Proletaryanın hakimiyeti bu ayrılıkların daha da çabuk ortadan kalkmalarını sağlayacaktır. Hiç değilse başta gelen medeni ülkelerin birlikte eylemi, proletaryanın kurtuluşunun ilk şartlarından biridir.

Bir kişinin bir başkası tarafından sömürülmesine de son verildiği oranda bir milletin başka bir millet tarafından sömürülmesine de son verilmiş olacaktır. Millet içindeki sınıflar arasında çelişki ortadan kalktığı oranda bir milletin diğer bir millete duyduğu husumet de sona erecektir."

zorla devrilmesiyle ulaşabileceğini açıkça ilan ederler. Hakim sınıflar bir komünist devrimden korkup titresinler. Proleterlerin zincirlerinden başka kaybedecek hiç birşeyleri yok. Kazanacakları bir dünya var.

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ, BİRLEŞİN!"

K.Marx-F.Engels, Seçme Eserler (İngilizce, Progress Publishers, Moscow, 1969) Cilt:1'den Türkçe'ye çevrilmiştir.

KIBRISTA SOSYALİST gercek

AYLIK SİYASİ GAZETE

Sahibi: KIVILCIM YAYINCILIK

ADRES: BEKİROĞLU İŞHANI NO:1

MÜFTÜ ZİYAİ SOKAK- Lefkoşa

Mersin 10 - TÜRKİYE

Tel-Fax: (Merkez) 0(392) 2282293

(Güzelyurt) 0(392) 7144597

Basıldığı Yer:

ATEŞ Matbaası

Organize Sanayi Bölgesi

Lefkoşa

Tel: 2282215